

• ప. భ. గ్రంథమాల
ప్రచురణ

మోక్షోపాయప్రదీపికా

శ్రీ వాసుదేవావరణమధ్యైః
రఘువతిభట్టాచార్యైః పఞ్చీతా

శ్రీ. వెంకటేశ భగవద్భక్తగ్రంథమాల

కార్యస్థానం : నల్లూరు

1948

[మూల్యం రు. 1-8-0]

శ్రీ రస్తు

శ్రీ వైఖానస భగవచ్ఛాస్త్రగ్రంథమాలా సప్తమ ప్రకాశనమ్

వైఖానసాయ ప్రదీపికా

ఇయమ్

శ్రీ వైఖానస సిద్ధాంత విద్వారణ ధరీచైః.

వాసుదేవాపరనామధేయైః

రఘుపతిభట్టాచార్యైః

శ్రీ వైఖానస సిద్ధాంత విద్వాహక శ్రీ శ్రీనివాసదీక్షితేంద్ర

విరచితగ్రంథేభ్యః సముద్భవ్య

ప్రణీతా

గోపీశ్వరవాసినా

శ్రీ వైఖానసాన్వయసుధామౌద్బిధిసుధాకరకృష్ణమూర్తిసూరీణాం

సూనునా శ్రీ శ్రీనివాసాచార్యేణ

సంశోధితా

గ్రంథమాలా సహృదకః

శ్రీమా భిషగ్రాజ దీవి

వేంకటస్వసంహార్యః

సల్లారు

1948

రిజిస్టర్డ్ కాపీరైట్]

[పతన్మూల్యమ్ రూ 1-8-0

కీ॥ శే॥ శ్రీమదిత్యాది శ్రీమా-
 తమిరిశ పానకాలాచార్యులుగారు
 పెదరావురు
 వీరి జ్ఞాపకార్థము కుమారత
 ఆయుష్షా శ్రీనివాసాచార్యులుగారు
 మా గ్రంథమాలకు రు 116 తొనంగిరి.

శ్రీ గణపత్య పరబ్రహ్మణే నమః

ముద్రావక ప్రశంసా

శ్లో॥ శ్రీమత్తమిరిశాభిఖ్యవంశవార్ధికలానిధిః
అధీతవేదవేదాంతశాస్త్రసారస్సుధీవరః ॥
శ్రీమద్విఖనసప్రోక్తకల్పసూత్రప్రవర్తకః
ఆత్రేయగోత్రసమ్భూతః శ్రీమల్లక్ష్మణదేశికః ॥
విరాజతే మహాభాగస్తత్పుత్రః కీర్తిమాఞ్జల్పచిః
శ్రౌతస్మార్తక్రియానిష్ఠః పారమాత్మికమస్త్రవిత్ ॥
దివ్యాగమరహస్యజ్ఞః సమూర్తార్చనతత్పరః
నిర్ధూతకిల్బిషః పుణ్యరాశిర్భాగవతోత్తమః ॥
పానకాలాచార్యవర్యః కరుణావరుణాలయః
మాన్త్రికః పరమోదారః పఞ్చకాలపరాయణః ॥

శ్లో॥ తదాత్మజః శ్రీః తి సాదవస్మయో
రచఞ్చలాత్మా సుగుణైకభూషణః
మహామతిర్భాగ్యవతాం నృణాః వరః
సమీహితార్థావళంకల్పభూరుహః ॥

శ్లో॥ సాహిత్యే చాంగ్లభాషాయా మసమప్రతిభోదయః
శ్రీనివాస ఇతి ఖ్యాతః సుహృద్దణసమావృతః ॥
సామ్రుతం చైతదాచార్యవర్యః స్వజనకస్మృతిమ్
ప్రోద్భవామైవ సర్వేషాం మోక్షోపాయప్రదీపికా ॥
ముద్రణాయ దదౌ రూప్యశతం హర్షాన్తరాత్మనా
ఏతదాచార్యవర్యాయ సకుటుబ్ధాయ ధీమతే ॥
ద్విష్ణు మాయుష్య మారోగ్యం యశోవృద్ధిం చ శాశ్వతీమ్
నానావిధశుభాం శైవ పుత్రాన్సౌత్రాన్సుహృదర్వాన్ ॥
బంధూం శ్చ ధనధాన్యాని గవాం సముదయం మహత్
దదాతు జగదాధారః శ్రీశేషచలనాయకః ॥

శ్రీ వైఖానస సుధీమణులారా !

ఈ మోక్షోపాయప్రదీపిక యను గ్రంథము శ్రీ వైఖానససంప్రదాయప్రవర్తకులును, కాశ్యపగోత్రజులు నగు శ్రీ శ్రీ వాసుదేవాపరనామధేయ రఘుపతిభట్టాచార్య స్వామివారిచే సమకూర్పబడి తిరిగిరఃపురం లక్ష్మీవిలాస ముద్రాక్షరశాలయందు ఆ 1905వ సంవత్సరమున గ్రంథలిపిలో ముద్రింపబడియున్నది. ప్రస్తుత మిగ్రంథమును తెలుగు లిపిలో ముద్రింపించినచో నాంధ్రదేశవాసుల కందఱకును సులభముగాఁ దెలియఁగల దని సంఘసోదరులు పలుచూడులు ప్రోత్సహించుటచే శ్రీ వైఖానస భగవచ్ఛాస్త్ర గ్రంథమాలయందు సప్తమప్రసూనమాగా ముద్రించినారము. మఱియు నీగ్రంథము ముద్రణమునకు తెనాలి తాలూకా, పెదరావుగ్రామ వాస్తవ్యులును, కీర్తిశేషులు నగు శ్రీ ఉ. వే. ప్ర. శ్రీమాన్ తమిరిశ పానకాలాచార్యులవారి జ్ఞాపకార్థము వారికుమారులు చి॥ శ్రీనివాసాచార్యులు రు 116—0—0 నూటపదు నారురూప్యముల నొసంగి గ్రంథమాలాభివృద్ధికి మార్గదర్శకు లైరి. వీరికి సర్వదా ఆయురారోగ్యైశ్వర్యాభివృద్ధిల నొసంగి రక్షించుటకై శ్రీమః పతిని బ్రార్థించుచున్నాడను.

మఱియు నీగ్రంథమును గ్రంథలిపినుండి ముద్రణమున కనుకూలించునట్లుాంధ్రలిపిలోనికి మార్చివాసి అక్షరసాధితములు లేకుండునట్లు సమాచి గ్రంథమాలకొసంగిన శ్రీ వైఖానసభగవచ్ఛాస్త్ర గ్రంథమాలా పండిత బృందమునకుఁ బ్రణామకతంబుల నర్పించుచున్నాడను.

నల్లూరు.

19-5-48

}

ఇట్లు

శ్రీ. వై. భ. గ్రంథమాలాధిపతి

భిషగ్రాజు, దీవి వేంకట నృసింహాచార్యులు

శ్రీ శ్రీనివాసపరబ్రహ్మణే నమః

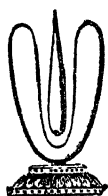
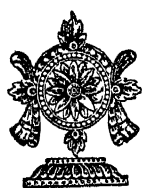
మోక్షోపాయప్రదీపికాయామ్

అసాధుసాధుపదవత్రికా

పుట	పాదము	అసాధు	సాధు
1	14	బృహితం	బృహితం
3	19	కృతవాన్దర్శనైష్ఠవః	కృతవాన్దర్శనసంభవః
4	3	మమేతరమ్	మమేతరమ్
8	2	ప్రాపుశ్చ	ప్రాపుశ్చ
8	11	శ్చస్య	శ్చస్య
12	17	తార్కం	తార్కం
14	6	పురుష	పురుష
14	18	జానశ	జానశ
16	20	పూయహేక	పూయహేక
18	8	సంచిత్యభ	సంచిత్యభ
20	12	తత్తత్త	తత్తత్త
25	19	యోగః	యోగః, ఉ
30	20	ణస్వయం	ణస్వయం
31	4	ధనత్వ	ధనత్వ
33	1	సమక్య	సమక్య
34	16	జజ్ఞంజీ	జజ్ఞంజీ
36	12	ముక్షుణా	ముక్షుణా
39	4	శతైరా	శతైరా
40	20	తతత	తతత
42	10	క్రీడః	క్రీడః
43	17	సారి తా	సారి తా
46	28	ఓంకార	ఓంకార
47	1	రోతిషే	రోతిషే

పుట	పాదము	అసాధు	సాధు
52	18	తస్మిద్ధే	తస్మిద్ధే
57	6	ణవ్యుత్ప	ణవ్యుత్ప
62	9	దాయుపా	దాయపా
62	12	పరపద	పరమపద
67	5	ప్యవశ్య	ప్యవశ్య
69	11	లఘ్నోఽ	లఘ్నోఽ
71	5	సారజ్య	సారజ్య
75	10	మనస్త్రంబ	మనస్త్రంబ
78	4	రైవ్యశ్చైశ్చా	రైవ్యశ్చైశ్చా
78	11	మన్యధ్వ	మన్యధ్వ
78	12	నాత్యాగ	నాంత్యాగ
78	14	మన్యధ్వ	మన్యధ్వ
83	9	యైవదం	యైవదం
83	14	తత	తతః
84	5	ణమపగ	ణముపగ
89	9	జ్ఞోహం	జ్ఞోహరి
89	13	వ్యాపాః	వ్యాపాః
90	5	త్యనరాత్	త్యనరాత్
90	12	పాదింతం	పాదింతం
90	18	పార్థనయా	ప్రార్థనయా
90	22	మసురు	మస్కురు
96	17	రత్యాది	రిత్యాది
97	14	శ్యకార్యమ్	శ్యంకార్యమ్
98	8	ముముక్షుభి	ముముక్షుభి

హరిః ఓం తత్సత్

శ్రీమై నమః

శ్రీ శ్రీవివాసాయ నమః

శ్రీమతే విభవసే నమః

మోక్షోపాయప్రదీపికా

గురుపసదనప్రకరణమ్

శ్రీలక్ష్మీవల్లభారమ్భాం విభినోమునిమధ్యమామ్
అస్మదాచార్యపర్యంతాం వందే గురుపరమ్పరామ్ ॥
శ్రౌతస్మార్తాదికం కర్మ నిఖిలం యేన సూత్రితమ్
తస్మై నమస్తవేదార్థవిదే విభవసే నమః॥

అథ నిఖిలహేయప్రత్యనీకకళ్యాణగుణాకరః, స్వాశ్రితవాత్సత్వైక
జలధిః శ్రియఃపతి రేవ సర్వేషా మాద్యో గురుః. తత్రాఽపి విశిష్య
శ్రీనైఖానసానామ్. తథాహి, “యస్య మే శ్రియం దాతు మమితాం
గర్భ ఏవ కలే చక్రం ధారయామి స చక్రవర్తీ భవతి” ఇతి శ్రుతిః.
ఏత దేవోపబృహితం భగవచ్ఛాస్త్రే భగవతా మరీచినా,

గర్భే మాస్యప్తమే విష్ణుబలిం కుర్యా ద్యభావిధి
నారాయణః స్వయం గర్భే ముద్రాం ధారయతే నిజామ్ ॥

తత్త్రైవ భగవద్వచనమ్ :

అహ మేవ గురు స్తేహం గర్భవైష్ణవజన్మనామ్
తథాహి, మరీచినా ఆనందసంహితాయాం భగవాన్,

అర్చావతారరూపేణ లోకేఽస్మిం శ్చతురానన !

అవతారం కరిష్యామి భూమ్యా లక్ష్మ్యో సమన్వితః ॥

మదర్చనార్థం సృష్ట్యాదౌ సృజ త్వం మునిసత్తమమ్

ఇత్యాదిష్ట స్తదా బ్రహ్మ సృష్టికార్యసముద్యతః ॥ ఇత్యారభ్య

తదోవాచ చతుర్వక్తో భగవన్తం ప్రమణ్య చ

నమ స్తే దేవదేవేశ ! సృష్టిసిత్తన్తకారణ ! ॥

మునిసృష్టి ర్మయా కర్తుం న శక్త్యా భక్తవత్సల !

తస్య తద్వచనం శ్రుత్వా దేవదేవో హరిఃస్వయమ్ ॥

చిన్తయిత్వాఽసృజ ద్విష్ణుః స్వారాధనపరం మునిమ్

వేదాన్తతత్త్వమీమాంసాఖననం కృతవా న్విభుః ॥

స్వాంశభూతో హి భగవా న్సజ్జాతో మునిపుజవః

రూపలక్షణసాంద్ర్యతేజోవా ద్వివ్యవిగ్రహః ॥

శుద్ధసత్త్వమయః సాక్షా న్మునివేషధరోఽవ్యయః

చతుర్భుజః శజ్ఞచక్రవరదాభయచిహ్నితః ॥

కుశాసనే సమాసీనో హ్యార్ధపుణ్డ్రపవిత్రకః

కిరీటహారాభరణకుణ్డలాఽఽదభూషితః ॥

శిఖాయజ్ఞోపవీతాభ్యాం త్రిదణ్డేన విరాజితః

పద్మం చాభయహస్తే తు సుసన్ధార్య సమాహితః ॥

ఆవిరాసీ ద్యథాకల్పం వైకుణ్ఠస్మరణా త్తదా

ఆత్మా వై పుత్రనామాఽసీ ద్విష్ణో ర్విశ్వకుటుమ్బినుః ॥

తం దృష్ట్వా సర్వభూతాత్మా ప్రణతం ప్రాజ్ఞలిం స్థితమ్

మదారసే త్యుపాసీయ నామధేయం చకార హ ॥

నామ్నా విఖనసం చక్రే తం వద న్నర్థయోగతః
 వైఖానసం చ బ్రహ్మణ ముపానీయ హరిఃస్వయమ్ ॥
 విఖనోమునయే పూర్వం సావిత్రి ముపదిష్టవాన్
 ద్వయశ్చ మూలమస్త్రాదీ న్సాక్షా నోక్తుప్రదా ఇచ్ఛభాన్ ॥
 అధ్యాపయ స్మనిశ్రేష్ఠం సర్వశాస్త్రం తథావిధమ్
 యావత్సమితితావత్తా వేదానాం వ్యసనా త్పురా ॥
 తాం తు వైఖానసీం శాఖా మాదా వధ్యాపయ స్మనిమ్
 అథోవాచ విధిం విష్ణు ర్భగవా న్భక్తవత్సలః ॥
 బ్రహ్మం స్తవాగ్రజం విద్ధి విఖనోమునిపుష్పవమ్
 అప్రాకృతశరీరత్వా న్మదాజ్ఞాపరిపాలనాత్ ॥
 మదారససుతత్వా చ్చ సదా మత్కృతకర్మణః
 మదంశసమ్భవత్వా చ్చ త్వయా పూజ్యో మునీశ్వరః ॥ ఇతి.

అథ శ్రీనివాసో విఖనసే వైదికమస్త్రై స్సార్వరాధనప్రతిపాదకం శ్రీ
 నైశాఖనసశాస్త్ర ముపదిష్టవాన్. తథా మూలమస్త్రాదికం ద్వయం చ.
 నీతోపనిషది “వైఖానసఋషేః పూర్వం విష్ణో ర్వాణీ సముద్భవే” దితి.
 బ్రహ్మణ్ణపురాణే “ద్వయశ్చ మూలమస్త్రం చ ప్రదదౌ భగవాన్
 స్తయో” రితి. తయోః విఖనోబ్రహ్మణో రిత్యర్థః. తత్తైవ,

తేనైవ ధ్యానయోగేన పరిశుద్ధాస్తరాత్మని
 విశేషఖననం తత్ర కృతవా న్గర్భవైష్ణవః ॥
 విశేషఖననా త్తస్య శుద్ధసత్త్వవిచిన్తనాత్
 ప్రాదురాసీ స్మనిశ్రేష్ఠః శఙ్ఖచక్రధరోఽవ్యయః ॥
 నారాయణ స్తు తం దృష్ట్వా ప్రాహ వాక్యం మునీశ్వరమ్ ॥ ఇతి.

విష్ణుభక్త్యైః—

పూర్వం విఖనసే విష్ణుః పోక్తవాన్ స్వయ మచ్యుతః
భృగోః ప్రోక్తం విఖనసా భృగుణా చ మమేతరిమ్ ఇతి.

అసేన శ్రీవైఖానసం సూత్రం తన్మూలకం శ్రీశాస్త్రం చ విఖనసే
భగవతోఽదిష్టమి త్యవగస్తవ్యమ్. తేన భృగ్వతిమరీచికాశ్యసేభ్య ఇతి
చ. అపిచ, భృగుప్రోక్తే నిరుక్తాధికారే.

సూత్రం విఖనసా పోక్తం సార్థకోటిప్రమాణకమ్
గురో ర్ముఖా చ్చ సంగృహ్య తత్సర్వం సముదాహృతమ్ ||

కాశ్యపేనాఽతిగణా చైవ మయా చైవ మరీచినా
చాతుర్లక్షప్రమాణేన సంక్షిప్త్య ప్రోచ్యతేఽధునా || ఇతి.

అసేన మరీచ్యాదయో విఖనోగురుణోపదిష్టం శ్రీశాస్త్రం సంగృహ్య
ప్రణిన్య రితి చ జ్ఞాతమ్. ఏవంచ,

నిత్యముక్తోపభోగ్యత్వా త్పరవ్యాహత్యనో హరేః

తత్కాలసన్నికృష్టైకలక్ష్యత్వా ద్విభవాత్మనః

విశుద్ధై ర్యోగసంసిద్ధై శ్చిన్త్యత్వా దస్తరాత్మనః

అర్చాత్మ న్యేవ సర్వేషా మధికారో నిరఙ్కుశః||

ఇత్యుక్తత్వాత్ సమస్తచేతనోజ్జీవనహేతుభూతాఽర్చారాధనవిధిప్రతి
పాదకశ్రీవైఖానసశాస్త్రోపదేష్టా శ్రీమన్నారాయణ ఏవ పరమాచార్యః.

తతః స్వగురుభూతశ్రీమన్నారాయణోపదిష్టం సజ్గృహ్య సూత్రం
ప్రణినాయ శ్రీవిఖనాః, య దష్టాదశానా మాపస్తమ్బబోధాయనాది
కల్పసూత్రాణా మగ్ర్యం, యత్ర గర్భే విహితేన విష్ణుబలికర్మణా గర్భ
వైష్ణవత్వసిద్ధి ర్భవతి, యన్మూలకం భగవదారాధనశాస్త్రం “యస్య
చాద్యస్తమధ్యేషు గీయతేభగవాన్త రిః” ఇత్యుక్తప్రకారేణ నారాయణ
పరాయణో నిర్వన్ద్య ముని రితి విష్ణో రారాధనం సర్వదేవతార్చనం

భవతి, “అగ్ని రైవో దేవానా మవమో విష్ణుః పరమ స్తదస్తరేణ సర్వా అన్యా దేవతా ఇతి బ్రాహ్మణ” మితి, “నారాయణపరం బ్రహ్మైవోత్తమ” ఇతి, “నారాయణపరంబ్రహ్మ తత్త్వం నారాయణః పర” ఇతి చ భగవతో లక్ష్మీకాస్తస్య పరత్వం ప్రకాశ్య “శ్రీమన్నారాయణ మర్చయేత్”, “తద్విష్ణోః పరమం పదం గచ్ఛతి” ఇత్యాదినా పరమపదప్రాప్తుపాయ శ్చ యత్ర దర్శితః.

తచ్ఛిష్యః భృగ్వాదయః, యైః స్వగురుణా శ్రీవిఖనసా సూత్రే విస్తరేణోక్తం తదుపదేశబలం శ్రీశాస్త్రం సంక్షిప్త ప్రపజ్ఞితమ్. తేషాం పారంపర్యేణ శిష్యభూతా సుర్వే శ్రీవైఖానససూత్రీణః. తే తు యథాక్రమం పరిదర్శ్యంతే.

చతుర్థా మపి భృగ్వాదీనాం శిష్యః శ్రీనారాయణాచార్యః. తచ్ఛిష్యః కేశవాచార్యః. అనేన వేదాస్తవ్యాససూత్రవృత్తిః, పశ్చుఖణ్డ వివరణయాపార్చనానవనీతశ్చ ప్రణీత్యే. అనంతరం శ్రీనృసింహాచార్య రాఘవాచార్య, రామాచార్య, గోవిందాచార్య, కృష్ణాచార్య, రక్షాచార్య, వేంకటాచార్య, వరదాచార్యః. వరదాచార్యశిష్యః వాజపేయాచార్యః. అనేన భగవచ్ఛాస్త్రసజ్జిహూరూపదర్పణం శ్రీవైఖానససూత్రభాష్యం చ కృతమ్. తచ్ఛిష్యః భట్టభాస్కరాచార్యః అనేన శ్రీవైఖానసదైవిక మానుషికఫలఋజ్ఞానాం భాష్యాదికం ప్రణీతమ్. తత్రైవాత్మమ ప్రిశ్నారమ్భే ప్రపత్తిప్రకార శ్చ దర్శితః. తతః శ్రీభట్టాచార్య, నృసింహాచార్య. నృసింహాచార్యశిష్యః శ్రీసుందరాచార్యః. అనేన శ్రీవైఖానస సూత్రస్య ప్రయోగవృత్త్యాదికం కృతమ్. అనంతరం కృష్ణాచార్య, అనంతాచార్య. అనంతాచార్యశిష్యః వసంతయాజ్ఞాచార్యః. అనేన శ్రీవైఖానససూత్రస్య వ్యాఖ్యానభృతిః కృతా. తచ్ఛిష్యః శ్రీగోవిందాచార్యః. తతః నరహరిభట్టాచార్యః. తచ్ఛిష్యః. శ్రీనివాసాధ్వరీవేదాస్త దేశికః, య శ్రీనివాసస్య వినర్త ఇతి వక్తవ్యః, యం ప్రాహు సుర్వ తన్త్రస్వతన్త్రం కవికులతిలకశ్చ, యేన ప్రణీతానాం గ్రంథానా మియతా నాధిగమ్యతే, యేన శారీరకసూత్రస్య లక్ష్మీవిశిష్టాద్వైతాఖ్యం భాష్యం

ప్రణీతం, యేనోదీరితా శ్రీవైఖానసమహిమమక్షరీ విదుషాం హృదయ రజ్జినీ, యస్మై వ్యదా ద్భగవా ననితరసాధారణం వేదాన్తదేశికాభిధాం, యస్మా ద్విశేషేణ విదితవేదాన్తతత్త్వార్థా స్సర్వేపి వైఖానసాః, యస్య పితరా రుక్మిణీ గోవిందా, యస్మి న్వాన్వ్యాఖ్యాతరి వైఖానససూత్రతాత్పర్యం స్ఫుట మవగచ్ఛామః, యత్ప్రతం పారమాత్మికోపనిషద్భాష్యం విశదయతి శ్రీమన్నారాయణపారమ్యం, దర్శయతి చ శ్రీవైఖానసానాం తత్పద ప్రాప్తుపాయరహస్యమన్త్రాథాన్.

తతః విప్రనారాయణాచార్య, వసన్తయాజ్ఞాచార్య, అనన్తనారాయణాచార్యాః. అనేన అనన్తనారాయణాచార్యేణ బ్రహ్మసూత్రస్య వార్తికోద్ఘాహణీ త్యనువృత్తి స్సజ్ఞిహీతా.

తత స్తిరుమలాచార్యః. తచ్ఛిష్యః శ్రీనివాసాచార్యః. యేనోద్భృతా విజయత ఉత్తమబ్రహ్మవిద్యా నామ సుధా సర్వోపనిషదుదస్వతః, యేన ప్రణీతా శ్రీరామాయణవ్యాఖ్యా కల్పలతాయతే తదర్థార్థినాం, య ఇచ్ఛన్త భాషాచక్రవ రీతి ప్రసిద్ధః, యేన బాలేన సమర్ప్యమాణాం మాలాం భగవా న్వేక్షుశ్చః ప్రహీభవ జ్ఞగ్రాహ. అపిచ యేన స భగవాన్ “తాత! సర్వ మిదం హవి ర్భోక్తవ్య” మితి నిర్బన్ధితో భక్తవత్సల స్వయం బుభుజే. తతః “వత్స! త్వయాపి భుజ్యతా” మిత్యుక్తో బాల స్తథా బుభుజే. తతః ప్రభృత్యేన శ్రీవైఖానసానాం సర్వేషాం తస్య వృషభగిరినాథస్య సన్నిధౌ హవిర్దానసమయేన్తః ప్రవేశ స్సద్య స్తచ్ఛేషాస్వాదన ఇచ్ఛిచ్ఛదే నాద్యాపి సద్వృత్తతే.

తత శ్రీవేంకటాచార్య, గోవిందాచార్య, శ్రీనివాసాచార్య, వేంకట రామాచార్య, శ్రీరక్తాచార్య, రాఘవాచార్య, అనంతాచార్య, రఙ్గనాథాచార్యాః. రఙ్గనాథాచార్యశిష్యః వరదాచార్యః. యేన వైఖానస సూత్రస్య షట్సాత్యనుసూత్రా వ్యాఖ్యా కృతా. తతః కృమాత్ వేంకటరామాచార్యః, శ్రీనివాసాచార్యః, రామాచార్యః, గోవిందాచార్యః శేషాచార్యః, రఙ్గనాథాచార్యః ఇత్యాదయ స్స్వస్వాచార్య

పర్యన్తాః పరమాచార్యా స్సర్వై రైవ్విఖానసై ర్నిత్యానుసన్ధియాః
ఏనం స్వస్యాచార్యపూర్వాః శ్రీమన్నారాయణపర్యన్తాః పరమాచార్యా
నిత్యానుసన్ధియాః. తథాచ మృతిః. “ఆచార్యవాన్ పురుషో వేద” ఇతి.

మరీచిః జ్ఞానకాణ్డే “ఏవం సంసారసముద్రోత్తరణోపాయం జ్ఞాన
యోగంచ బ్రహ్మణా పురా మమ ప్రణీతం తదేవ యుష్మాకం మయా
చోక్తం జ్ఞానోపదేశం గురుశిష్యమార్గేణ జ్ఞాత్వా పరమాత్మానం సదా
పశ్యేత్” ఇత్యుక్తమ్ (అత్ర బ్రహ్మణా విఖనసేత్యర్థః)

ఈశ్వరస్య చ సాహార్దం యదృచ్ఛా సుకృతం తథా
విష్ణోః కహిక్ష మద్వేష మాభిముఖ్యం చ సాత్వికైః ॥

సంభాషణం ష డేతాని హ్యేచార్యప్రాప్తిహేతువః
జాయమానం హి పురుషం యం పశ్యే నృధుసూదనః ॥

సాత్విక స్స తు విజ్ఞేయ స్సవై మోక్షార్థదిన్తకః

ఇత్యాదినా ఈశ్వరసాహార్దాదీనా మాచార్యప్రాప్తిహేతుత్వ మభి
ధాయ జాయమానకహిక్షస్య పురుషస్య భగవత్ప్రాప్తినిరోధిరజస్తమో
నిరసనముఖేన సాత్వికతాసిద్ధిపూర్వక మాచార్యప్రాప్తి రభవతి.

పాపిష్ఠః క్షత్రబన్ధు శ్చ పుణ్డరీక శ్చ పుణ్యకృత్
ఆచార్యనత్తయా ముక్త స్తస్మా దాచార్యవా నభవేత్ ॥ ఇతి.

బ్రహ్మవిద్యోపనిషది,

గురుభక్తిం సదా కుర్యా చ్ఛేషేయసే భూయసే నరః
గురు రేవ హరి స్సాక్షా న్నాన్య ఇత్యుబ్రవీ చ్చుతిః ॥

గురో స్సకాశా న్మహావిశ్వాసపూర్వకం మన్తార్థగ్రహణే సతి ప్రకృ
త్యాత్మభ్రాంతిశరీరస్వతంత్రాత్మభ్రాంతినిరసనద్వారా దృష్టాదృష్టోభయ
ప్రాప్తిపూర్వకపరమపురుషార్థప్రాప్తి స్సంభవతి.

ఇతి గురూపసదననిరూపణమ్

అథ అర్థపఞ్చకప్రకరణమ్

ప్రాప్యస్య బ్రహ్మణో రూపం, ప్రాప్నుశ్చ ప్రత్యగాత్మానః
ప్రాప్నుష్ఠాయం, ఫలం చైవ, తథా ప్రాప్తివిరోధి చ॥

ఇత్యర్థపఞ్చక ముచ్యతే. ప్రాప్యః పరమాత్మా తస్య స్వరూపం, ప్రత్యగాత్మా జీవః తస్య స్వరూపం, తత్ప్రాప్తే రూపాయ సాధనం, ఫలం తత్ప్రాప్తిప్రయోజనం, తత్ప్రాప్తివిరోధి ఇతి పఞ్చకం తత్క్షేయ మిత్యర్థః.

బ్రహ్మస్వరూపం నామ “విష్ణు స్సర్వేషా మధిపతిః పరమ” ఇతి, “సుసూక్ష్మ సాస్వ స్సర్వేషా” మితి, “సత్య సత్యస్థ సత్యలోకస్థః” ఇతి, “యో వా భూతే రూఢి రాసీత్” ఇత్యాదిభి శ్చ శ్రుతిభిః పరబ్రహ్మణో నిష్కళశ్చ సకళ స్వభావః. “నిష్కళః పరమాత్మనోఽన్యం నకింశ్చ ద స్తి” ఇత్యారభ్య, ఏవం నిష్కళ మితి విజ్ఞాయతే “అథ సకళః కాపేఽగ్ని ర్మథనా జ్వలన్నివేతి” “సువర్ణవర్ణం రక్తాస్య” మిత్యాదిభి శ్చ శ్రీశాస్త్రవచనైః ప్రతిపాద్యమానం లక్ష్మీవిశిష్టస్య భగవత సకలం రూపమ్. లత్యై రూపం తు “విష్ణో ర్విభూతి శ్చీ సాచ నిత్యా” ఇత్యాదినాఽభిహితమ్. విస్తర స్తు వక్ష్యమాణసాధ్యోపాయప్రకరణే దృష్టవ్యః.

ప్రత్యగాత్మాన స్త్రివిధాః నిత్యాః, ముక్తాః, బద్ధాః ఇతి. నిత్యా అనన్తననకాదయః. ముక్తా భగవదుపాసనేన మోక్షం గతాః. బద్ధా స్సంసారణః క్షేత్రజ్ఞా బహవః. తేఽపి నిత్యాః “అనాద్యవిద్యాసంశ్చిత ఘణ్యపాపఫలం భోక్తుం బహువిధం దేహం ప్రవిశ్య” ఇత్యాదినా శ్రీశాస్త్రోక్తలక్షణాః.

ఉపాయో నామ ప్రపత్తిపూర్వకభగవదారాధనమ్.

ఫలం నామముక్తిః.

ప్రాప్తివిరోధి నామ భగవదాజ్ఞారూపశ్రుతిస్మృత్యతిలజ్ఞనాది.

ఏతత్పంచక మసి శ్రీమదష్టాక్షరద్వయచరమశ్లోకార్థవివరణే స్ఫుటం భవిష్యతి. పరమాత్మా శేషీ, చేతన శ్చేషః-స న్యామి ఏష తస్య స్వమ్-స ఆరాధ్యః. ఏష ఆరాధకః-స శరీరీ ఏష శరీర మితిసర్వదా అనుసనేయమ్.

ఇత్యర్థపంచకనిరూపణమ్.

అథ తత్త్వత్రయప్రకరణమ్

“ద్వా వేదౌ పక్షీ అచరం చరన్తౌ” ఇత్యాది శ్రుత్యా తత్త్వానాం త్రిత్వం ప్రతిపాదితమ్. తత్ర ద్వా వితి పరమాత్మప్రత్యగాత్మానా పుక్తౌ. అచర మితి ప్రకృతి రభిహితా “యశ్చైకం భునక్తి భోక్తే” ఇతి. తత్రైవ యచ్ఛబ్దవాచ్య స్వేశ్వరస్య ప్రలయే ప్రకృతిపురుషోపసంహార కత్వ ముక్తమ్. శ్రీశాస్త్రే మరీచిః “మాయా ప్రకృతి ర్మాయా విష్ణుః ప్రకృతిపురుషా వేతా ననాదీ” ఇత్యాహ. తత్ర ప్రకృతి రచేతనా. శ్రీశాస్త్రే ప్రకృతి ర్ద్వివిధా చేతనా-చేతనా చేత్యుక్తా. అచేతనా పంచభూతైరక్రమోబుద్ధ్యహజ్జా-రై శ్చాష్టధా భిన్నా. అన్యో జీవభూతా చేతనేతి..

అచేతనా ప్రకృతి స్త్రిగుణా. తథా చోచ్యతే శ్రీశాస్త్రే :

అచేతనా పరాధా చ నిత్యా సతతవిక్రియా

త్రిగుణా కర్మిణాం క్షేత్రం ప్రకృతే రూప మిష్యతే॥ ఇతి

వికారగుణా సృర్వే ప్రకృత్యుత్పన్నా ఇత్యర్థః. అచేతనం త్రిగుణరూపం కాలరూపం, శుద్ధసత్త్వరూపం చేతి త్రివిధమ్.

జీవా స్త్రివిధా ఇన్ద్రియైః. తత్ర నిత్యా నామ “తద్విష్ణోః పరమం పదగం సదా పశ్యన్తి సూరయః” ఇత్యుక్తా అనన్తాదయః. ఏతే సర్వదా-ప్రసంజు-చితజ్ఞానధర్మకాః.

ముక్తా నామ పూర్వ మనాద్యవిద్యాసంఘ-చితజ్ఞానాః పునః పున
న్వనిత్వా అన్తతః “నరాణాం క్షీణపాపానాం కృష్ణే భక్తిః ప్రజాయతే”
ఇత్యుక్తరీత్యా బహుజన్మపుణ్యవిశేషేణ క్షీణపాప భూత్వా, భక్త్యా
భగవన్తం సమారాధ్య “మమ సాధర్మ్య మాగతా” ఇతి గీతాప్రతి
పాదితరీత్యా భగవత్సధర్మాణః, “జగద్వాప్తపరవర్జ” వితిసూత్రప్రతి
పాదితరీత్యా సృష్ట్యాదిమాత్రరహితాః సనకాదయః.

బద్ధా నామ జన్మ కృత్వా భార్యమయపాశనిబద్ధనా భగవన్మా
యయా మోహితత్వాత్ కామ క్రోధ లోభ మోహ మద మాత్సర్య
హింసాదీని కరోతీత్యాదిశ్రీశాస్త్రోక్త కలక్షణాః.

ఈశ్వరో నామ “పరం ధామ పరం జ్యోతి స్సర్వజ్ఞ స్సర్వశక్తి
మయ” ఇత్యాద్యుక్తలక్షణః. ఈశ్వరాధారౌ ప్రకృతిపురుషౌ, అస్వ
తన్త్రౌ చ. “ద్వా వా ముఖ్యా ముఖ్యాధారౌ” ఇతి శ్రుతేః.
అముఖ్యా అస్వతన్త్రౌ, ముఖ్యః పరమాత్మా ఆధారో యయో స్తా
ద్వా ప్రకృతిపురుషౌ విత్కర్తృః. “ఈశతే దేశ ఏకః” ఇతిశ్రుత్యుక్త
రీత్యా తత్త్వత్రయ మీశేశితవ్యరూపమ్.

జ్ఞానత్వానన్తత్వామలత్వాఽణుత్వాదిస్వరూపనిరూపకధర్మపుర
స్కారేణ జ్ఞాన మానన్దః అమలః అణు రితి జీవస్వరూపం వక్తవ్యమ్.
జీవః ఈశ్వర స్త్రైవ శేషభూత ఇత్యర్థః. బోధయతి చ శ్రీమదష్టాక్షర
ప్రథమవర్ణభూతః ప్రణవః. బోధన ప్రకారోఽగ్రే స్ఫుటీభవిష్యతి.
జీవస్య యథాఽణుత్వేనతి చేతనత్వం, తథా శేషత్వేనతి చేతనలక్షణం
భవతి. తస్మా చ్ఛేషత్వ మపి జీవస్య స్వరూపనిరూపకమ్. ఏవం విభుత్వే
నతి చేతనత్వ, మనన్యాధీనత్వం, నిరుపాధిక శేషిత్వం చేశ్వరస్య లక్షణమ్.
జీవానా మీశ్వరస్య చ సాధారణలక్షణం తు చేతనత్వం ప్రత్యక్షంచ.

చేతనత్వం నామ జ్ఞానాశ్రయత్వమ్. పృథ్వీత్వం నామ స్వస్థైర్యం ప్రకాశమానత్వమ్. తదా ధర్మభూతజ్ఞాననిరపేక్ష మహా మితి ప్రతిభానం జ్ఞానఘనమ్.

ఏవంతయో సానులక్షణ్యే సతి జీవస్య శేషత్వాదికమిశ్వరస్య శేషిత్వాదికం చ వైలక్షణ్యాయ భవతి. మూలమన్తస్య ప్రథమాక్షరేణ ప్రణవేన తథా శేషిశేషత్వ మిశ్వరజీవయోః పృథివాదితమ్. తత్ప్రాచ్యే నాకారేణ భగవాన్ ప్రతిపాద్యతే. స హి శేషీ. అన్యో మకారో జీవవాచీ. మధ్యస్థ ఉకారోఽసయో శేషిశేషభావసంబంధం బ్రూతే. శ్రీశాస్త్రే భగవాన్మరీచి రాహ “భగవన్తం ప్రవణయతీతి ప్రణవః. ప్రవణ ఇతి వక్తవ్యే పశ్యకః కశ్యప ఇతివత్ వర్ణవృత్తయః. ప్రవణయతి వశీకరో తీత్యర్థః. వశీకరణం నామ శరణాగతిః. ప్రణవోఽచ్చరణేన భగవాన్వశ్యో భవ తీతి తథోక్తమ్.”

ఇతి తత్త్వ త్రయనిరూపణమ్.

అథ ప్రకృతితత్త్వనిరూపణమ్

అచేతనస్య త్రిగుణ, కాల, శుద్ధసత్త్వద్రవ్యత్వేన భేద స్త్రీవిధః. త్రిగుణా స్సత్త్వరజస్తమాంసి. కాలః కాష్ఠాకలాదిరూపః. జ్ఞానం శుద్ధసత్త్వద్రవ్యమ్. త్రిగుణా ప్రకృతి ర్జ్ఞా. కాలశ్చ జడః. శుద్ధసత్త్వద్రవ్యం చ జడ మితి కేచిత్. జడత్వం నామ స్వయంప్రకాశహీనత్వమ్.

అన్యేతు, శుద్ధసత్త్వద్రవ్యం స్వయంప్రకాశం, జ్ఞానాత్మకత్వేన శాస్త్రసిద్ధత్వా దిత్యాహుః. ఈశ్వరజీవయోః జ్ఞానత్వాత్, జ్ఞాతృత్వాచ్చ

చేతనత్వమ్. జ్ఞాతృత్వం నామ జ్ఞానాశ్రియత్వమ్. శుద్ధసత్త్వద్రవ్యస్య జ్ఞాతృత్వాభావా దచేతనకోపా నివేశనమ్. ఈశ్వరజ్ఞానస్య స్వయం ప్రకాశత్వం నిర్వివాద మిత్యాచుః.

తిగుణద్రవ్యస్యగుణత్రయూశ్రయత్వం స్వరూపభేదకమ్. అత్ర సత్త్వా దిగుణానాం సామ్యే ప్రళయం, వైషమ్యే సృష్టిసితీ చ భవన్తి. గుణవైష మ్యప్రదేశే మహదాదివికారా భవన్త్యవికృతవికృతప్రదేశయో ర్మేలనాత్.

ప్రకృతిమహదజ్కారమనోభూతగుణేన్ద్రియాత్మకాని చతుర్వింశతి తత్త్వాని. ఆత్మన స్తేభ్యో వ్యావృత్తయే తాని జ్ఞేయాని. ఏతాని పర మాత్మనోఽస్త్రిభరణాదిరూపా ణీతి శ్రీశాస్త్రీణాఽవగమ్యతే. యథా :

సంసారచక్రం య త్తస్య నిజా త త్స్య త్సుదర్శనమ్
హంసాఖ్యం చేతనారూపం సర్వప్రాణి హృది స్థితమ్

తచ్ఛుజ్ఞరూపం దేవస్య పాఞ్చజన్యాఖ్య ముచ్యతే॥ ఇత్యాదినా.

అయ మర్థః కణ్ణిమూణికృగ్రామవాసినా శ్రీవైఖానసవైసతేయభట్టా చార్యేణ ధ్యానముక్తావళ్యా మేకేన పద్యేన సంగృహీతః :

చిత్తముం నామి తేజ శ్శర మరిమయసంసార మామ్నాయపక్ష
స్ఫూర్ణద్భూతాత్మతార్కం కకుదనధనుషం ప్రాణితక్వాత్మశక్తిమ్
విద్యాఽవిద్యాఖ్యతూణద్వయమవధిగిరిప్రాయభేటం యమాసిమ్
వాయ్వశ్వం ప్రేమపాశంహృదయమయరథం దణ్డనాభిఖ్యయప్తిమ్॥

ఇతి (అరిమయం చక్రీరూపమ్, కుః భూమిః).

చతుర్వింశతితత్త్వేషు కార్యభూతాని తత్త్వాని త్రయోవింశతిః. తేషాం తత్కార్యాణాం చ స్థితౌ సంభూతా వాధిక్యసంకోచౌ పురాణేషు ద్రష్టవ్యాః.

అత్ర కేచిత్ తత్త్వాని పురాణోక్తవ దస్తాభిరణాదిరూపాణ్యనుః.
 శ్రీవిష్ణుపురాణే:

ఆత్మాన మస్య జగతో నిర్దేప మగుణామలమ్
 బిభర్తి కాస్తుభమణిస్వరూపం భగవాన్ హరిః॥
 శ్రీవత్ససంస్థానమయ మన నేన సమాశ్రితమ్
 ప్రధానం బుద్ధి రప్యస్తే గదారూపేణ మాధవే॥
 భూతాది మింద్రియాదిం చ ద్విధాఽహజ్కార మీశ్వరః
 బిభర్తి శబ్దరూపేణ శార్దూలరూపేణ చ స్థితమ్॥
 చలస్వరూప మత్యంతజవే నాఽన్తరితాఽనిలమ్
 చక్రస్వరూపం చ మనో ధత్తే విష్ణుః కరే స్థితమ్॥ ఇత్యాది.

ప్రాకృతగుణవిలక్షణం శుద్ధసత్త్వద్రవ్యం స్వసత్తాభాసకం సత్త్వమ్.
 గుణసత్త్వా ద్విలక్షణ మిత్యుక్తేః.

అజడం స్వాత్మసంబోధి నిత్యం సర్వావగాహి యత్
 జ్ఞానం నామ గుణం ప్రాహుః ప్రథమం గుణచిన్తకాః॥ ఇతిచ.

శ్రీశాస్త్రే తర్కకాణ్డే బ్రహ్మచిన్తాఽధ్యాయే “ఆపః పృథివ్యా
 స్సూక్ష్మాస్తు” ఇత్యారభ్య “తతో వ్యోమపదం విష్ణో స్థాన మానంద
 పూరితమ్ తస్మా త్తత్పంచైక్కినం పఞ్చోపనిషదాత్మకమ్॥ పంచమూర్తి
 విభేదేన విభిన్నం విశ్వతోముఖమ్॥ ఆభూతసంప్లవస్థానం స్వరూపం
 చిద్భవం పరమ్॥ విష్ణో రమణ్యవీర్యస్య నానాప్రాయైక హేతుకమ్” ఇత్యా
 దినా తమసః పరస్థా దనవచ్ఛిన్నం నిత్యం స్థాన మస్తీతి జ్ఞాయతే.
 ఏతేన మూలప్రకృతే శ్చైన స్త్య మవగమ్యతే.

త్రిగుణద్రవ్యస్య పృవృత్తిభేద స్తు బద్ధజీవానాం భోగాపవర్గయో రీశ్వరస్య లీలాయా శ్చ సమత్వేన విషమత్వేన చ పరిణామపరమృరయా దేహేంద్రియరూపేణ వ్యాపారకారిత్యమ్. ఇద మేన బద్ధానాం రజస్త మోభ్యాం తత్త్వయాథార్థ్య మపహ్నుత్య భోగార్థం విపరీతజ్ఞాన ముత్పాదయతి. ఇదం మోక్షార్థం సత్త్వనృద్ధ్యా తత్త్వయాథార్థ్యంచ ప్రకాశయతి. ఏవం పురుషప్రకృతితత్త్వస్వరూపం సంగృహ్యనిరూపితమ్॥

ఇతి ప్రకృతితత్త్వనిరూపణమ్.

అథ ఈశ్వరతత్త్వనిరూపణమ్.

ఈశ్వరో నామ “యతో వా ఇమాని భూతాని జాయంతే” ఇత్యాది శ్రుతేః జగత్కారణతయా ప్రసిద్ధః. “స ఏవ సోమ్యేద మగ్ర ఆసీత్ | ఏక మేవాద్వితీయం బ్రహ్మ ” ఇతిశ్రుతేః అభిన్ననిమిత్తోపాదాన కారణభూతః; “సత్యం జ్ఞాన మనన్తం బ్రహ్మ ” ఇత్యాదిభి సృత్యత్వ జ్ఞానత్వానన్తత్వవిశిష్టః; “ఆనన్దో బ్రహ్మ” ఇతి నిరతిశయానన్దస్వరూపః; “నారాయణపరం బ్రహ్మ” ఇత్యాదిభిః పరం బ్రహ్మ, పరంతత్త్వ పరంజ్యోతిః, పరాత్మాదిశబ్దవాచ్య శ్రీమన్నారాయణ ఏవ.

సత్యత్వాదిస్వరూపనిరూపకధర్మైః సృత్యాదిరూప మేవ. అన్యేతు కళ్యాణగుణాదిదివ్యమజ్జగదగ్రహదయ శ్చ తస్య నిరూపితస్వరూపవిశేషణీభూతాః. ఏషు జానశక్తి బలైశ్వర్యవీర్యతేజాంసి గుణాః పరత్వోపయుక్తాః. సౌశీల్యవాత్సల్యాదయ స్సౌలభ్యోపయుక్తాః.

“స వా ఏష పురుషః పచ్చధా పచ్చాత్మా ” ఇతి తస్య పరత్వ పూర్వావిభవాన్తర్యామ్యర్చాభేదేన రూపాణి పచ్చధా భవన్తి.

పరత్వం నామ

వైకుణ్ఠే తు పరే లోకే శ్రియా సార్థం జగత్పతిః

ఆస్తే విష్ణు రచిన్యైతాత్ భక్తై ర్భాగవతై స్సహ ॥ ఇతి.

శ్రీశాస్త్రే సర్వేషా మజ్ఞానా ముపరి సనాతనం నిత్య మచిన్త్యం
దేవై రవ్యనభిలక్ష్యం నిత్యశుద్ధము క్తస్వభావపురుషై రనుభూయమానం
వైష్ణవాణా మిత్యాది. తస్మి న్నోవ్యమనిలయే పరమాత్మా స్వసజ్జల్పేన
దేవీభూషణాయుధైస్సహేత్యాదిభి రుక్తప్రకారేణ స్థితః.

పూహో ద్వివిధః దైవికో మానుష శ్చేతి. తత్ర దైవికః శ్రీవైఖాన
సోక్త విష్ణాదికః. మానుషస్తు పాశ్చరాత్రోక్త వాసుదేవాదికః. భారతే
యుధిష్ఠిరప్రతి భగవద్వచనమ్ :

విష్ణుం చ పురుషం సత్య మచ్యుతం చ యుధిష్ఠిర !

అనిరుద్ధం చ మాం ప్రాహు ర్వైఖానసవిదో జనాః॥

అన్యే త్వేవం విజానన్తి మాం రాజన్ ! పాశ్చరాత్రికాః

వాసుదేవం చ రాజేన్ద్ర ! సజ్జర్షణ మథాపివా

ప్రద్యుమ్నం చానిరుద్ధం చ చతుర్మార్తిం ప్రచక్షతే॥ ఇతి.

ద్వివిధానాం పూహానాం మూలభూతో విష్ణుః. అతఏవ, “విష్ణు స్సర్వే
షా మధిపతిః” ఇతి. తస్య ప్రథమగ్రహణమ్. వాసాధికారేభ్యగుః:

వత్సోమి పశ్చిమూర్తీనాం శబదం మునివరాః! పృథక్

ధర్మో జ్ఞాన మభైశ్వర్యం వైరాగ్య మితి త త్పృథక్॥

న్యష్టిరూపేణ సంపన్నా మూర్తయః పురుషావయః

ఏషాం సమష్టిరూపోఽయం భగ వా నితి చోచ్యతే॥

సర్వవ్యాపకశీలత్వా ద్విష్ణు రి త్యభిధీయతే

ఉపితా పూ రనే నేతి పురుషః పరికీ రితః॥

సకారో జీవనిర్దేశ స్తకారః పరవాచకః

తయో స్సంసర్గశక్తి ర్యస్తస్మా త్సత్య ఉదాహృతః॥

అకారః పరవాచీ తు చ్యుకారో జీవవాచకః

ఉకారః ప్రకృతి ర్జేయ స్తకారః కాల ఉచ్యతే॥

తస్మా దచ్యుత ఇత్యుక్తః ప్రవక్ష్యామి తథాపరమ్

అత్ర యకారార్థ స్సంసర్గశక్తి రితి పూర్వ ముక్త్యా న్నపున స్తద్భేదస్థ ఉక్తః. అచ్యుతశబ్దేన పరమాత్మప్రకృతిపురుషాః, తేమా సంబద్ధః, కాల శాబ్ధిహితాః.

స్వైరాచారోఽనిరుద్ధ సాన్య స్మార్తయః పశ్య కీర్తితాః

అవస చ్చ జగ త్సర్వం యో వా వసతి నై వసేత్ ॥

పురుషస్య తు పర్యాయో వాసుదేవ ఇతి స్మృతః॥ ఇత్యాది

“వైకుణ్ఠే తు పరే లోకే” ఇత్యుక్తరీత్యా శ్రీవైఖానసశ్వాహమూల భూతవిష్ణుమూర్తేః పరత్వప్రతిపాదనా చ్ఛేష్ట్యరస్య చతుర్వ్యూహాత్మ్య మన్యూనమ్.

ఐశ్వర్యస్య సమగ్రస్య వీర్యస్య యశస శ్చియః

జ్ఞానవైరాగ్యయో శ్చైవ షణ్ణాం భగ ఇతీరణా ॥

ఇతి షాడ్గుణ్యపూర్ణత్వాత్ పరస్య ముఖ్యతయా భగవచ్ఛబ్దవాచ్యత్వ ముచ్యతే. శ్రీశాస్త్రీ తర్కకాండః

ఆభూతసంస్థానం స్వరూపం చిద్భవం పరమ్

విష్ణో రకుణ్ఠవీర్యస్య నానాప్ర్యాప్తైకహేతుకమ్ ॥

తత షడ్గుణసంపూర్ణం లక్ష్మీలక్ష్మణసంయుతమ్

సత్యం జ్ఞాన మనంతాయం భగవచ్ఛబ్దశబ్దితమ్ ॥ ఇతి.

జ్ఞానశక్తిబలైశ్వర్యవీర్యతేజాం స్య శేషతః

భగవచ్చబ్రహ్మచారి వినా హేయై ర్గుణాదిభిః॥ ఇతి.

తథాపి, పరత్వ ఏవ సాధ్యుణ్యవత్త్వమ్. నతు పూర్వాహే మ్మితి న శబ్యమ్. పరత్వే తే గుణా స్సర్వే సమగ్రతయా అనుసంధేయాః. పూర్వాహేషు తేషాం మధ్యే కశ్చిత్కశ్చి దుణో విశేషేణానుసంధేయ ఇతి తదభిప్రాయః.

నైభవాః మత్స్యద్యవతారాః శ్రీరామకృష్ణాదివిభవరూపాః. ఈశ్వరస్తత్తత్కాలే స్వగుణాన్ తత్తత్కార్యానుగుణ్యేన ప్రకాశయతి, విధత్తే చ స్వైరమ్.

అన్తర్యామిత్వంనామ “అన్తః ప్రవిష శ్శాస్తా జనానామ్” ఇత్యాది శ్లోకే స్మర్యహృదయేషు సూక్ష్మరూపేణ స్థితత్వమ్.

అర్చావతారో నామ బిమ్బాకృత్యాత్మనా బిమ్బ సమాగ త్యాన తిష్ఠత ఇత్యుక్తప్రకారః.

నిత్యముక్తోపభోగ్యత్వాత్ పరపూజహత్మనో హరేః

తత్కాలసన్నికృష్టైకలక్ష్మత్వా ద్విభవాత్మనః॥

విశుడై ర్లోకసంసిద్ధై శ్చిన్మత్వా దన్తరాత్మనః

అర్చాఽత్మ న్యేవ సర్వేషా మధికారో నిరఙ్కుశః॥

అర్చావతారవిషయే మయాఽప్యుద్దేశిత స్తథా

ఉక్తా గుణా న శక్యన్తే వక్తుం వర్షశతై రపి॥

గ్రంథాంతరే “ద్వీపవర్ష సహ సేషు” ఇత్యారభ్య,

అహం పఞ్చొపనిషదః పరపూజహాదిషు స్థితః

ఆవిర్భావేషు సర్వేషు స్వసంజ్ఞల్పశరీరవాన్॥

ఆవేశాంశావతారేషు పాశ్చభౌతికవిగ్రహః

దారులోహశిలామృత్సౌశరీరేఽర్చాత్మకః స్మృతః

చేతనాఽచేతనై ర్దేహీ పరమాత్మా భవా మ్యహమ్ || ఇతి.

శ్రీభగవచ్చస్త్రే “పురా నారాయణో దేవః కృపయా పరయాఽన్వితః” ఇత్యారభ్య,

తస్మా త్సంసారచక్రేఽస్మి న్భ్రామ్యస్తే యే సుదుస్తరే

ఉద్ధరేయ మిమాన్ సర్వాన్ యాతనాశతసంక్కులాన్ ||

ఇతి సంచిత్త్య భగవాన్ స్వచ్ఛన్దోపా త్తవిగ్రహః ||

హిత్యైవనిషదం రూపం ప్రమాణానా మగోచరమ్ ||

సర్వేషాం హర్షదం భక్త్యా దృష్టమాతేణ ముక్తిదమ్

సర్వకళ్యాణసంపూర్ణగుణరాశిసమాశ్రయమ్” ||

ఇత్యుక్త్వా దర్శాయాం సర్వే కళ్యాణగుణా అనుసన్ధయాః.

భగవతోఽర్చాఽవతారత్వే శ్రౌతం ప్రమాణమ్: “యతో వీరః కర్మణ్య స్సుదక్షో యుక్తగ్రావా జాయతే దేవకామః” ఇతి. ఇదం యజుషి స్థితమ్; నృసింహతాపిన్యాంచ. తత్ర “ఉగ్రం వీర” మిత్యత్ర వీర శబ్దస్య విష్ణుపరత్వ మవశ్యం వ క్తవ్యమ్. యుక్తగ్రావా శిలారూపీ జాయతే ఇతిచ అన్యోఽర్థోఽసంభవః. “విశజరూప స్సుభరో వయోధా శ్శుష్టి వీరో జాయతే దేవకామః” ఇతి. సహస్రనామాధ్యాయే “సువర్ణవర్ణో హేమాంజ్” ఇతి. శౌనక శ్చాహ:

సురూపాం ప్రతిమాం విష్ణోః ప్రసన్నవదనేక్షణామ్

శృత్వాఽఽత్మనః ప్రీతికరీం సువర్ణరజతాదిభిః

తా మర్చయే త్తాం ప్రణమే త్తాం జపే త్తాం విచిన్తయేత్

విశ త్యపాస్తదోష స్తు తా మేవ బ్రహ్మరూపిణీమ్” || ఇతి.

భగవాన్ విఖనా అపి కల్పసూత్రే “షడంశులా దహీనం త ద్దూపం కల్పయిత్వా” ఇత్యుక్తవాన్. శ్రీవిఖనోపచనస్య సర్వప్రమాణమూర్ధస్య త్వం సీతోపనిషదా ప్రతిపాదితమ్. తత్ర హి “వైఖానసః షః పూర్వం విష్ణోర్వాణీ సముద్భవేత్” ఇత్యారభ్య “వైఖానస మతః పరమ్” ఇతి భారతేఽపి “వైఖానసానాం వచన మృషీణాం శ్రూయతే నృపః” ఇతి తద్వచన స్యాఽధికం ప్రామాణ్యం గమితమ్. సహి “భగవన్తం శ్రీమన్నారాయణ మర్చయేత్” ఇత్యుక్తార్చారాః షడ్గుణ్యపూర్ణ మి త్యసూసుచత్.

ఏనం తత్త్వత్రయం సిద్ధమ్. “నిత్యై వైషా జగన్మాతా విష్ణో శ్రీ రసహస్విన్”, “మాతరం పద్మమాలినీమ్”, “త్వం మాతా సర్వభూతానాం దేవదేవో హరిః పితా, త్వయా చ విష్ణునా చామ్బు ! జగ ద్ద్వ్యుత్పం చరాచరమ్ ||” ఇతి. సర్వావస్థా స్వపి భగవతా తస్యాః సతత మవినాభావస్సిద్ధః. తత శ్చ లక్ష్మీవిశిష్టమీశ్వరతత్త్వమేకం, ప్రకృతితత్త్వ మేకం, పురుషతత్త్వ మేక మితి తత్త్వత్రయ మభిధీయతే.

విష్ణు రేవ ప్రథమతత్త్వ మిత్యత్ర కేచి త్సంశేరతేః “బ్రహ్మవిష్ణు రుద్రేంద్రా స్సంప్రసూయన్తే” ఇతి విష్ణో రపి జన్మశ్రవణా త్తస్య కారణత్వం కథ మితి. తస్మత్తం కిమ్ ? తే విష్ణుం నారాయణా ద్భిన్నం మన్వతే వా? ఉత తదభిన్నం వా ? భిన్న మితి న యుక్తమ్. “నారాయణాయ విద్మహే వాసుదేవాయ ధీమహి తన్నో విష్ణుః ప్రచోదయాత్.” ఇతి నారాయణశబ్దవాచ్య ఏవ విష్ణు రితి శ్రుతే ర్విరోధాత్ తదభిన్న ఇతి వక్తవ్యమ్. అతో నారాయణ ఏవ “అజాయమానో బహుధా విజాయతే” ఇతి శ్రుత్యా మూర్తిత్రయే విష్ణుసంజ్ఞయాఽనతీర్ణోఽన్తర్యామిలోభూదితి. తస్య ప్రసూతి ర్నామ అవతారః. ఇతరేషాం జనన మేవ. తేషాం స్వేచ్ఛయాఽవతారశ్రవణాభావాత్. తథా చోచ్యతే.

తత స్తమపి దుర్ధర్ష స్తస్మా ద్భావా త్సనాతనాత్

రక్షార్థం సర్వభూతానాం విష్ణుత్వ ముపజ్ఞీవాన్ || ఇతి.

కి మత్ర విస్తరేణ. శ్రీవైఖానసానాం భృగ్వాదీనా మాచార్యేణ భగవతా శ్రీవిఖనసా కల్పసూత్రే నారాయణ ఏవ పరదేవ తేతి కృత్వా సూత్రోపక్రమే “నారాయణపరాయణో నిర్వద్వో మునిః” ఇతి ప్రోక్తమ్. “హృదయం త ద్విజానీయా ద్విశ్వస్యాయతనం మహత్” ఇత్యారభ్య “తస్యా శ్చిఖాయా మధ్యే పరమాత్మా న్యవస్థితః” ఇతిశ్రుత్యా పరమో విష్ణు రితి నిశ్చిత్వ, ఆచమనవిధౌ “విష్ణుః ప్రీణా త్స్వీతి హృదయ” మితి హృదయస్పర్శనం వ్యధాత్. స్థానోపసానే “నారాయణాయ నమః” ఇతి ప్రథమం నమస్కారం విధాయ, తతః, “అక్లా న్యన్యా దేవతాః” ఇతి శ్రుతి మనుస్మృత్య తదన్యభూతేభ్యో దేవేభ్యో విదధే వందనమ్. తథా తర్పణం చ. తత్తత్త్ర రాత్తే సర్వదోషప్రాయశ్చిత్తతరూ భగవదర్పణసంభవాయ వైష్ణవై ర్మంత్రై రాహుతిం విహితవాన్. “అథాగ్నా నిత్యహోమాన్తే విష్ణో ర్నిత్యార్చాం సర్వదేవార్చా చ భవతి. అగ్ని ర్వై దేవానా మవమో విష్ణుః| పరమ స్తదస్తరేణ సర్వా అన్యా దేవతా ఇతి బ్రాహ్మణమ్” ఇతి అన్యేషాం దేవానాం ప్రాధాన్యే నా_రాధనం నిషిషేధ. ఆరాధనాన్తే పురుషసూక్తప్రతిపాద్యం నారాయణం నిరీయ, “పురుషసూక్తేన సంస్తూయ” ఇత్యారభ్య, “శ్రీమన్నారాయణ మర్చయే త్తద్విష్ణోః పరమం పదం గచ్ఛ” తీతి భగవదారాధనస్యా_ పవర్గోపాయత్వ మవాదీత్. ఉపసంహారే చ “నారాయణం పర బ్రహ్మ ధ్యాయన్ ధారణాం ధారయేత్”, “నారాయణ_రం బ్రహ్మ తత్త్వం నారాయణః పరః” ఇతి చాహ. కించ, శ్రౌతసూత్రే_వతాచరణప్రకరణే “ధ్యాయ న్నారాయణ ముపోష్య సపత్నీకో ఘృతమిశ్రం హవిష్యం ఊరేణ ప్రాశ్నాతి” ఇతి. ఏతేన సర్వదా

భగవద్భావ ముక్తమ్. తత్త్రై వాఽగ్నిహోత్రవిధానే “చతు
స్సహితే నాష్టగృహితేన వాస్రవం పూరయిత్వా... ధ్యాయ
న్నారాయణం జుహోతి” ఇతిచ. ఏవ మభ్యాసాదిలిక్ష్ణే శ్చ నారాయ
ణైకపరే సూక్ష్మే తస్యైవ పారమ్యం ప్రకటితవాన్. తదుపజ్ఞాకాఽపిపార
మాత్మీయోపనిషత్. యన్మంత్రా భగవద్భి ర్భృగ్వాదిభి శ్రీశాస్త్రే
ఏకాక్షరాద్యుపనిషత్కా వినియుజ్యంతే. అపౌరుషేయీ సేత్యత్ర న
సంశయః. కర్మవిపాకస్థస్మృత్యాచ సర్వపాపక్షయప్రకరణే విహితవిని
యోగా ఇత్యవగమ్యతే. తత్ర “విష్ణు స్సర్వేషా” మితిమిస్త్రే “అగ్ని
ర్వై దేవానా మవమ” ఇతి బ్రాహ్మణోఽర్థః ప్రత్యభిజ్ఞాపితః.
“సుసూక్ష్మ” ఇతిమిస్త్రే సూక్ష్మం తస్మిన్ సర్వ మితిప్రత్యర్థః. “జ్యోతిః”
జ్యోతిమస్త్రే-“పరో దివో జ్యోతిః” రితి, “విశ్వభవం భవాయ ప్రభూత” మితి
రుద్రస్య జన్మచోదనాప్రతిపాదనేన “నారాయణా ద్రుద్యో జాయతే”
“లలాటా తోఽగ్రధజో రుద్యో జాయత” ఇత్యాది పుత్యర్థశ్చ ప్రత్యభి
జ్ఞాపితః. యథా నారాయణా దుద్రస్య జననం శూన్యతే, న తథా
రుద్రా ద్విష్ణు జననమ్. కించ యథా నారాయణం ప్రస్తుత్య “స బ్రహ్మ
స శివ” ఇతి న తథా రుద్రం ప్రస్తుత్య “స బ్రహ్మ స నిష్ణు” రితి.
అత్ర “స హరి” రిత్యపవాతః. సేస్త్రే ఇతి పాదపూరణార్థం సులోపే
సతి స హరి రితి వర్ణత్రయాధిక్యస్యాఽనుపపత్తేః. “ఈశో యస్మా” దితి
మిస్త్రే “తవ శ్చియే మరుతో మర్జయన్త రుద్రీ య త్తే జనిమ చారు
చిత్రమ్” పదం య ద్విష్ణో రుపమం నిధాయ తేన పాసి గుహ్యం నామ
గోనా” మితి పుత్యుక్తః రుద్రేణ భగవత్పాదోదకధారణార్థః. ప్రత్యభి
జ్ఞాపితః. విస్తరస్తు పారమాత్మీయోపనిషద్భాష్యే దృష్టవ్యః. ఏవం
పుతిస్మృతికల్పసూత్రశ్రీశాస్త్రేతిహాసాదిభి శ్చియఃపతి స్సర్వకారణ
స్సర్వేశ్వరో భక్తవత్సల శ్చేమన్నారాయణ ఏవ ఈశ్వరతత్త్వ మితి
జ్ఞాతవ్యమ్.

ఇతి ఈశ్వరతత్త్వనిరూపణమ్

అథ సిద్ధోపాయప్రకరణమ్

శ్రీవైఖానససూత్రిణః ప్రపత్తౌ ముఖ్యాధికారిణః. ప్రపన్నతమా శ్వ కుత ఇతి చేత్, ఊహం స్వసూత్ర ఏవ భగవతా విఖనసా ప్రపత్యభి ధానాత్ ముఖ్యాధికారిత్వమ్. విష్ణుబలికర్మణా వైదికప్రపత్తే స్సంభ వాత్ ప్రపన్నతమత్వమ్. తథాహి, సూతోపక్రమే “తపోయోగా దృషిః, నారాయణపరాయణో నిర్ద్వంద్వో మునిః” ఇతి, “పూర్వా త్పూర్వా త్పరో వరీయా నితి విజ్ఞాయతే” ఇతిచ తత్సూత్రిణామేవ తథాత్వమ్. అత్య మునిశబ్దవాచ్యత్వం ప్రపన్నస్యోక్తమ్. అయథాతో ర్గత్యర్థకత్వాత్. నారాయణః పరా గతి ర్యస్య స నారాయణపరాయణ ఇతి. గతి శ్శరణవాచీ. సా కాష్ఠా సా పరాగతి రితి నారాయణస్య పరమ గతిశ్రవణాత్. “అకించనోఽనన్యగతి శ్శరణ్య” ఇత్యుక్తి అభిజనా అపి తథైవాహుః.

అథ తత్ర విష్ణుబలికర్మ విహితమ్. తేన గర్భ ఏవ వైదికీ ప్రపత్తిస్సిద్ధ్యతి. తథావిధసిద్ధిప్రకారః శ్రీమద్భి శ్రీనివాసమఖివేదాంతదేశికై ర్మజ్జర్యాదౌ ప్రపశ్యతః. ప్రపన్న పైవారాధనేఽధికార ఇతి కృత్వా భగవతా విఖనసా గర్భ ఏవ విష్ణుబలిరూపం ప్రపదనం విహితమ్. అత ఏవ శ్రీశాస్త్రే భగవదారాధనాధికారసంపాదకం కిమపి కర్మాఽవిధాయ,

వైఖానసేన సూత్రేణ నిషేకాదికియాన్వితః

గృహస్థో బ్రహ్మచారీ వా భక్త్యాఽరాధన మారభేత్ ||

ఇతి భగవదర్చనాఽఽరమ్భో విహితః.

కించ, శ్రీవైఖానసానాం స్వసూత్ర ఏవ పశ్యసంస్కారవత్త్వం ప్రతి పాదితం నిష్పన్నం చ భవతి.

గర్భే మాస్యప్రమే విష్ణుబలిం కుర్యా ద్యథావిధి

నారాయణ స్వయం గర్భే ముద్గాం ధారయతే నిజామ్॥

ఇతి వచనాత్ చక్రిధారణం నిష్పన్నమ్. హోమానంతర మూర్ధ్వాగ్రి
మాలిప్యేతి ఫుల్లీ సోర్ధ్వాగ్రిత్వం సామాన్యేన విహితమ్. తద్ధారణ
ప్రకార స్తు ప్రసజ్చిత శ్రీశాస్త్రే. స్వసూత్రస్య భగవత్పరతయా భగవ
న్నామ్నా మేవ కర్తవ్యతా విహితా భవ తీతి నామకరణస్థలైవ
గమ్యతే. “ద్వాదశాష్టాక్షరాభ్యాం పుష్పాణి దదాతి” ఇత్యనేన మన్తో
విహితః. ఆషాఢోపాకర్మ కారాధనం తు స్పష్టమ్. గర్భోపనిషదుక్త
విధయా గర్భేభివ్యక్తస్య జ్ఞానస్య జననే తిరోహితత్వాత్ “బహూనాం
జన్మనా మస్తే జ్ఞానవా న్తాం ప్రపద్యతే” ఇతి భగవద్వచనానుసారేణ
భగవత్స్వయాపజ్ఞానపూర్వం పునః ప్రపత్తిః కార్యా. జ్ఞాతుః ప్రపత్తా
వధికారః, ప్రపన్న స్యాదాధనే విశేషతోఽధికార ఇతి జ్ఞేయమ్. కించ,
మృతి రపి భగవదారాధకానాం వైభవం ప్రతిపదయతి. “యః
పూర్వాయ వేదసే నవీయసే సుమజ్జానయే విష్ణవే దదాశతి. యో
జాత మస్య మహతో మహిబ్రువాత్సేదు శ్రవోభియుజ్యం చిదభ్య
సత్. త ముత్సోతారః పూర్వ్యం యథా విద ఋతస్య గర్భం హవిషా
వివర్తన” ఇతి. “వైఖానసా ఆర్షేయా ఇంద్రియ ప్రియా ఆసన్” ఇత్యాది
మృత్యా తేషా మింద్రశబ్దవాచ్య స్యాత్ ఇతి నారాయణస్య ప్రియత్వ
ముచ్యతే. ఉపబృంహితం చ,

అశ్వతః కపిలా గావ స్తులసీ విఖనా మునిః

చత్వారో మన్సియా రాజు స్తేషాం వైఖానసో వరః॥ ఇతి.

ఆనుశాసనకే చ సప్తతింశచ్చతతమాధ్యాయే పక్షి-పావనగణనాయాం

వైఖానసాః కులశ్రేష్ఠా నిరతా శ్శార్దూధారిణి॥ ఇతి గణ్యతే.

అత్ర వైఖానసశబ్దేన విఖనససూత్రిణ ఏవోచ్యంతే భగవన్నిరతత్వ
విశేషణాత్. వృద్ధహారీతస్మృతౌ పశ్చిమాధ్యాయే పరార్థమాలయార్చన
కారిణా మపి వైఖానసానాం దేవలకత్వం నాస్తీ త్యుచ్యతే.

వైఖానసా స్తు యే విప్రా హరిపూజనతత్పరాః
న తే దేవలకా జ్ఞేయా హరిపాదాబ్జసంశ్రయాత్ || ఇతి.

అపహృత్య హరిద్రవ్యం గ్రామార్చనపరో భవేత్
భక్త్యా సంపూజ్య దేవేశం నాఽసా దేవలక స్మృతః.

శ్రీశాస్త్రీ భగవతా మరీచినా ప్రమాణతయా గృహీ తేయం శ్రుతిః

ధృతోర్ధ్వపుణ్డః పరమేశితారం
నారాయణం పూజయ తీహ భక్త్యా
అర్ఘ్యాదిభిః పారుషసూక్తమస్త్రైః
సంప్రాపుషయా ద్విష్ణుపదం మహాత్మా || ఇతి.

“యే త్వర్చయన్తి విబుధా బ్రహ్మాద్యా దేవతాగణాః” ఇతి నారదీయే
“విద్ధి వైఖానసే దత్తం దానం బ్రహ్మవిదే యథా” ఇతి.

కించ శ్రీవైఖానసం శాస్త్రం శుద్ధవైదిక మిత్యత్ర నిదర్శనం నైకమ్.
శ్రీవైఖానసకల్పసూత్రే వైదికై రేవ మస్త్రై స్సర్వేప్రయోగా దృశ్యన్తే.
ఏతే నైతేషాం ప్రత్యయార్థం భగవదారాధకత్వేఽపి దేవలకత్వం నేతి
స్మర్యతే. తత్ర నిమిత్తమారాధనస్య వైదికత్వ మేవ. యథా వైదికవిధి
నాఽఽధ్వర్యవాదికం కుర్వతాం దక్షిణాపత్రిగృహా న దోషాయ భవతి
తథా నైగమమస్త్రై రారాధన మాచరతా మపి వైఖానసానాం దేవల
కత్వం న దోషాయే త్యల మప్రస్తుతవిస్తరేణ. ప్రకృత మనుసరామః.

“నారాయణపరాయణ” ఇతి అయన మిత్యసేన నారాయణః పర
మయనముపాయో యస్యేతి నారాయణస్య సిద్ధోపాయత్వ ముక్తమ్.

ఈయతే అనేనేతి కరణవృత్తత్వే రుపాదుఃపాదాః కరణాః వితి
కరణవృత్తవ్యోమే పేయత్వమ్. ఏతేన పున ర్భగవతః ప్రాప్యత్వం
ప్రాపకత్వం చాభిహితమ్.

పరమపదప్రాప్త్యా పుపాయో ద్వివిధః, సిద్ధ సాన్యశ్చేతి. సిద్ధో
పాయ శ్చియఃఽతి లేవ. “యం యజ్ఞై ర్మునయో జుషన్తి” ఇతి మస్త్రీ
స్యాఽయ మర్గః. యం మునయ శ్చీవైఖానసాః. ఏషాం నారాయణైక
పంసూత్రవిధింస్మృతతయా నారాయణపరత్వస్య నివర్తసిద్ధత్వా
స్మృనిసంజ్ఞా యుక్తా. పాద్యే : “వైఖానసై ర్మునిశ్రేష్ఠైః పూజితో
వేంకటేశ్వరః” ఇతి యజ్ఞైః యజదేవపూజాయా మితి ధాతోః
ఆరాధనై ర్జుషన్తి సేవన్తే. పరమం పవిత్రం “పవిత్రాణాం పవిత్రం
యో మజ్గతానాం చ మజ్గత” మితి, “అపవిత్రః పవిత్రో వా”
ఇత్యాద్యుక్తరీత్యా పరమపావనం యం ప్రధానాః బ్రహ్మరుద్రా
దయో దేవా ఆర్తిషు దైత్యాద్యుపద్రవేషు ప్రణతా భవన్తి.
శ్రీగీతాయాం : “చతుర్విధా భజన్తే మాం జనా సుకృతినోఽర్జున!
ఆర్త” ఇత్యాదినా ఆర్తానాం భగవత్ప్రీపత్తి రుక్తా. యం జపస్త
శ్రీమదష్టాక్షరీజపశీలా స్సూరయో వైఖానసాదయః. తేషాం స్వసూత్ర
ఏవ “ద్వాదశాష్టాక్షరాభ్యాం పుష్పాణి దదాతి” ఇతి శ్రీశాస్త్రే
“సావిత్రీపూర్వ మష్టాక్షరం ద్వాదశాక్షరంవా జపేత్” ఇతి విశిష్య
విధానాత్. యోగినః యోగ ఉపాయః. “యోగ స్సన్నహనోపాయ
ధ్యానసజ్జతియుక్తిషు” ఇత్యభిధానాత్.

సమస్తపురుషార్థానాం సాధకస్య దయానిధేః

శ్రీమతః పూర్వసిద్ధత్వా సిద్ధోపాయ మిమం విదుః || ఇతి.

“కృష్ణం ధర్మం సనాతన” మితి. భగవా నేవ సిద్ధ ఉపాయః. విశిష్ట
శ్రీవైఖానసానామ్. కౌర్యే:

“మోచ్చితా మద్గతప్రాణా మయి సజ్జతమానసాః

అనన్యశరణా రాజం స్తస్మా ద్వైఖానసా మతా॥ ఇతి.

భగవద్వచనేన తేషాం భగవదేకశరణత్వా, త్తదేకాచార్యకత్వాత్.

పూర్వం విఖనసే విష్ణుః ప్రోక్తవాన్ స్వయ మచ్యుతః

భృగోః ప్రోక్తం విఖనసా భృగుణా చ మ మేరితమ్ ॥ ఇతి.

హారీతశౌనకాదివచనై శ్రీవైఖానసశాస్త్రస్య ప్రథమం ప్రవర్తితత్వా
నగమాచ్ఛ. కించ, విఖనస్సుత్రిణాం వైఖానసశబ్దవాచ్యత్వం భగవ
త్సమ్బుద్ధితత్వాత్. “వ్యాప్తం విఖనసా జగత్” ఇతి, “వైఖాన స్సాను
గాయన” ఇత్యాదివచనాచ్ఛ, విఖనోవైఖానశబ్దవాచ్యత్వం భగవత
స్సిద్ధమ్.

“ఆశా సమస్తాః ప్రతరన్వస్తస్తాస్తా వసే ద్యా కమలా సమస్తా”
ఇతి మంత్రస్యాయమర్థః. స్వభక్తానాం స్వారాధకానా మాశాః కామాన్
ప్రతరన్ ప్రయచ్ఛన్ ‘ను’ అన్వర్థః. సాకల్యే నాన్తః. అన్తర్హృదయే
పరమాత్మా తిష్ఠ తీతి. అన్యోఽర్థః, పరమాత్మా సాకల్యే నాశా దిశః
ప్రతరన్ ప్రకర్షణ వ్యాఘ్రవన్ వసతి, యా కమలా లక్ష్మీః- తా స్తాః
ప్రవిశ్య వసేత్- ఇతి. “త్వయా చ విష్ణునా చామ్బు! జగ ద్వాప్తం
చరాచరమ్” ఇతి లక్ష్మ్యై భగవతోఽవినాభావాభావాత్.

“వక్షో.వస త్యస్య వరాం వరిష్ఠాం వాకం దధానా వవృధే సమ
స్తమ్.” ఇతి మంత్ర స్యాదయ మర్థః. లక్ష్మీః అగ్ర పరమాత్మనః వక్షః
వక్షసి వసతి. కీదృశీ వరిష్ఠాం వాకం వాచం కుత్వం ఛాన్దసమ్. పురుష
కారభూతాం వాగీం దధా నేతి, పురుషకారభూతత్వా చ్ఛ. లక్ష్మీ
విశిష్ట ఏవ పరమాత్మా సిద్ధోపాయః ప్రపత్తవ్యః.

నను, శ్రీమన్నాయనరూపోపాయత్వే సతి కిం శరణవరణే నేతి చే దుచ్యతే. “సర్వజ్ఞోఽపి హి విశ్వేశ సుదా కారుణికోఽపి సన్ సంసార తన్త్రో వాహిత్యా ద్రక్షాఽపేక్షాం ప్రతీక్షతే” ఇతివచనాత్ “యో వా భూషే” రిత్యాదిశ్రుతేశ్చ శరణీకరణీయ ఏవే త్యనగమ్యతే॥

ఇతిసిద్ధోపాయ స్వరూప నిరూపణమ్

అథ సాధ్యోపాయస్వరూపప్రకరణమ్

సాధ్యోపాయ స్తు బహుధాఽనగమ్యతే. తథాహి, “బ్రహ్మవి దాపోతి వరమ్” ఇతి శ్రుతేః జ్ఞానిన ఏవ ముక్తి రితి ప్రామాణ్యం. అన్యే తు వేదనం నామ ఉపాసనారూపవిశేషజ్ఞానమ్. త దేవధ్యాన భక్త్యాదిశబ్దవాచ్యం, తస్మాదే వోపాసకస్య ముక్తి రితి. అపరే తు “ముముక్షుర్వై శరణ మహా ప్రపద్యే” ఇతిశ్రుత్యా “మా మేకం శరణం నజ” ఇతి భగవద్వచనాచ్చ ప్రపత్తి రేవ ముక్త్యుపాయఇతి. ఇతరే “ముముక్షువో బుభుక్షౌ” ఇత్యారభ్య “ఆత్మానం తేజో మయే పరమాత్మాగ్నౌ జుహ్వతి తేఽపి ముక్తా భవన్తి” ఇతి యోగ రత్నాదినచనేభ్యః ఆత్మసమర్పణస్యైవ మోక్షోపాయత్వ మితి. ఇత రే తు “అగ్నయో వై త్రయీ విద్యా దేవయాన” ఇతి శ్రుతేః “కర్మ చైవహి సంసిద్ధి మాస్థితా జనకాదయః” ఇతి శ్రుతే శ్చ కర్మ యోగ ఏవాఽపవర్గసాధన మితి.

భగవాన్ శ్రీవిఖనాస్తు ధర్మప్రశ్నై (౮-౭) “నివృత్త్యాచారభేదా ద్ధి యోగిన స్త్రివిధా భవన్తి” ఇత్యారభ్య-సారజ్ఞకార్మ్యవిసరగభేదేన త్రివిధా నుత్త్వ, ఘన స్తా న్ప్రత్యేక మనేకధా విభజ్య, విసరగపశూ నాం జగత్స్థైరేషు ముక్తి ర్నాఽస్మి న్జన్మని మోక్ష ఇత్యభిధాయ,

విశిష్యాఽస్మిన్ జన్మ న్యేవ మోక్ష. సోపాయ మాహ. “సగుణే బ్రహ్మణి బుద్ధిం నివేశ్య పశ్యాన్నిర్గుణం బ్రహ్మశ్రీత్య మోక్షే నిత్యం యత్నం కుర్యాత్” ఇతి.

శ్రీశాస్త్రే భగవాన్ మరీచిః. “భగవన్మాయయా మోహితత్వా ద్భగవంతం సమాశ్రిత్య భక్త్యా గారాయణ ముపాసీత్” ఇత్యాద్యుక్త్యా “అథ సమారాధనం చతుర్విధం జపహుతార్చనధ్యానానీతి” ఇత్యాదిక మాహ. కించ

యథాఽధికరణం ప్రభు ర్యజనదాసహోమార్చనా

భరన్యసన భావనాప్రభృతిభి స్సమారాధితః

ఫలం దిశతి దేహినా మితి హి సంప్రదాయసిద్ధి

శ్రుతిస్మృతిగురూక్తిభి ర్నయవతీభి రాభాతి నః

ఇతి. యజనంయోగః. “ద్రవ్యయజ్ఞస్తపోయజ్ఞ యోగయజ్ఞ స్తథాపరే స్వాధ్యాయజ్ఞనయజ్ఞ శ్చ యతయ స్సంశితవ్రతాః” ఇతి భగవద్వచ నాత్ “యజ్ఞేన దాసేన తపసాఽనాశకేన బ్రాహ్మణా వివిదిషన్తి” ఇతి శ్రుతేశ్చ హోమ మమూర్తారాధనమ్. అర్చనా సమూర్తారాధనమ్. “అమూర్తాగ్న్యహుతిః ప్రోక్తా సమూర్తా బేరపూజనా” ఇత్యుక్తే. బేరం బింబమ్. భరన్యసన మాత్మభరన్యాసః. భావనా ధ్యానమ్. ప్రభృతి శబ్దే నాన్యే జపాదయో గృహ్యన్తే. “ఓమి త్యగ్రే వ్యాహరేత్” ఇత్యా రభ్య “తతోఽమృతత్వ మశ్నుత” ఇతి శ్రుతే. యథాఽధికరణం యథా ఽధికారః తత్తచ్చక్త్యానుగుణ్యే నేత్యర్థః.

భక్తిప్రపత్తిప్రముఖం తద్వశీకారకారణమ్

తత్తత్ఫలార్థిసాధ్యత్వా త్సాధ్యోపాయం విదు ర్బుధాః

ఈదృశః పరమాత్మాఽయం ప్రత్యగాత్మా తథేదృశః

తత్సంబద్ధాను సద్ధాన మితి యోగః ప్రకీర్తితః॥

ఇత్యారభ్య శ్రీభాష్యకారైః పారమాత్మీయే “యం యజ్ఞై” రితి మన్త
వ్యాఖ్యానావసరే సాఙ్గం భరన్యాసస్వరూపం ప్రపశ్చిత్మ్.

“యో వా భూతే రూపిణి రాసీత్” ఇత్యారభ్య “సంజుష స్ప్రిజామి”
ఇతి చ శ్రుతేః ప్రపత్తి రైవదికధర్మః. అయం త్రివిధః, ఉత్తమా మధ్యమా
౨ధమా చేతి శ్రీనైఖానసమహిమమశ్జర్యాం శ్రీమద్దీక్షితై రుచ్యతే.
ప్రపన్నస్యా౨రాధనే౨ధికార ఇతి విచార్య సూత్రే తావ ద్విఖనసా
జాయమానకటాక్షసిద్ధిద్వారా పరమవైదికభూతశ్రీవిష్ణుసంబద్ధిసంస్కార
రూపేణ సాఙ్గప్రపదన ముక్తమ్.

సాఙ్గం ప్రపదనం కథ మితి చేదుచ్యతే. ఉపక్రమాదిల్గమక్కున
దేవతాన్తరప్రతిపాదనాభావాత్ మన్తాన్తరసాధనాన్తరప్రయోజనాన్త
రాభావాచ్చ ఉపక్రమాదిషు శ్రీమన్నారాయణైకపరత్వాచ్చ షడ్విధతా
త్సర్వలిక్ష్ణేవేత శ్రీమన్నారాయణైకపరత్వా దానుకూల్యమ్. దేవతా
న్తర మన్తాన్తర సాధనాన్తర ప్రయోజనాన్తరాభావాత్ ప్రాతికూల్య
విస్తరణమ్. నారాయణైకపరత్వేన ప్రణీతత్వాత్ రక్షిష్య తీతి విశ్వాసః,
విశ్వాససంభవా ద్గోప్యత్వవరణ మితి విష్ణుబలా సాఙ్గత్వేన న్యాసవిద్యా
ప్రతిపాదితా. అతఏవ శ్రీమన్నారాయణైకపరత్వే నారాధనం ప్రతిపా
ద్యోససంహారే అర్చిరాదిగమన ముక్త్యా భగవదారాధనాన్తే “తద్విష్ణోః
పరమం పదం గచ్ఛ” తీతి విజ్ఞాయత ఇత్యుక్తమ్.

ఆనుకూల్యస్య సంకల్పః ప్రాతికూల్యస్య వర్జనమ్
రక్షిష్య తీతి విశ్వాసో గోప్యత్వవరణం తథా.
ఆత్మనితేపకార్పణ్యే షడ్విధా శరణాగతిః॥ ఇతి.
అనన్యసాధ్యే స్వాభీష్టే మహావిశ్వాసపూర్వకమ్
తదేకోపాయతా యాచ్ఛాన్త ప్రపత్తి శ్శరణాగతిః॥

ఇతి యదుక్తం తద్వైదిక ముతావైదికమ్. అవైదిక మితి చేత్త దనత్.

- నిక్షేపాఽపరపర్యాయో న్యాయః పశ్చాద్ధ్య సంయుతః
సన్న్యాస స్త్యాగ ఇత్యుక్త శ్శరణాగతి రిత్యపి॥

ఇతి శరణాగతిపర్యాయవాచకత్వా న్న్యాసస్య “న్యాస ఇత్యాహు ర్మనీషిణః” ఇత్యారభ్య, “బ్రహ్మణే త్వా మహాస ఓ మిత్యాత్మానం యుజ్జ్ఞ” తేతి స్రుతో తావత్ పరమవైదికత్వేన శ్రూయమాణత్వాత్.

ప్రపదనం ద్వివిధమ్, వైదికం తాన్త్రికం చేతి. వేదవిహిత స్వాపి తస్య యథా ప్రణవసహిత స్వాప్తుక్షరస్య వైదికత్వేన ప్రణవహీనస్య తాన్త్రికత్వేన చ ద్వైవిధ్యం తద్వత్ పరమవైదికేన స్వసూత్రవిహిత విష్ణుబలికర్మణా యత్ప్రపదనం సంభవతి త దేవోత్తమమ్. “ఓం భూః పురుష ” మిత్యాద్యుక్తత్వా నిత్యత్వా త్సంస్కారరూపత్వా దాజ్ఞా కైంకర్యత్వా దకరణే ప్రాయశ్చిత్తవిధానాచ్చ. శ్రీశాస్త్రే మరీచి నాఽపి “ప్రపత్త్యాదిమార్గతో జీవ ” ఇత్యుక్తత్వాచ్చ. తన్మేణ య త్క్రియతే తన్మధ్యమం నిత్యత్వాభావాత్, సంస్కారరూపత్వా భావాచ్చ. కేవలం విశ్వాసపూర్వకయాష్టామాత్రేణ య త్క్రియతే త దధమమ్.

స్వామీ స్వశేషం స్వవశం స్వభర త్వేన నిర్భరమ్

స్వదత్తస్వధియా స్వార్థం స్వస్మి న్న్యస్యతి మాం స్వయమ్॥

ఇత్యుక్తరీత్యా శ్రీవైఖానసానాం నారాయణ ఏవ న్యాయకారీ. “గర్భ ఏవ కరే చక్రం ధారయామి” ఇతిశ్రుతీః. “నారాయణ స్వయం గర్భే ” ఇత్యుపబృంహణా చ్చ.

ఏషాం భగవచ్ఛేషత్వం నిస్సస్పృహమ్. యథేష్టవినియోగార్హత్వం శేషశబ్దేన కథ్యతే. ఏషాం హి స్వసూత్ర ఏవ నియతతయా శ్రీమ

న్నారాయణ మర్చయే దితి భగవదారాధనం విధీయతే. “యథా కృతు రస్మి న్లోకే పురుషో భవతి. తథేతః ప్రేత్య భవతి” ఇతి శ్లోతి రేవాత్ర ప్రిమాణమ్ నను సూత్రే భగవదర్చనస్య పరమపదప్రాప్తి సాధనత్వప్రతిపాదనాత్ కిం భక్తిప్రతిపత్తిభ్యా మితిచే దుచ్యతే. సూత్రే “భక్త్యా భగవంతం శ్రీమన్నారాయణ మర్చయే తద్విఘ్నః పరమం పదం గచ్ఛ తీతి విజ్ఞాయతే” ఇత్యుక్తమ్. ప్రపన్న స్వైరాఽరాధనేఽధికార ఇతి విఘ్నబలిరూపప్రపత్తి ర్విహితా. అత స్తేన వినాఽర్చనస్య నోపాయత్వమ్.

నను, తథాసతి “అసన్యసాధ్యే స్వాభీష్టే” ఇతి వచనేనోక్తం ప్రపత్తి లక్షణం భజ్యేత. తత్రహి “తదేనోపాయతా యాచ్ఛాన్ ప్రపత్తి” రితి భగవతః కేవల ముపాయతా యాచ్ఛాన్ ప్రార్థనా స త్యభిధీయతే. “సర్వధర్మా న్పరిత్యజ్య” ఇతి తదితరసర్వోపాయత్యాగశ్చ నిర్దిశ్యతే ఇతిచే దుచ్యతే. తదేనోపాయతాయాచ్ఛాన్మాత్రవచనం తదితరో సాయాశ క్తవిషయమ్, నతు శ క్తవిషయమ్. తథాసతి శ్రుతిస్మృత్యా నిఘ్న భగవదర్చనవిధానస్య వైయర్థ్యాపత్తేః. “ప్రవః పాన్త మన్థసో ధియాయ తే| మహేశ్వరాయ విష్ణవే చార్చత” ఇత్యాది శ్రుతయః ప్రసిద్ధాః. తథా స్మృత్యాదయ శ్చ. “సర్వధర్మా” నితి సర్వశబ్దే నాఽరాధనస్యాపి గ్రహణే తదవ్యవహితస్య “మన్తనా భవ మద్భక్తో మద్యాజీ మాం నమస్కరు. మా మే వైష్యసి” ఇతి భగవద్వచన స్వార్చనవిధాయకత్వం విఫలం స్యాత్. తత్ర హి. “మద్యాజీ భవ” ఇతి విధాయ, “మా మే వైష్య” నీతి స్వార్చనస్య ముక్త్యుపాయత్వం ప్రతిజానీతే భగవా నస్మచ్ఛరణ్యః. తత ఆరాధనే స్వస్యాఽతిశుద్ధత్వా భావా దధికారోఽస్తివా నవేతి శబ్దమానం విజయంప్రతి ప్రపత్త్యా శుద్ధత్వాభావహేతుభూతసర్వపాపనివృత్తి స్యాత్. తత స్తదర్థప్రాయ శ్చిత్తధర్మా న్పరిత్యజ్య మాం శరణం వ్రజే త్యుపదిశతి కరుణానిధిః.

అతోఽత్యన్తాశక్తానాం వైఖానసానాం పాపనివృత్తిద్వారా ప్రపత్తి
స్సాత్మో న్ముక్తిం సాధయతి. ఆరాధనే ప్రాయ శ్శక్తానాంత్యారాధ
నేఽధికారం జనయతి. సాఽపి ముక్తిసాధనతాం భజతే. సాత్మో దుపా
యత్వ మారాధన స్యైవ. నచ ప్రపత్తా వాకించన్య మావశ్యక ముపా
యాన్తరే సతి తస్య హానిః స్యాదితి శబ్దమ్. ఏకస్మిన్ భగవతి పర
ముపాయబుద్ధిం కృత్వా తదితరోపాయే ఘోషాయబుద్ధిం విహాయ,
కైజ్జుర్యబుద్ధౌ కృతాయా మాకించన్య సోపాయాన్తరరహితస్య
హాన్యభావాత్.

శ్రీశాస్త్రీ భగవా న్మరీచిః “తస్మా ద్భగవన్మాయయా మోహి
తత్వా ద్భగవన్తం సమాశ్రిత్య భక్త్యా నారాయణ ముపాసీత. తదు
పాసనా తోఽపి భక్తవత్సలత్వా ద్భక్తానుకమ్పయా స్వమాయాం
విమోచయతి. తత ఆత్మా సమ్యక్జ్ఞానం ప్రవిశతి. పశ్చా దాశ్రమ
ధర్మసంయుక్తో భగవదారాధనం కరోతి. తదారాధనేన సంసారార్ణవ
నిమగ్నో జీవాత్మా పరమాత్మానం నారాయణం పశ్యతి. సోఽప్యపున
రావృత్తికం దివ్యలోకం ప్రాప్నోతి. పశ్చాత్కృత్యో భవతి.”

సంసారా న్ముక్తి ర్మోక్షః. తదపి సమారాధనవిశేషా చ్చతుర్విధ
పదావాప్తిః సాలోక్యసామీప్యసారూప్యసాయుజ్య ఇతి. అయ మర్థః :

జన్మాన్తరసహసేషు తపోధ్యానసమాధిభిః

నరాణాం క్షీణపాపానాం కృష్ణే భక్తిః ప్రజాయతే ||

ఇత్యుక్తరీత్యా సుకృతసంఘాయక్షీణపాపస్య భగవదాశ్రయణప్రవృత్తి
ర్భవతి. భగవన్తం సమాశ్రిత్య ప్రపద్య భక్త్యా తద్విషయకరతిభావేన
నారాయణ ముపాసీత సేవేత స్వమాయాం విమోచయ తీతి. “మా
మేవ యే ప్రపద్యన్తే మాయా మేతాం తరన్తి తే” ఇతి భగవదుక్తే

ప్రపన్నస్య భగవన్మాయాతరణానన్తరం య ద్భవతి త దాహ సమక్య
జ్ఞానం ఏవిశ తీతి. ప్రథమం “నారాయణపరంబ్రహ్మ”, “నారా
యణపరాయణో నిర్వన్యః”, “శ్రీమన్నారాయణ మర్చయేత్ తద్విష్ణోః
పరమం పదం గచ్ఛతి” ఇత్యాది వాక్యైః ప్రాప్యస్య నారాయణస్య
శేషిత్వాదిస్వరూపం, ప్రాప్తు స్వస్య శేషత్వాదిస్వరూపం భగవదారా
ధనాద్యపవర్గోపాయం పరమపదప్రాప్తిరూపఫలమ్.

అన్య చ్చ, వేద్యం సామాన్యతో జ్ఞాత్వా భగవన్త మాశ్రీయతి.
తత స్తత్క్రొవయా తదీయమాయాముక్త స్సమ్యక్జ్ఞాన మేతి. విశేషేణ
పరమాత్మినో నారాయణస్య నిష్కలసకలస్వరూపం నిరవధికకళ్యాణ
గుణగణాకరత్వం పరపూర్ణహాదిస్వరూప మర్చాయా మహిమాన మన్య
చ్ఛ జానాతి. “అశ్రమధర్మసంయుక్త ఇతి”, “వర్ణాశ్రమాచారవతాపురు
షేణ విపశ్చితా విష్ణు రారాధ్యతే ప్థా నాన్య స్తత్తోషకారకః” ఇతి
నచనాన్యథాశక్తి స్వాశ్రమవిహితకర్మాణి కుర్వన్ భగవదారాధనం
కరో తీతి వక్ష్య త్యయ మేవ.

విష్ణుప్రతిపాదనశ్రుతయః

సమారాధనం చతుర్విధం జపహుతార్చనధ్యానా నీతి. తేషా
మర్చనం సర్వార్థసాధనం “ప్రవః పాన్త మన్థసో ధియాయ తే మహే
శూరాయ విష్ణవే చార్చత” ఇతి శ్రుతేః. అన్ధస అజ్ఞానాత్ ప్రపాన్తం
ప్రకర్షేణ రక్షన్త మితి భగవద్విశేషణేన తస్యైవ సర్వపాపనివృత్తిపూర్వక
ముక్తిదానేన రక్షకత్వ ముక్తమ్. మహ ఇత్యత్ర సలోప శ్చాన్దసః.
మహసే “మహ ఇతి త ద్భ్రహ్మ” ఇతి శ్రుతేః. శూరా యేత్యనేన తస్య
స్వభక్తవిరోధినిరసనసామర్థ్య మసాధారణ మిత్యుక్తమ్.

బ్రహ్మ స్వయంభూ శ్చతురాననో వా
 రుద్ర స్త్రినేత్ర స్త్రిపురాస్థకో వా
 ఇంద్రో మహేంద్రో సురనాయకో వా
 త్రాతం న శక్తా యుధి రామనభ్యమ్ ॥

ఇత్యాదివచనై స్తస్య తథాత్వం సిద్ధమ్. చార్ప తేతి చకారేణ జనా
 దయో గృహ్యంతే. “జపే నాఽపిచ సంసిద్ధ్యే ద్రాభిహ్మణో నాత్ర
 సంశయః” ఇతి స్మర్యతే. “యం సూరయో జపన్తః” ఇతి శ్రూయతే.
 అత్ర చ వక్ష్యతి. “సావిత్రీపూర్వ మష్టాక్షరం ద్వాదశాక్షరం వా
 జపేత్” ఇతి. “అగ్నో హోమో హుతం” ఇతి చ హోమో భగ
 వదమూర్తారాధన మిత్యుచ్యతే “అమూర్తాగ్నిహుతిః ప్రోక్తా”
 ఇతి. అర్చనం ప్రతిమారాధనమ్. నృసింహతాపిన్యాం. “యతో వీరః
 కర్మణ్య సుదత్తో యుక్తగ్రావా జాయతే దేవకామః” ఇతి. భగవత
 శ్శిలారూపిత్వం “విశజ్జరూప స్సుభరో వయోధా శ్శృష్టి వీరో జాయతే
 దేవకామః” ఇతి శ్రుత్యా తస్య స్వర్ణరూపత్వం చోక్తమ్. ఉపబృంహితం
 చ “సురూపాం ప్రతిమాం విష్ణో” రితి భగవతా విఖనసా “తస్మాదం
 కల్పయిత్వా” ఇతి. “బ్రహ్మజజ్ఞం జీనం విదిత్వా నిచాయ్యేతి” జ్ఞాన
 పూర్వక భగవత్పూజనం విహితమ్. తథా “నిచాయ్య తం మృత్యు
 ముఖా త్రప్తముచ్యత” ఇతి చ. ‘చాయ్యపూజానిశామనయో’ రితి ధాతుః.

శారీరకశాస్త్రేఽపి “అపిసంరాధనే ప్రత్యక్షానుమానాభ్యామ్” ఇతి.
 అస్య సూత్ర స్త్రోత్రయ మర్థః. “భజనేన వినా కేనాఽప్యయ మాత్మా
 న లభ్యతే| ప్రత్యక్షాదిప్రమాణేన చాయ మగ్ధోఽవగమ్యతే” ఇత్యస్త
 ద్భాష్యకారవచనే నాఽరాధనస్య భగవత్స్వరూపవిర్చనసాధనత్వ
 ముక్తమ్. కించ, భగవదారాధనక్రియైవ పరవిద్యే త్యవగమ్యతే. ముణ్డ
 కోపనిషది. “క్రియావా నేష బ్రహ్మవిదాం పరిష్ఠ” ఇతి ప్రకారాన్త

రేణ బ్రహ్మవిదాం బ్రహ్మోపాసకానాం మధ్యే క్రియావాన్ జపా
 మూర్తారాధనసమూర్తారాధనధ్యానక్రియావా స్వరిష్ట ఇత్యుక్తమ్. ఆదా
 సర్వవిద్యాప్రతిష్ఠా మిత్యుక్త్వా మధ్యే క్రియావా నేష ఇత్యుక్తత్వాత్
 పరవిద్యా నామారాధనక్రియే త్యే వాఽవగమ్యతే.

“నాయ మాత్మా బలహీనేన లభ్యో నచ ప్రమాదా త్తపసో
 వాఽప్యలిజ్ఞాత్. ఏతై రుపాయై ర్యతతే యస్తు విద్యా” నితి లిఙ్గ
 రహితా త్తపస ఆత్మనో లాభో న స్యా దితి. లిఙ్గం భగవన్మాత్రిః.
 తపః ధ్యానం. భాగవతే ఏకాదశే “ద్రవ్యక్షేత్యాత్మలిఙ్గాని నిష్పాద్య”
 ఇత్యత్ర లిఙ్గం మూర్తి రితి వ్యాఖ్యాతమ్. తప ఆలోచన ఇతి ధాతో
 స్తపశ్శబ్దో ధ్యానపరః. లిఙ్గంవినా ధ్యానస్య దుశ్శక్త్యా లిఙ్గహీన
 ధ్యానే నాత్మలాభో న స్యా దిత్యుక్తమ్.

శ్రీశాస్త్రీచ “సదా ధ్యాతు మశక్యత్వా త్ప్రతిమాది మ్హ్వా
 హ్యోఽర్చయేత్” ఇత్యుక్తమ్. భగవా న్విఖనాలపి “సగుణే బ్రహ్మణి
 బుద్ధిం నివేశ్య పశ్చాన్నిర్గుణ మాశ్రిత్య మోక్షే నిత్యం యత్నం
 కుర్యాత్” ఇత్యాహ. వ్యాఖ్యాత మిద మేవం సృసింహవాజమేయ
 భాష్యే: “ఇదానీ మస్మిన్ జన్మ న్యేన మోక్షోపాయ మాహ. సగుణే
 బ్రహ్మణి బుద్ధిం నివేశ్యేతి. యోగీ సగుణే పూర్వోక్తలక్షణే సాకారే
 బ్రహ్మణి బుద్ధిం మనః ప్రథమం నివేశ్య తద్రూపం దృష్ట్వా, తద్గత
 మానస స్స స్నేహంవిధం పరబ్రహ్మేతి జ్ఞాత్వా, పశ్చాత్ తదను
 నిర్గుణం పూర్వోక్తలక్షణాన్వితం నిరాకార మోంకారగమ్య మవ్యక్తం
 బ్రహ్మోఽశ్రిత్య మన స్సంప్రాపయిత్వా, తద్రూపం ధ్యాత్వా నిత్య
 మామోక్షాన్త మేవం మోక్షే యత్న ముద్యోగం కుర్యాత్. తస్య
 యోగిన ఇహ జన్మ న్యేన మోక్షో భవే” దితి. తస్మాదయ మభి
 ప్రాయః. అత్ర గుణశబ్దోఽవయవవాచకః. సాకారే ప్రతిమాయాపే

బ్రహ్మణి బుద్ధిం నివేశ్య దృఢీకృత్య పశ్యా దారాధనవ్యతిక్రమాణే నిర్గుణ మాశ్రిత్య, నిర్గుణస్వరూపం సర్వతానుసంధాయ ప్రతిచినమేవ ముద్యోగం కుర్యాదితి. ఉక్తం చైతత్ శాణ్డిలోపనిషది: “అభధ్యానం, సగుణం నిర్గుణం చేతి, సగుణం మూర్తిధ్యానం నిర్గుణ మాత్మరూపాత్మ్య” మిత్యాదినా. బ్రహ్మవిద్యోపనిషదిచ “దేహస్థ స్సకలో జ్ఞేయో నిష్కలో దేహవర్జితః” ఇత్యాదినాచ. “సర్వభూతస్థితం దేవం ప్రవేశం నిత్య మర్చయేత్” ఇతి. హరిభక్తిసుధోదయే ప్రహ్లాదః,

అభ్యర్చయిత్వా ప్రతిమాసు విష్ణుం
దుగ్ధ్య స్థన స్సర్వమయం త మేవ
అభ్యర్చ్య పాదౌ దమ మస్య శీర్షి
కుర్వన్నివాజ్ఞో నరకం ప్రయాతి.

ఇతిచోక్తత్వాత్ ముముక్షుణా రూపద్వయ మపి నిత్య మనుసంధేయ మిత్యాశయః.

ఏవం సూత్రకారేణ కేవలం సగుణబ్రహ్మరాధనకారిభ్యో నిర్గుణ స్వరూపానుసంధానరహితేభ్యస్సంభక్తనామయోగిభ్యోఽస్వయోగిభ్యో వైలక్షణ్య మభిహితమ్. విస్తరస్తు వాజమేయభాష్యే దృష్టవ్యః.

తదారాధనేన జీవాత్మా పరమాత్మానం నారాయణం పశ్యతీత్యేవ యుక్తమ్ “ధాతుః ప్రసాదా నృహిమాన మిశమ్” ఇతి శ్లోతేః. ఆరాధనప్రసన్నేన భగవతా దర్శితం స్వరూపం జీవాత్మా పశ్యతీత్యర్థః. దర్శన మపి పరమాత్మకర్తృక మేవ. తేన దర్శితం స్వరూపం హి పశ్య త్యయం జీవః. సోఽప్యనునరావృత్తికం దీవ్యలోకం ప్రాప్నోతి. స్వయ మేవ స్వరూపం ప్రదర్శ్య స్వారాధకం స్వపదం ప్రాప్నోతి తీత్యర్థః.

ఏనంచ నాయకా యథా నాయకప్రసాదార్థ మత్యంతసుఖరూపం పాద సంపహనాదికం కరోతి, తథా చేతనోఽపి ఆరాధనే ఉపాయతాబుద్ధిం త్యక్త్వా జ్ఞాన్మయబుద్ధ్యా కుర్యా దిత్యభిప్రాయః. అతః ప్రపత్తా వాకిం చన్యహానిరూపన్యూనతా న భవతి. ఉపాయాన్తరసదాభవబుద్ధి ర్హి ఆకించన్యన్యూనతాం జనయేత్.

నను ప్రపత్తౌవ మోక్ష సిద్ధ్యతి. కి మారాధనశ్రమేణ ?

సత్కర్మనిరతా శ్శుద్ధా స్సాంఖ్యయోగవిద స్తథా
నార్హన్తి శరణస్థస్య కలాం కోటితమా మసి ||

ఇతివచనేన ప్రపత్తే రుక్మక్లృపాయమూర్ధన్యత్వప్రతిపాదనాత్, ఆరాధనస్య పుంసాంభావా చ్ఛేతిచే దుచ్యతే.

సత్కర్మత్వాదివచనం యథాఽధికారివిషయమ్. మజ్జనస్సానాది ష్వత్వంతాశక్తస్య “మానసం విఘ్నచింతన” మితి భగవత్స్మరణాత్ శుద్ధత్వే ప్రతిపాదితేఽపి ప్రాయ శ్శక్తిమతో భగవత్స్మరణపూర్వకాన గాహనస్సానస్య యథా శుద్ధివిశేషాధాయకత్వం, తథా ప్రపత్తిపూర్వారాధన స్యాఽపి. నచ ఫలవిశేషాభావః. ఆమోదప్రమోదసంమోద వైకుణ్ఠప్రాప్తిరూపమోక్షస్య తారతమ్యవగమాత్. తత్ర వైకుణ్ఠప్రాప్తి రూపసాయుజ్య మారాధనక్రియ యైవ స్యాది త్యత్ర క్రియావతో బ్రహ్మవిద్వర్జితత్వప్రతిపాదికా శ్రుతిః ప్రమాణమ్. క్రియావతః ఫలవిశేష సత్త్వా దేవ వరిష్మత్వం ప్రతిపాదితమ్.

భగవాన్విఖనా అసి “శ్రీమన్నారాయణ మర్చయేత్” ఇత్యాహ. మఱిచిచ్చ (శ్రీశుక్ల) “సమూర్తార్చన మేన కారయే దన్యథా న పరమ పదప్రాప్తిః” ఇత్యుపసంహృతవాన్.

సర్వేషా మసి ధర్మాణా ముత్తమో నైష్యో విధిః

• స విష్ణ్వారాధనా త్పుణ్యం విద్యతే కర్మ నైదికమ్॥ ఇతి.

శ్రీశాస్త్రీ సహస్రనామాధ్యాయే. “త మేవ చార్చయ నిత్య”

మిత్యారభ్య,

ఏష మే సర్వధర్మాణాం ధర్మోఽధికతమో మతః

యద్భక్త్యా పుణ్డరీకాక్షం స్తవై రచ్చే న్నర స్తథా॥ ఇతి.

స్తవైః స్తోత్రబహుళై ర్యజ్ఞై రర్చయే దారాధయే దిత్యర్థః.

భగవతే

కతా కృష్ణ త్విషా కృష్ణం సాక్షోపాశ్చాస్త్రీపార్షదమ్

యజ్ఞై స్సంకీర్తనప్రాయై ర్యజ్ఞై హి సుమేధసః॥ ఇతి.

సంకీర్తనప్రాయైః స్తోత్రబహుళై ర్యజ్ఞై రర్చయే రిత్యర్థః. భగవా నసి

“యాన్తి మద్యాజినోఽపి మామ్” ఇతి స్వపూజనస్య స్వప్రార్థిసాధ

నత్వ ముక్త్యా పూజనసౌకర్య మాహ “ప్రతం పుష్పం ఫల”మిత్యాదినా.

ప్రయతాత్మన ఇత్యనేన సమూర్తార్చనస్య ముక్త్యుపాయత్వ ముక్తం

భవతి. విష్ణుపురాణే మరీచిః:

అనారాధితగోవిందై ర్జనై స్థానం నరాధిప !

నహి సంప్రాప్యతే శ్రేష్ఠం తస్మా దారాధ యాఽచ్యుతమ్॥ ఇతి.

అక్లిరా శ్చ :

యస్యాస్త సర్వ మేవేద మచ్యుత స్యావ్యయాత్మనః

త మారాధయ గోవిందం స్థాన మగ్ర్యం యదీచ్ఛసి॥ ఇతి.

పులస్త్యః :

పరంబ్రహ్మ పరంధామ యోఽసౌ బ్రహ్మపురం తథా

త మారాధ్య హరిం యాతి ముక్తి మత్యన్తదుర్లభామ్॥ ఇతి.

విష్ణుపురాణే

వేదోక్తే నైవ మార్గేణ సర్వభూతహృది స్థితమ్

మా మర్చయన్తి యే విప్రా సన్యుజ్యం యాన్తి తే మమ ॥

ఇత్యాదివచనం చారాధన ముద్ఘోషితమ్. శ్రీశాస్త్రే మరీచిః : “ప్రప
త్యాదిమార్గతో జీవ” ఇత్యాహ. తస్యాయ మభిప్రాయః : ప్రపత్తిర్ని
భగవదారాధనే జ్ఞానాజ్ఞానకృతా నపరాధా న్నశమయ్యాఽర్చనం
పుష్కలం సాధయన్తి పరంపరయా నాయుజ్యప్రాప్తే రపుష్పాయ
భూతా భవేత్.

ఏవ మేవ లభూనాం వా గురూణాం చాపి చాగసామ్

సకృత్ప్రపత్తి రేకైవ సద్యః ప్రశమకారణమ్ ॥

ఇత్యుక్తే. తస్మాత్ స్త్రీవిఖనాః “ద్వాదశాష్టాక్షరాభ్యాం పుష్పాణి
దదాతి. తం యజ్ఞపురుషం ధ్యాయన్ పురుషసూక్తేన సంస్తూయ ప్రణా
మం కుర్యాత్ యజ్ఞేషు విహీనం తత్సంపూర్ణం భవతి. ద్విజాతి రత
న్వితో నిత్యం గృహే దేవాయతనే వా భక్త్యా భగవన్తం శ్రీమన్నారాయణ
మర్చయేత్ తద్విష్ణోః పరమం పదంగచ్ఛతీతి విజ్ఞాయతే” ఇత్యాహ.
ప్రణామకాలే “అకారవాచ్యాయ సర్వకారణభూతాయ సర్వరక్ష
కాయ సర్వాత్మనే సర్వశేషిణే శ్రియఃపతయ ఏవాఽహ మనన్యార్హ
నిరుపాధికశేషభూత స్వచ్ఛరణారవిస్తయో రేవాఽత్మాఽఽతీతియ
భరం న్యస్యామి. శ్రీమన్నారాయణాయైవ సర్వదేశసర్వకాలసర్వావ
స్థాచితసర్వవిధకైంకర్యాణి స్యురితి ధ్యాత్వాఽఽరాధనాస్తే పురుష
సూక్తేన సంస్తూయ నిత్య మేనం ప్రణమే దితి. తస్మాత్ దృక్ప్రపత్తి
సహితభగవదారాధన మేవ భగవత్ప్రసాదా వన్యసహితసాధ్యోపాయ
ఇతి నిశ్చయః.

ఇతి సాధ్యోపాయస్వరూపనిరూపణమ్

అథాఽరాధకగతిప్రకరణమ్

అథ ప్రపన్నానా మారాధకానాం గతి ర్నిరూప్యతే. భగవతా విఖిససా పూర్వం “తద్విష్ణోః పరమం పదం గచ్ఛ తీతి పిజ్జాయతే” ఇతి తత్పదప్రాప్తిమాత్ర ముక్తమ్. స ఇహ గతిప్రకార మాహ గృహ్య సూత్రే : “ప్రాప్తే ప్రయాణకాలే శుక్ల మహో మాసా ష్ట మత్తరాయణ మగ్ని ర్జ్యోతి రిత్యనేన పథా బ్రహ్మపద మపునరావృ త్త్యభ్యేతి” ఇతి. అత్ర మరీచిః : “అథాఽర్చిరాదిమార్గం వ్యాఖ్యాన్యాయః. అపునరావృత్తిహేతుభూతనివృత్తికర్మణా పరబ్రహ్మోపాసనాత్ ప్రపత్త్యాదిమార్గరతో జీవః పూర్వవ త్పాశ్చ భౌతికప్రళయూనసానే సూక్ష్మదేహస్థ స్సుఖమానాడి మధివసన్ బ్రహ్మరస్థిం భిత్వా ప్రస్తుతోఽర్చిరభిసంభవతి. అర్చిపోఽహః. అహ్న శ్శుక్లపక్షమ్. తస్మా దుత్తరాయణ మాణాసాన్. తత స్సంవత్సరమ్. తస్మా దాదిత్యమ్. తత స్సంమం రాజానమ్. తతో వైద్యుతమ్” ఇతి. విఖనస్సూత్రవృత్తికారైః శ్రీమత్సుందర రాజాచార్యైః “బ్రహ్మేతి భగనా న్దేవో హరి ర్నారాయణ స్మృతః” ఇతి బ్రహ్మనారాయణశబ్దౌ సమానార్థకా వితి నిర్ణీతౌ. “నారాయణపరం బ్రహ్మ” ఇతి శ్రుత్యాపితధైవప్రతిపాదితమ్. తస్మా దత్ర బ్రహ్మపద మితి విష్ణోః పరమం పద ముచ్యతే. అన్యలోకగతానాం పునరావృత్తిశ్రవణాత్. “నాన్యః పథా అయనాయ విద్యతే” ఇతి. తథా భగవద్గీతాయాం “ఆ బ్రహ్మభవనా ల్లోకాః పునరావర్తన్తోఽర్జుజన! మా ముపేత్య తు కౌన్తేయ పునర్జన్మ నవిద్యతే” ఇతి చోక్తత్వాత్

అథ స పున రాహః : “తత తద్విషయాకృష్టచేతసాం దుర్గ్రహత్వా దజితాత్మనా మపి అపవర్గప్రదేన బహిరుపాసనాకృమేణ భగవ త్యనన్యాయా భక్త్యా యుక్తో “దాసోఽహం వాసుదేవ స్వేతి సంస్మృ”

త్యేత్యారభ్య “భగవన్తం ధ్యాత్వా మన స్సమాదధీత. అథవా, శ్రీమ
దష్టాక్షరాదిబ్రహ్మవిద్యాం గురూఽదిష్టమాగ్నేణ జపేత్ ” అత్ర నారదః
“ప్రాణేషు క్షయమాణేషు బుద్ధ్యా నిర్గతమోహయా | జప స్సష్టాక్షరం
యాతి తద్విష్ణోః పరమం పదమ్ ” ఇతి. తస్మా ద్వేదాన్తదేశికా శ్రీ
తాత్పర్యచింతామణా వాహుః : “అర్చిరాదిమార్గస్య బ్రహ్మవిద్విష
యత్వా దాహితాగ్నిత్వమాగ్నేణ బ్రహ్మవిత్త్వాసంభవాత్ ” ఇతి.

అర్చిరాదిమార్గః కథ మత్ర ప్రతిపాద్యత ఇతిచేత్సత్యమ్. “అగ్నయో
వై త్రయీ విద్యా దేవయానః పన్థాః. గార్హపత్యఋక్ పృథివీ ” ఇతి
గార్హపత్యాదీనాం దేవయానమార్గశ్రవణాత్.

అమూర్తం చ సమూర్తం చ ద్వివిధం కర్మ వైదికమ్

అమూర్తాగ్న్యశుతిః పోక్తా సమూర్తా బేరపూజనా॥ ఇతి

అమూర్తభగవదారాధనరూపత్వాత్. “మానసీ హోమపూజా చ
బేరపూజా చ సా స్మృతా ” ఇతి త్రివిధోపాసనప్రతిపాదనాత్.
“యత్సూతాద్యస్తమధ్యేషు గీయతే హరి రవ్యయః” ఇత్యుపక
మోపసంహారాదిఖణ్డేషు “నారాయణపరాయణో నిర్ద్వంద్వో మునిః”
ఇతి, “సదాఽధ్యాత్మరతో యోగీ” ఇతి, “నారాయణపరంబ్రహ్మ”
ఇతి శ్రుతి రితి, “యదతీద్రియ” మితి, “పరంజ్యోతిః ప్రవేశక” మితి
చ శ్రీవైఖానససూతోక్తధర్మానుష్ఠాతు ర్బ్రహ్మసాక్షి రనివార్యేతి
కృత్వా సజ్జోచే నాఽర్చిరాదిమార్గః ప్రతిపాదితః. శ్రీభాష్యేచ
“విద్యాశబ్దేన భగవదారాధన మే వోచ్యతే” ఇత్యుక్తమ్. తత్రై
వాఽగ్రే “నను యోగమార్గేణ త్యక్తు మసమర్థస్య బ్రహ్మవిద స్సుషు
క్షుయా నాఢ్యోత్క్రమణం కథం సంభవ తీతిచే దుచ్యతే. సూత్రే,
“తదోక్తోగ్రజ్వలనం తత్రైకాశితద్వారో విద్యాసామర్థ్యాత్, కేషగత్యను
స్మృతియోగా చ్చ “హార్దానుగృహీత శ్శతాధికయా” ఇతి వేదాన్త

సూత్రే) ఉత్తమబ్రహ్మవిద్యాసామర్థ్యాత్. ఉత్తమబ్రహ్మవిద్యానామ
తత్సమారాధనం తచ్ఛేషః యథేష్టవినియోగార్హం కేవలశబ్దేన కథ్యతే.
సమారాధనప్రసన్నభగవదనుగ్రహీత స్సుఖమున్నయా బ్రహ్మవి ద్గచ్ఛ
తీతి ప్రతిపాదితం” ఇతి. తత్త్రైవోపది,

యథోపయోగశక్యత్వా త్కర్తుం పుష్పాదిపూజనమ్
చక్షుషః ప్రీతికరణా న్మనసో హృదయస్య చ
ప్రీత్యా సంజాయతే భక్తి ర్భక్తస్య సులభో హరిః || ఇతి.

“భక్త్యా త్వనన్యయా శక్యః” ఇతి చ రాధానితమ్.

అతపవ ఆరాధనక్రియావాన్ బ్రహ్మవిదాం వరిష్ఠః. ముణ్డోపనిషది
“ఆత్మక్రీడః, ఆత్మరతిః, క్రియావా నేష బ్రహ్మవిదాం వరిష్ఠః” ఇతి దృశ్యతే.
అత్రక్రియాశబ్దేన జ్ఞానవైరాగ్యధ్యానా న్యుచ్యంత ఇతి కేచిత్. జ్ఞానాది
మతామేవ బ్రహ్మవిచ్ఛద్దవాచ్యత్వం సంభవతి. తేషాం మధ్యే క్రియావత
శ్చేష్టత్వం హ్యత్ర ప్రతిపాద్యతే. నచ క్రియాశబ్దే నాశ్రమవిహిత
క్రియా అభీధీయతే ఏవ ఇతి పరమాత్మవిషయక్రియావత ఏవ గ్రహ
ణాత్. పరమాత్మవిషయక్రియా నామ తదారాధన మే వోచ్యతే హి.
శ్రీభాగవతే “క్రియాయోగం సమాచత్వ భవదారాధనం ప్రభో” ఇతి.
“యదా పశ్యః పశ్యతే రుక్మవర్ణం కర్తార మీశం పురుషం విశ్వయో
నిమ్ తదా జనః పుణ్యపాపే విధూయ నిరజ్జనః పరమం సామ్య
ముపైతి దివ్యమ్” ఇతి చ భగవదారాధనక్రియావత ఏవ సాయుజ్యం
శ్రూయతే.

“సత్య స్మత్వం పుణ్య మానీత్” ఇత్యారభ్య “సత్పథాయస్వాహా”
ఇతి మస్త్రేణ శ్రీ పారమాత్మికోపనిషద్భాష్యేఽపి తథైవ ప్రతిపాదితమ్.
ఏతస్మస్త్రీభాష్యే “సత్పథాయ సన్మార్గభూత స్సత్త్వశబ్దవాచ్యః పర

మాతామృతాదిమార్గభూత ఇత్యర్థః. “చత్వారః పథయో దేవయానాః” ఇతి శ్రుతేః దేవయానమార్గ శ్చతుర్విధ ఇత్యారభ్య,

యే తు దగ్ధేననా లోకే పుణ్యపాపవివర్జితాః
తేషాం వై తేషు మధ్యానం గచ్ఛత ద్విజస త్తమాః
సర్వలోకతమోహంతా హ్యేడిత్యో ద్వార ముచ్యతే

ఇత్యాదినా దేవయానమార్గస్య చతుర్విధత్వం నిరూప్య, శ్రీశాస్త్ర మత్రోదాహరతి “అథాఽయ మాతామృతా దేహమయం జన్మ కృత్వా” ఇత్యారభ్య, “భగవన్తం నాన్యథా ప్రాప్నోతి తీర్థ విజ్ఞాయతే” ఇతి మోక్షేఽపి తారతమ్యశ్రవణాత్, బ్రహ్మవిదాం భగవదారాధకానా మగ్నిహోత్రిణా మర్చిరాదినా బ్రహ్మప్రాప్తి రిత్యాది.

లోకేషు విష్ణో ర్నివసన్తి కేచి
త్సమీప మిచ్ఛన్తి చ కేచి దన్యే
అన్యే తు రూపం సదృశం భజన్తే
సాయుజ్య మన్యే స తు మోక్ష ఉక్తః॥

ఇత్యత్ర లోకేష్వితి బహువచనాత్ భగవల్లోక స్యాఽమోదాదిభేదోఽవగమ్యతే. “సాయుజ్య ముభయో రత్ర భోక్తవ్య స్యాఽవిశిష్టతా, ఐక్యం సార్వత్రికతా, సమానభోగవత్త్వం సాయుజ్యం సమానభోగ్యవత్త్వం” మితి విస్తరస్తు శ్రీపారమార్థికోపనిషద్భాష్యే శ్రీవిఖనసూత్రభాష్యే చద్రవ్యవ్యః. అత్రాఽయ మవసాయః. సాఙ్ఖ్యానాం యోగనిష్ఠానా మామోదప్రాప్తిః, ఏకాన్తినాం ప్రమోదప్రాప్తిః, పరమైకాన్తినాం సిద్ధానాం సమ్మోదప్రాప్తిః, పశ్చాత్కాలరతానాం పరమైకాన్తినాం మైకాన్తప్రాప్తిరూపసాయుజ్య మితి. పశ్చాత్కాలరతత్వం, పరమైకాన్తత్వం

చ శ్రీవైఖానససూత్రిణాం నిసర్గసిద్ధం, స్వశాస్త్రవిహితత్వాత్. సూత్రకార మారభ్య తేషా మవిచ్ఛేదేన నారాయణైకనిష్ఠత్వా చ్చ.

సూత్రకారేణ “శ్రీమన్నారాయణ మర్చయేత్” ఇతి విహితస్యాఽర్చన స్యాఽదా వభిగమనోపాదానయోరావశ్యకతాసిద్ధిం, తదానుగుణ్యేన తత్స్వరూపేజ్ఞాసిద్ధిం, పశ్చాద్భగవత్స్వరూపప్రతిపాదకశాస్త్రానుసంధానరూపస్వాధ్యాయస్య తత్స్వరూపచిత్తనస్య చాఽవశ్యకతాసిద్ధిమభిప్రేత్య భగవాన్భృగుర్వాసాధికారే అభిగమనాదికం విధత్తే. తథాహి,

ప్రాతఃకాలేఽభిగమన ముపాదానం తతః పరమ్

మధ్యాహ్నేజ్ఞానం చ కుర్వీత స్వాధ్యాయం చాపరాహ్ణికే

యోగం చ సాయంకాలే తు పఞ్చకాల ఉదాహృతః || ఇతి.

భగవాన్ సూత్రకార శ్చ ధర్మే సంభక్తాచారం బ్రూతే. మనసాధ్యానం కుర్వన్తి, తత్ప్రతిపాదకాగమం శ్రోతేణ శ్రుణ్వన్తి, చక్షుషా దేవతాఽఽకారం పశ్యన్తి, ఘ్రాణేన గంధ మనుభవన్తి, పాణినా దేవతాం నమస్కుర్య” నీతి.

నారాయణైకనిష్ఠస్య యా యా వృత్తి స్తదర్చనమ్

యో యో జల్ప స్స జప స్తథ్యానం యన్నిరీక్షణమ్

తత్పాదాం బృతులం తీర్థం తదుచ్ఛిష్టం సుపావనమ్

తదుక్తిమాత్రం మంత్రాగ్ర్యం తత్స్మిష్ట మఖిలం శుచి || ఇతి.

అత్ర యచ్ఛబ్ద విహితవృత్తి రవిహితవృత్తి శ్చ దృశ్యతే. విహితవృత్త్యలాభే అవిహితవృత్త్యా వా భగవదారాధనోపయోగ్యుపాదానం కార్య మిత్యర్థః.

మన్నిమిత్తకృతం పాప మపి ధర్మాయ కల్పితే

అపి మత్కర్మ విగుణం త్రాయతే మహతో భయాత్॥ ఇతిచ.

“యో యో జల్ప” ఇత్యాదినాఽపి యథోచిత ధర్మోఽవగస్తవ్యః. ఇత్యుల మతివిస్తరేణ.

అత్ర మరీచిః “ఏతేషు దేవతాస్థానేషు విశ్రమ్య, దేవయానమాగ్నేణ భూరాదీన్ ప్రాప్య బ్రహ్మకటాహం భిత్వా తతో విరజాం ప్రవిశ్య కృతసూక్ష్మదేహపరిత్యాగః పూర్వోక్తవైష్ణవాణ్డం గచ్ఛ తీతి విజ్ఞాయతే” ఇత్యాహ. “తద్విష్ణోః పరమం పదగ్ం సదా పశ్యన్తి సూరయః” ఇతి శ్రుతిః. శ్రీవాజపేయభాష్యే మోక్షశబ్దార్థనిర్వచనే “తస్మాత్పరమానంద రూపిణా బ్రహ్మణా సహోత్పన్నావస్థాన మేవ మోక్షః” “ఆనందం బ్రహ్మణో రూపం తచ్చ మోక్షోఽభివ్యజ్యతే” ఇతి, “విజ్ఞాన మానందం బ్రహ్మ” ఇతిశ్రుతే రితి. కించ “సోఽశ్నుతే సర్వా నామాస్తహ బ్రహ్మణా విపశ్చితా” ఇత్యాదిశ్రుతే రితి శ్రీభగవదారాధకానాం వైఖానసానాం సాయుజ్యప్రాప్తౌ బ్రహ్మణా సహోత్పన్నానందానుభవప్రాప్తి స్సంభవ తీతి సిద్ధమ్॥

ఇత్యారాధకగతినిరూపణమ్

అథ మన్తార్థప్రకరణమ్

అథ శ్రీవైఖానససూత్రే ‘ద్వాదశాష్టాక్షరాభ్యాం పుష్పాణి దదాతి’ ఇతి, “పదత్రయే నివిష్టః” ఇతి విధానేన తస్యావశ్యకత్వావగమాత్, తథా శ్రీశాస్త్రే చ తత్స్వరూప్రతిపాదనాత్, తత్ర తత్ర వినియుక్తత్వా చ్చ, పదత్రయశబ్ద స్యాఽష్టాక్షరప్రతిపాదకత్వ మనివార్యమ్. ప్రణవసాహిత్యే నైవ స్ఫుట మష్టాక్షరత్వసిద్ధిః.

ప్రణవస్వరూప మాహ మరీచిః “మంత్రాణాం ప్రాణః ప్రణవః బ్రహ్మ
స్వరూపః ఓ మితి బ్రహ్మ ఇతి శ్రుతిః తస్మా జ్ఞగ త్సృత్సం ప్రణవా
దన్య న్నాస్తి భగవా న్సగవ ఇతి పత్యతే” ఇతి సమష్ట్యా భగవచ్ఛబ్ద
వాచ్యపరమాత్మవాచకత్వం తస్యోక్త్యా వ్యప్తిం దర్శయతి. “ప్రణవం
త్ర్యక్షరమ్. అకార, ఉకార, మకారా ఇతి. ఏతే యథాక్రమం ఋగ్య
జుస్సామమయాః, సత్సరజస్తమోగుణాః, క్షేత్రసీతకృష్ణవిభాః భూర్భు
వస్సువస్సితాః విష్ణుబ్రహ్మేశానాధిదైవత్యా స్సుప్తిః” ఇతి. అనేన య
స్సమష్ట్యా ప్రణవేన ప్రతిపాద్యతే స ఏవ నారాయణః వ్యష్టా వపి ప్రథమ
మభిధీయతే స ఏవ సత్త్వగుణకః. అథ తదుత్పన్నో బ్రహ్మ రజోగుణకః
తస్య పుత్రో రుద్ర స్తమోగుణక ఇతి చోక్తం భవతి. ఆత్మబోధోపని
షదిః “అకార ఉకారో మకార ఇతి త్ర్యక్షరం ప్రణవం త దేత దోమ్”
ఇతి. “య ముక్త్యా ముచ్యతే యోగీ జన్మసంసారబన్ధనాత్ ఓనమో
నారాయణాయ” ఇత్యారభ్య, “బ్రహ్మణ్యో దేవకీపుత్రో బ్రహ్మణ్యో
మధుసూదనః బ్రహ్మణ్యః పుణ్డరీకాక్షో బ్రహ్మణ్యో విష్ణు రచ్యుతః
సర్వభూతస్థ మేకం నారాయణం కారణపురుష మకారపరబ్రహ్మామ్”
ఇతి. గూఢారుణికోపనిషది “ఓమ్ హి ఓమ్ హి త్యేతదుపనిషదం
విన్యసే ద్విద్వాన్” ఇత్యారభ్య, “య ఏవం వేద తద్విష్ణోః పరమం పదం
ప్రాప్నోతి” ఇతి చ ఓంకారవాచ్యో భగవాన్ నారాయణ ఏవేతి
స్థితమ్. హరివంశే భగవంతం నిర్దిశ్య శివేనాయ మేవ ప్రణవవాచ్య
ఇత్యుక్తమ్. తథైవ శ్రీకాస్తీఽపి ప్రతిపాదితమ్. పారమాత్మీయోప
నిషది చ “యో బ్రహ్మశబ్దః ప్రణవః ప్రధానః” ఇత్యుక్తమ్. శ్రీవిఖనా
భగవత్ప్రతిపాదితౌ “సకళం ధ్యాత్వా ప్రణవేనసహ కుమ్భే” ఇతి ఆవా
హనం విధాయ బిమ్బావాహనే చ తస్య హృదయే ఓంకారలేఖనం
విధత్తే. తత్రైవ “సువర్ణవర్ణ” మిత్యారభ్య, “విష్ణుం ప్రణవరూపిణ”

మితి. పారమాత్మీయే “యోవేదాదిః పరమః జ్యోతిరోతిషే స్వాహా”
 ఇతి. తద్భాష్యే “వేదాదిః ప్రణవః. యో వేదాదా స్వరః ప్రోక్త
 ఇత్యాది ప్రతేః పర ఉత్ప్రస్థః బ్రహ్మ శబ్దబ్రహ్మరూపీ పరమః” ఇతి.
 “ఓ మితి బ్రహ్మ. ఓ మితీదగ్ం సర్వ” మితిశ్రుతేః. ఇతిచోక్తమ్.
 విస్తరస్తు భాష్యే ద్రష్టవ్యః.

మనుః

ఋచో యజుంషి చాన్యాని సామాని వివిధాని చ
 ఏష జ్ఞేయః త్రివృద్వేదో యో వేదైనం స వేదవితీ॥

ఆద్యం య త్ర్యక్షరం బ్రహ్మ త్రయీ యస్మి నృతిష్ఠితా
 సగుహ్యోన్య త్రివిద్వేదో య స్తం వేద స వేదవితీ॥ ఇతి.

తత్రాద్య ఓజ్కారో భగవద్వాచకః. పారమాత్మీయే “అం రాజమస్తం
 సకలస్య గుప్తి” మితి. అత్రరాజశబ్దేన లక్ష్మీ రభిధీయతే రాజత ఇతి
 రాజ రితి వ్యుత్పత్తేః. రాజమస్తం శ్రీమస్త మిత్యర్థః. గుప్తి రక్షక
 మితి యావత్. అనేన ‘అవ రక్షణ’ ఇతి ధాతో ర్విషున్నస్య అశబ్ద
 స్యాఽర్థో వినృతో భవతి. అ ఇతి ప్రధమైకవచనమ్. సులోఽః. ఏవ
 ము ఇతి, మ ఇతి చ ప్రథమాన్తః. ఏవం చ అః పరిమాత్మా నారా
 యణ ఏవ బ్రహ్మ శివ శ్చేత్యర్థః. “స బ్రహ్మ స శివః” ఇతిశ్రుతేః.

అపిచ, అశబ్దే షష్ఠమీలోపః. అత్ నారాయణాత్ ఉః బ్రహ్మ
 మః శివశ్చ జాతా విత్యర్థః. “నారాయణా బ్రహ్మ జాయతే నారా
 యణా దుద్గో జాయతే” ఇతి శ్రుతేః. యద్వా, ఏ నారాయణే సప్త
 మీలోపః. బ్రహ్మశివోస్త ఇతి”.

క ఇతి బ్రహ్మణో నామ ఈశోఽహం సర్వదేహినామ్
 ఆవాం తవాజసంభూతో తస్మా త్కేశవనామవాన్

ఏవంవిధార్థకత్వం మనసి నిధాయ భగవాన్ స్మరీచిః “విష్ణుబ్రహ్మే
శాధిద్వైతత్యాః” ఇత్యామా. అనేన భగవతో నారాయణస్య.

సృష్టిసిత్వ స్తకరిణీం బ్రహ్మవిష్ణుశివాత్మికామ్
స సంజ్ఞాం యాతి భగవాన్ నేక ఏవ జనార్దనః

ఇత్యాదిభి రుక్తా అర్థాః ప్రకాశితాః.

అకారార్థో విష్ణు ర్జగదుపయరక్షోపశయకృ
స్మకారార్థో జీవ స్తదుపకరణం వైష్ణవ మిదమ్
ఉకారోఽనన్యార్థం నియమయతి సంబంధ మనయో
స్త్రియాసార స్త్ర్యాత్మా ప్రణవ ఇమ మర్థం సమదిశత్ ||ఇతి.

“ అనిషేధే పుమాన్విష్ణౌ ” ఇతి,

అష్టాక్షరశరీరాజ్ఞప్రణవాద్యక్షరేణ తు
అకారేణాఽఖిలాధారః పరమాత్మాఽభిధీయతే
సమస్తశబ్దమూలత్వా దకారస్య స్వభావతః
సమస్తవాచ్యమూలత్వా ద్రూపమాణోఽపి స్వభావతః
వాచ్యవాచకసంబంధ స్తయో రథా త్రప్తీయతే ”

ఇతి వామనపురాణవచనేన చాఽకారస్య భగవద్వాచకత్వ మవగతమ్.
అకారో విష్ణువాచక ఇతి చ. ఏవం శ్రుతిస్మృతిపురాణైరకారవాచ్యస్య
భగవతః సర్వరక్షకత్వ మవగమ్యతే. “ అంరాజిమ స్తంసకలస్య గుప్తిం ”
ఇతిశ్రుతౌసామాన్యేసరక్షకత్వాభిధాయక స్యాఽకారస్య వివృతిరూపం
సకలస్యగుప్తి మితి ఁదద్వయం భవతి. అత స్సర్వరక్షక శ్చియఃపతి
రితి బోధ్యతే. అయ మేవార్థస్తస్యా ముపనిషది మన్తాన్తరేఽపిశూ
యతే “ సర్వస్య గోప్తౌ సురసాయ ధామేన్ స్యాహమ్ ” ఇతి.

నను, భగవత సుర్వరక్షకత్వే స్వతస్సిద్ధే తదర్థశరణవరణారాధనా ద్యైః కి మితిచే దుచ్యతే. శ్రుతిః “సూక్ష్మం సావిత్రం స్వయ మాద ధాన స్సావిత్రీరూపం పరమం సుపుణ్యం స్వాహా” ఇత్యుక్తవిధయా నవితృరూపీ నారాయణ స్వస్య సర్వప్రకాశకత్వే సత్యపి తే నాన్య తమసావృతేన్ద్రైహే వసతః పురుషస్య యథా ఫలాయ న భవతి, తథా స్వస్య స్వతస్సిద్ధేన్ద్రైహి సర్వరక్షకత్వే తే నాన్యాద్యవిద్యాతిరోహిత స్యాత్మాన మనాశ్రితవత శ్చేతనస్యాన్ద్రైహి.

అతః “మా మేన యే ప్రపద్యంతే మాయా మేతాం తరంతి తే” ఇతి, “సకృ దేవ ప్రహన్నాయ తవాన్ద్రీయైః చ యాచతే అభయం సర్వభూతేభ్యో దదా మ్యేత ద్వతం మమ” ఇతిచ ప్రహన్నరక్షకత్వ మాహ స్వయం భగవాన్. తతశ్చియఃప తిర్యగ్భిఃచి ద్వాన్ద్రీకృత్యైవ సాపరాధ మపి సంసారిణం రక్షతి. “యం దేవాః పరమం పవిత్రం భవిష్య న్ద్యైర్హిమ ప్రణతాః ప్రధానాః” ఇతి శ్రుత్యా “చతుర్విధా భజంతే మా” మితి స్మృత్యా చ స్మరంతం జనం స రక్షతీతి గమ్యతే. ఉచ్యతే చ ప్రపత్తిమాత్రవ్యాజత్వమ్.

నచ యదీశ్వరః ప్రపత్తిమాత్రవ్యాజేన రక్షతి కి మారాధ నేనేతి శంక్యమ్. ప్రపత్తిర్హి “అయం రక్ష్య” ఇతికరుణా భగవదగ్గీకారమాత్రం సాధయతి. ఆరాధనం తు తస్య ప్రసాదం జవయతి. యద్యారాధనశక్తోన్ద్రైహి ప్రపన్నస్య కి మారాధనే నేత్యుపేక్షాం కరుతే తస్య “మద్యాజీ మాం నమస్కు” ద్వైతి భగవదాజ్ఞాన్ద్రైహిప్రయుక్తమ్యానతా స్యా దేవ. యది న తథా, ప్రహన్నానా మారాధకానా మనారాధకానాం చ తుల్యత్వసంభవా దారాధనవిధాయకశాస్త్రీయ వైఫల్య మాపద్యేత.

మాం హి సార్థ వ్యసాశ్రిత్య యోపి న్యుః పాపయోనయః

స్త్రీయో వైశ్యా స్తథా శూద్రా స్తేషిఽపి యాన్తి పరాం గతిమ్॥
ఇతి అపిశబ్దేన ధ్యానాదివర్జితానాం కేవలం ప్రపన్నానాం స్త్రీణాం చ
మృత్యుసమతిక్రమణపూర్వకం సామాన్యేన భగవత్పదపాస్తి. రితి,
ధ్యానారాధనాదసహితానాం విశేషేణ సేతి చ ద్యోత్యతే.

ఇతి మన్యోరనిరూపణమ్

అథ లఙ్క్యైః పురుషకారత్వనిరూపణమ్

అథ లఙ్క్యైః పురుషకారత్వ ముచ్యతే. “యోవా భూతే ర్భూతి
రాసీత్ ” ఇతిమన్తే ఆనందరూప స్వాఽపి భగవతః ఆనందరూపా లక్ష్మీ
రిత్యుక్త్వా, “సంజష నృజామి ” ఇతి శరణాగతప్రతిపాదనాత్ “లక్ష్మీ
విశిష్ట ఏవైకః ప్రసత్తవ్య ఇహోదితః” ఇత్యుక్తమ్.

లఙ్క్యైఃసహ హృషీకేశో దేవ్యా కారుణ్యరూపయా
రక్షక స్సర్వసిద్ధాన్తే వేదాన్తే ఘన చ గీయతే॥ ఇతిచ.

“వక్షో వస త్యస్య ” ఇత్యాదిమన్తే “వరిష్ఠాం వాకం దధా” నేతి
లఙ్క్యైః పురుషకారత్వం శూయతే, అతః వేదాన్తేఘన చ గీయత ఇత్యు
క్తమ్. అతవ అస్మచ్ఛరణ్య శ్రీశ్రీనివాసవేదాన్తదేశికఃకృతవాన్ లక్ష్మీ
విశిష్టాద్వైత మితి వేదాన్తసూత్రభాష్యమ్. త త్కథ మితిచే దుచ్యతే.

ప్రసక్తా ల్లక్ష్మీవిశిష్టాద్వైతశబ్దనిర్వచనం క్రియతే. లఙ్క్యై విశిష్టః
లక్ష్మీవిశిష్టః. ద్వయోర్భావఃద్వితా.ద్వితైవ ద్వైతమ్. స్వాధ్యేఽన్
ప్రత్యయః. ద్వైతం నామ భేదః. స ద్వైత మద్వైతమ్. లక్ష్మీవిశిష్టస్య
అద్వైతం లక్ష్మీవిశిష్టా ద్వైతమ్. అన్యాఽయం శాబ్దభేదః.లఙ్క్యైవిశిష్ట
ఇత్యత్ర తృతీయాయాః ప్రతియోగిత్య మర్థః.విశిష్టపదార్థఃవైశిష్ట్యవానితి.
వైశిష్ట్యం చ సంబంధరూపః. తస్మిన్ తృతీయార్థప్రతియోగిత్య

స్వాన్వయః. విశిష్ట స్వేత్యత్రవ్యర్థ ఆధేయత్వమ్. తస్యాఽద్వైతపదార్థే
విశ్వేఽన్వయః. ఏవం చ లక్ష్మీప్రతియోగికసంబంధవన్నారాయణనిష్ఠ మైక్య
మితి శాబ్దబోధః. ఏక్యం నామ సజాతీయవిజాతీయరాహిత్యమ్. ఏతేన
లక్ష్మీవిశిష్టనారాయణ ఏక ఏవ పరతత్త్వం, సతు లక్ష్మీః పృథక్ పరతత్త్వ
మితి ఫలితోఽర్థః. భగవాన్విఖ్యానా అసి లక్ష్మీసహిత స్త్యైవ భగవతః
ప్రతిష్ఠాం విధత్తే “తస్మా త్తయా శ్రియా సార్థం పూజయే త్పురుషోత్త
మ” మితి.

“మా మాతృగుప్తాం స త్వస్య సర్వస్య వితానరూపామ్| సజ్జలాజు
షన్తీం పరమాం పవిత్రాం సన్తారయన్తీం స్వయ మప్రమత్తాం సంయో
జయి తే| వరదాయ పితే స్వాహా” ఇతి మన్త స్వాఽయ మర్థసంగ్రహః
మాం విద్యారూపా మాతృని గుప్తాం సర్వస్య స త్వస్య గుణస్య
వితానరూపాం విస్తారరూపాం సజ్జలాజుషన్తీం సత్పురుషేషు సమ్యక్
వసన్తీం పరమాం సమాభ్యధికరహితాం పవిత్రా మాపన్నివారికాం
సన్తారయన్తీం సంసారార్ణవా త్తారయన్తీమ్,

ఏవం పత్నీవిశిష్టత్వే హ్యభీష్టం శాస్త్రచక్షుషామ్
ప్రభాప్రభావతో ర్యద్వ దేకోక్తా వితరాన్వయః
ఏవ మన్యతరోక్తా స్యా త్సహభూత్యాఽభిధానతః
స్మరన్తి చైనాం మునయ స్సంసారార్ణవతారిణీమ్|| ఇత్యాది.

విస్తరస్తు తద్భాష్యే ద్రవ్యవ్యః.

ప్రణవస్య భగవత్పారమ్యం నిరూపితమ్. అద్య ఇహ జీవస్య పర
మాత్మాధీనత్వం నిరూప్యతే. అ ఇతి ప్రథమాక్షరం చతుర్థివిభక్తికమ్.
ఆయ విష్ణవ ఇతి సంపద్యతే. పత ఇయం సంపత్తిరితి చేత్ “ఓమిత్యా
త్మానం యుజ్జీత” ఇతి ఆత్మసమర్పణవిధానస్థలే మన్త త్వేన ప్రణవస్య

విధానాత్, ఇహోఽనుష్ఠేయార్థప్రకాశనస్య ప్రాప్తత్వాత్, సమర్పణీయస్య జీవస్య తృతీయాక్షరభూతమకారప్రకాశ్యత్వాచ్చేహ భగవన్త ముద్దిశ్యాఽత్మా సమర్ప్యతే. ఉద్దేశ్యసమర్పణీయయో స్సామానాధికరణ్య స్యాఽనుపపన్నత్వాత్. ప్రథమాక్షరిం చతుర్థ్యన్తమ్, ఉ ఇ త్యేవశబ్దార్థక మవ్యయమ్. మ ఇతి జీవవాచకః. “తత్సత్త్వోవా విష్ణుః” ఇత్యాది. “విష్ణువే విశ్వరూపాయ” ఇతి తద్భాష్యే. విశ్వం జీవాత్మానం విష్ణువే సర్వభూతాత్మనే స్వాహా దదా మిత్యాత్మసమర్పణ ముచ్యతే.

నీచీభావేన సంద్యోత్య మాత్మనో య త్సమర్పణమ్
విష్ణోదిషు చతుర్థీ తత్సంప్రదానప్రదర్శినీ॥
నీచీభూతో హ్యసా వాత్మా య త్సంరక్ష్యతయాఽర్ప్యతే
త త్క-స్మా ఇత్యపేక్షాయాం విష్ణువే స ఇతీర్యతే॥

ఇత్యాత్మసమర్పణప్రతిపాదనా న్యాసవిద్యా.

హవి ర్గృహీత్వా స్వాత్మానం వసురణ్యేతి మన్తతః
జహుయా త్రాణవే నాగ్నా వచ్యతాభ్యే సనాతనే॥ ఇత్యాది.

విస్తరస్తు తత్ర దృష్టవ్యః. అత్ర తాదర్థ్య చతుర్థీ. ఏతేన జీవో భగవత ఏవేతి ఫలితమ్. తేన జీవాత్మన శ్శేషత్వం, పరమాత్మన శ్శేషితత్వం చ సిద్ధ్యతః. ఆత్మనః పరమాత్మన శ్శేషశేషిభావే స్వతసిద్ధేఽపి తదఽనుసంధానంవినా నోజ్జీవే దయమ్. ఉచ్యతేహి,

స్వోజ్జీవనేచ్ఛా యది తే స్వసత్తాయాం స్పృహా యది
ఆత్మదాస్యం హరే స్సామ్నయం స్వభావం చ సదా స్మర॥
నిశ్చితే పరశేషిత్యే శేషం సంపరిపూర్యతే
అనిశ్చితే పున స్తస్మి న్నన్య త్సర్వ మసత్సమమ్॥

ఇతి ప్రాచూః. ఏవ మీశ్వరస్య సర్వశేషిత్యే “అస్యా మమ చ శేషాహి విభూతి రుభయాత్మికా” ఇతిశ్రుతిశిరస్సిద్ధమ్. “మచ్చాస్తే వ్యపి మానద” ఇతి భగవద్వచనేన సర్వ ముభయో శ్శేష మిత్యవగమ్యతే. ఉభయాధిష్ఠానం చైకం శేషిత్య విశ్చ్యక్తవిధయా సపత్నీకే భగవతి, సభర్తృకాయాం లక్ష్యం. ఏవం శేషిత్య ముభయ త్రైవిధ్యతే. “రారాజమస్తం రతయే యజన్తు తం బిష్ణువస్తం కకుదాయ భద్రే” ఇతి మస్త్రేణ లక్ష్మీవిశిష్టస్యైవ భగవతో యజనం విధీయతే. మస్త్రే స్వామ్య మర్థః. రారాజ రైశ్వర్యసమృద్ధరూపా లక్ష్మీ రస్య నిత్య మస్తీతి రారాజమాన్. “భూమనిన్ద్రప్రశంసాసు నిత్యయోగ” ఇతి నిత్యయోగ మతుష్. “చన్ద్రాం హిరణ్మయీం లక్ష్మీ” మితిశ్రుతౌ దేవ్యా హిరణ్మయత్వ ముచ్యతే. ప్రాచుర్యార్థే మయట్. తం నారాయణం రతయే క్షీణాయై బిష్ణువస్తం ప్రతిమారూపిణం కకుదాయ శ్రేష్ఠాయ, భద్రే నిశ్చేయసాయ మోక్షా యేతి యావత్. యజన్తు పూజయన్తితి. అనేన లక్ష్మీవిశిష్టభగవదారాధన మవగ్రా యేత్యవ గమ్యతే. “క్రియం వసానా అమృతత్వ మాయ” నితి లక్ష్యరాధ నస్య ముక్తిసాధనత్వ ముచ్యతే. “పతిం విశ్వస్య” ఇతి భగవత సర్వేశ్వ రత్వ మివ “అస్యేశానా” ఇతి లక్ష్యశ్చ సర్వేశ్వరీత్వం శూన్యతే. “ఈశ్వరీగం సర్వభూతానా” మిత్యాత్మేశ్వరీత్వంచ, యథా “పతిం విశ్వ స్యాత్మేశ్వర” మితి భగవతః. అత శ్శేషిత్యం తయోః పతిపత్నీయ సాధారణమ్.

పారమాత్మీయే “పద్మా జనితీ” ఇతి లక్ష్యమాత్మత్వం “వరదాయ పిత్రే” ఇతి భగవతః పితృత్వం చ శూన్యతే. శ్రీశాస్త్రే,

శ్రీశ్రీశయోస్తు సంబద్ధ శ్చన్ద్రచన్ద్రీకయో రివ

దేవ్యాః ప్రత్యుపచారస్తు దేవేన సహ పూజయేత్ || ఇతిచ.

అతోఽన్యతరగ్రహణే తయో ర్గ్రహీనారాయణయో రుభయో ర్గ్రహణం
సిద్ధం భవతి. అతః ఆయం లక్ష్మీనిశిష్టాయ భగవత ఆత్మసమర్పణ మత్ర
సిద్ధ్యతి.

అకారేణోచ్యతే విష్ణు స్సర్వదేవేశ్వరో హంః
ఉద్భృతా విష్ణునా లక్ష్మీ రుకారేణ తథోచ్యతే
మకారస్య తయో ర్దాస ఇతి ప్రణవలక్షణమ్ ||

ఏవం ప్రత్యా చేతనస్య తదుభయదాసత్వం స్ఫుట మభిధీయతే.
పూర్వోక్తవిధయా ప్రథమాక్షరేణైవ జగత్పితౌ గ్రహణే ఉకార ఏవ
శబ్దార్థక స్స న్నన్యయోగం వ్యవచ్చిన త్తి. తేన జీవః తయో శ్చేష
భూతః న త్వన్య స్యేతి ఫలతి. “మకారో జీవవాచక ” ఇత్యుక్తమ్.
తస్య తథాత్వంచ, “మన అనబోధన” ఇతి ధాతో ర్నిష్పన్నత్వేన
జ్ఞానస్వరూపస్య జ్ఞాతృత్వరూపస్య జీవ స్వాభిధాయకత్వోపపత్తేః.

నచ మకారస్య జీవవాచకత్వేఽపి కథం తయో రహం దాస ఇతి
సిద్ధ్యే దితి శబ్ద్యమ్. “దాసభూతా స్స్వత స్సర్వే హ్యతానః పర
మాత్మనః” ఇత్యుక్తే సర్వేషాం జీవానాం తద్దాసతయా స్వస్యాపి
జీవత్వావిశేషా దహం దాస ఇతి సిద్ధ్యతి. అథవా, ఛాందసప్రక్రియ
యాఽస్మచ్ఛబ్దే వర్ణేషు పరేషు లుప్తేషు మకారోఽవశిష్టః ప్రథమైక
వచనతా మాపో తీత్యాహుః. ఏవ మహం భగవత ఏవాఽస్మి త్యేవ
శబ్దేన ప్రత్యాయిత మర్థం దృఢయతి నమశ్శబ్దః. ఏత దర్థః పారమాత్మీయ
భాష్యేఽస్మదాచార్యైః ప్రపఞ్చితః.

ప్రేతువతః ప్రవృత్తి ర్వా ప్రహ్విభావాత్మికా స్వతః
ఉల్లంఘనం పర ముద్దిశ్య త న్నమః పరిగీయతే || ఇత్యారభ్య
సూలోఽయం సమన స్వార్థ సూక్ష్మ మన్యం నిశామయ
అతాఽఽత్మీయపదార్థస్థా యా స్వత స్త్రస్వతామతిః ||

మేనేత్యేవం సమీచీనబుద్ధ్యాఽత్ర వినివార్యతే
 నాఽహం మమ స్వతంత్రోఽహం నాస్మీశ్చ స్యార్థ ఉచ్యతే ॥
 న మే దేహాదికం వస్తు స కేషః పరమాత్మనః
 ఇతి బుద్ధ్యా నివర్తంతే తా స్వస్వీయమనీషికాః ॥
 అనాదివాసనాజాతై రోభభై స్తై స్తై ర్వికల్పితైః
 రూపితం య ద్భృథం త త్తత్సౌత్ర్యత్యవ్యవస్థితీ ర్మయా ॥
 త త్తద్వైష్ణవసార్యాత్మ్య ప్రతిబోధసముత్థయా
 నమ ఇత్యనయా వాచా నన్త్రా స్వస్మా దపోహ్యతే ॥ ఇతి.

ఇత్యంచ 'ఓం నమ' ఇత్యనే నాఽహం భగవతపవ, న మే ఇతి
 షర్యవ్యతి. యద్వా - "నమశ్శబ్దః ప్రదానార్థ సాన్స్వహాశబ్ద ఇవే
 వ్యతే" ఇతి నమసః పదానార్థకత్వా దోఽనమ ఇతి మాం భగవత
 ఏవ దదా మీతి స్వాస్మసమర్పణం కృతం భవతి.

అథ వ్యస్తప్రణసప్రణమాక్షరేణ "ఓజ్ఞా రో భగవా నిష్ణు
 స్త్రీధామా వచసాం పతిః" ఇతి, "యో బ్రహ్మశబ్దః ప్రణవ" ఇతి,
 "యో వేదాదిః పరమ" ఇతి, "యో వేదాదౌ స్వరః ప్రోక్త" ఇతి,
 "ఓ మితి బ్రహ్మ" ఇత్యాదిభిశ్చ సమస్తేన ప్రణవేన ప్రతిపాద్య
 మానః పురుషః నారాయణా న్నాఽన్య ఇతి తృతీయేన పదేన
 బోధ్యతే. "నారాయణపరం బ్రహ్మ" ఇతి పరమాత్మాభిధాయకం
 హి నారాయణపదమ్. ఇదం యోగరూఢం భవతి. అతో "విష్ణు ర్నారా
 యణః కృష్ణ" ఇత్యభిషధతే నైఘణ్టికాః. భగవా నిష్ఠినాశ్చ
 "నారాయణపరాయణో నిర్ద్వంద్వో ముని" రితి, "శ్రీమన్నారాయణ
 మర్చయేత్" ఇతిచాహ వాసాధికారే. అస్య ద్వేధా సమాసః నారా
 అయన మస్యేతి, నారాణా మయన మితి చోక్తమ్ - "ఆపో నారా
 ఇతి ప్రోక్తా ఆపోవై నరసూనశః తా య దస్మాఽయనం పూర్వం తేన

నారాయణ స్మృతత” ఇతి మమరప్యాహ. “సృష్ట్యా గారం తోయ
మన్తఃస్థితోఽహం యేన స్యాన్మే నామ నారాయణేతి” ఇతి, “నరా
జ్ఞాతాని తత్త్వాని నారాణీతి విదుర్బుధాః| తాన్యేన చాయనం తస్య
తేన నారాయణ స్మృతత” ఇతి, “నారా స్త్వీతి స్వపుంసాం
సమూహః పరికీర్తితః| గతి రాలమ్బనం తస్య తేన నారాయణ స్మృతతః||
నారశబ్దేన జీవానాం సమూహః ప్రోచ్యతే బుద్ధైః| తేషా మయన
భూతత్వా న్నారాయణ ఇహోచ్యతే” ఇతి నిర్వచనా త్సుల్లింగత్వమ్.
“అపో వా ఆప ఆపోఽన్తరాత్మా” ఇతి మన్తః. అస్యేదం భాష్యమ్:
యః పరమాత్మా సర్వకారణభూతా ఆపః అపః ఆపసృష్ట్యర్థ మిత్యర్థః.
అణ్ణస్యాసి కారణభూతా ఇత్యభిప్రాయేణ పృథక్త్వే నోపపాదనమ్.
“తోయేన జీవా న్యసస్వ భూమ్యా”మితి శ్రుతి రిత్యనేన సర్వకారణత్వ
ముక్తమ్.

యోఽసా వతీన్ద్రియగ్రాహ్య సూక్ష్మోఽన్యక్త స్సనాతనః
సర్వభూతమయోఽచిన్త్య స్స ఏవ స్వయ ముష్ణభా
సోఽభిధ్యాయ శరీరా త్స్వ త్సిస్సుక్సు ర్విచిధాః ప్రజాః
అప ఏవ ససర్జాఽదౌ తాసు ఏర్వ మపాస్పజత్
తదణ్ణ మభవ ధైమం సహస్రాంశుసమప్రభమ్

ఇత్యారభ్య య త్త త్కారణ మవ్యక్త మిత్యాదినా నారాయణశబ్ద
వాచ్యస్య సర్వకారణత్వం స్మర్యతే. ఏతేన తస్య హేయగుణరాహిత్య
కళ్యాణగుణసాహిత్యరూప ముభయలింగ మపి ద్యోత్యతే. “నిష్కళజ్జీ-
నిరజ్జనో నిర్వికల్పో నిరాఖ్యాత శ్చుద్ధో దేవ ఏకో నారాయణ”. ఇతి
నారాయణశబ్దవాచ్యస్య శుద్ధత్వదేవత్వ శ్రవణాత్. దీప్యతి కళ్యాణగుణై
ర్ద్యోతత ఇతి దేవః. ఈయత ఇతి కర్మవృత్తత్వా తస్య సర్వవ్యాపకత్వ
మభిహితమ్. ఏతేన సర్వవ్యాపకత్వోపయోగినూత్నత్వం ద్యోతితమ్.

“సునూత్న స్సార్వ స్రవ్యేషా మస్తరాత్మా” ఇతిశ్రుతో నూత్నత్వం సర్వాస్తరాంతోపయోగితయా గృహీతమ్. ‘రిజ్ ట్ య’ ఇతి ధాతుః. ప స్త్యాయత ఇతి సరశబ్దేన పరమాత్మాభిధీయతే. సరసంబునిచేతనాచేతన వ్యర్థో నారమ్. తస్మాద్యన మాధారి, “సప్తకైక స్సాధార స్సాధిష్ఠానో నాధారః” ఇతిశ్రుతే, “సర్వభూతనివాసో” సీత్యుక్తేశ్చ. ‘ఇహగతా’ వితి ధాతుః. ఈయతే-సేనేతి అయనశబ్దే కరణవృత్త్యై సాధకతమం కరణ వితి గతిసాధకత్వాత్ నారాయణ ఉపాయ ఇతి. ఈయతే-సా వితి కర్తృవృత్త్యై స ఉపాయ ఇతి చానుసంధేయమ్. తస్యోపాయత్వోపేయత్వావగమాత్ తదుపయోగినః పరత్వసౌలభ్యాదయో గుణా శ్చానుసంధేయః. నార మయనం స్థానం యస్యేతి బహువ్రీహౌ తస్య సర్వాస్తరవ్యాపకత్వం, నారాణా మయన వితి తత్పురుషే బహిర్వ్యాపకత్వం చ బోధ్యేతే. “అస్త ర్బహి శ్చ త త్సర్వ” వితి శ్రుత్యా నారాయణశబ్ద స్వాభిహితార్థకత్వం జ్ఞాప్యతే. అస్తరవ్యాపకత్వం నామ “యచ్చ కించి జ్ఞగ త్యస్మి” నితిశ్రుత్యుక్తవిధయా యత్ర యత్ర ఇదం తత్ర తత్ర స నాస్తీతి యథా వక్తుం న శక్యతే తథావర్తి త్వమ్. బహిర్వ్యాపకత్వం నామ యత్ర నేదం తత్రాపి స్వస్య వర్త మానత్వమ్. “విభు ర్విభూనాం విభవోద్భవా” యేతి విభూనాం వ్యాపకానాం కాలాదీనాం మధ్యేతిశయితవిభు రితి తేషాం బహిర్వ్యాప్తి ర్నేతి తథోక్తమ్.

సరివ్యతి న నశ్యతీతి వృత్త్యై సరశబ్దవాచ్యజీవస్య నిత్యత్వం సిద్ధమ్. నారశబ్దేన జీవసమూహ ఉక్త ఇత్యభిహితమ్. తేన జీవా బహవ ఇత్యవగమ్యంతే. “నిత్యో నిత్యానాం చేతన శ్చేతనానా మేకో బహూనాం యో విదధాతి కామా” నితి శ్రూయతే. శ్రీశాస్త్రే చ

“క్షేత్రజ్ఞా శ్చ బహవ స్తేఽపి నిత్యా ” ఇతి నిత్యానా మపి జీవానాం బ్రహ్మకార్యత్వం విశేషణీభూతశరీరసంబద్ధప్రయుక్తమ్.

శ్రీమదష్టాక్షరేణ భగవత సృష్టే కళ్యాణగుణా శ్శబ్దతోఽర్థత శ్చ ప్రతిపాదితా భవన్తి. ప్రతిపాదితా శ్చైతేన పారమాత్మీయోపనిషది స్సద్వం శ్రూయన్తే. అకారస్య ‘అవ రక్షణ’ ఇతి ధాతో ర్నిష్పన్నత్వా ద్రక్షకత్వం సిద్ధమ్. పారమాత్మీయే “సర్వస్య గోప్తృ సురసాయ ధామే” ఇత్యభిహితమ్. రక్షణవిషయ స్యాఽనిర్దేశాత్, సజ్జోచే మానాభా వాచ్య తస్య సర్వవిషయత్వం గమ్యత ఇతి వాచ్యమ్ తథా సర్వధా రక్షకత్వం సర్వప్రకారరక్షకత్వాదికం చ, రక్షణస్య కరుణా ప్రయుక్త త్వాత్ పరమకారుణికత్వం, సర్వరక్షకత్వాపేక్షితసర్వజ్ఞత్వం, శక్తి హీనస్య సర్వరక్షకత్వాసంభవాత్ సర్వశక్తిమత్త్వం, తత్తదవసరం వినా రక్షణప్రవృత్తే ర్నిరర్థకత్వా దవసరప్రతీక్షకత్వం, సర్వరక్షకత్వస్య నిస్సర్గసిద్ధత్వేఽపి ప్రపత్త్యాదికం వ్యాజీకృత్య రక్షణ ముచితమ్. అన్యథా సదసతో స్సామ్యాపత్తేః తతో యత్కించ ద్వాజీకృత్య రక్ష తీతి వ్యాజమాత్రసాపేక్షత్వం, రక్షకత్వాభిధాయినా నామ్నా ప్రతీతత్వా ద్విశ్వసనీయత్వం, నారాయణాయై వాహ మిత్యర్థక ప్రణవప్రతి పాద్యత్వా చ్ఛేషిత్యం, “యో బ్రహ్మశబ్దః ప్రణవ” ఇత్యాది మన్తేణ ప్రణవాత్మకత్వప్రతిపాదనాత్ మకారేణ జీవవాచకేన సర్వేషా మవిశేషేణ గ్రహణా దకారవాచ్యస్య తస్మాన్యశేషత్వం, “తన్ని రీశ్వర మీశ్వరా ” యేతిమన్తేణ తథాత్వం బోధితమ్.

ఉకారస్య లక్ష్మీవాచకతయా “మకారస్తు తయో ర్దాస” ఇతి పత్నీవిశిష్టస్య శేషిత్యం “వత్సోవసత్యస్య” ఇతి మన్తేణ తథాఽవగ మితమ్. అనన్యశేషిత్వా త్సమాభ్యధికరాహిత్యం “య స్యోపరిత్వం

మునయోఽనుపశ్యన్తి” ఇతిమన్త్రేణ ప్రతిపాదితమ్. రక్షకత్వాదాత్మనస్తదర్శకత్వాచ్చాత్మహవిరుద్దేశార్హత్వం “తత్సత్త్వో వా విష్ణురుద్యోగః” ఇతిమన్త్రేణోక్తమ్. “యో వేదాదిః పరమః పరోబ్రహ్మ” ఇత్యాదిమన్త్రే శ్రీమదష్టాక్షరప్రతిపాదనమస్తీతి తద్భాష్యేప్రసజ్ఞితమ్. కిమధికేన? మన్తరాజేఽస్మిన్విశిష్టానుసంధాయాస్సర్వేస్వరూపగుణాః పారమాశ్చీయోపనిషదిస్సప్తమభిహితాః. దిక్షాత్రంప్రదర్శ్యతే “యో బ్రహ్మశబ్దః ప్రణవ” ఇతిమన్త్రే “ఓమిత్యేత” దిత్యారభ్య “ఏతదాలమ్బనం జ్ఞాత్వా బ్రహ్మలోకే మహీయతే” ఇతిశ్రుత్యన్తరోక్తవిధయా ప్రణవానుసంధానపూర్వకమాత్మసమర్పణం కుర్వతాం వ్రాహ్మణస్థానం యత్తత్ప్రాప్యకత్వం తస్యోక్తమ్.

జీవస్వరూపాణి, అనన్యార్థగోచరత్వం, మననోపాయత్వం, మనస్యభోగ్యత్వం మితి. పరమాత్మస్వరూపాణి సర్వశేషిత్వం ముక్త్యుపాయత్వముపేయత్వం చేతి. లక్ష్మీస్వరూపాణి, ఏకోనశేషిత్వం పురుషకారత్వముపేయత్వం చేతి.

“యో వా త్రిమూర్తి” రిత్యత్ర నారాయణస్య “సృష్టిస్థిత్యంతకరణీ” మిత్యాద్యుక్తవిధయా త్రిమూర్త్యాత్మత్వం, “కఃకోశ మజ్ఞే” ఇత్యత్ర “సోఽభిధ్యాయ శరీరా త్స్వ” దిత్యాద్యుక్తవిధయా సృష్టృత్వం, “యం యజ్ఞే” రిత్యత్ర మన్త్రరాజ మిమం జపతాం స్వరూపదర్శకత్వం, “య స్మాత్యై” నిత్యత్ర భగవత స్వపదం ప్రతిముక్తప్రణవప్రకారనిరూపణపూర్వకతద్ధరణత్వం, “యస్య వా భయా” దిత్యత్ర సూర్యాదినియంతృత్వం, “ద్వా వేతా” వితిచేతనాచేతనోపసంహారకత్వం, “యో వా ఆయు” రితి రుద్రాపనివారకత్వం, బ్రహ్మాదీనామపి పరమగతిత్వం, “సత్యం సత్యం సత్య

భాయ” ఇతి గతిమార్గత్వం, “సత్యో జ్యోతి” రిత్యత్ర “సత్యో ద్యోగ” ఇత్యత్ర చ సత్యసంకల్పత్వం, “సమృష న్వజా” మితి సేవ్యత్వాధానత్వే చేతి సర్వేధర్మా ఉపపన్నాః. శరణాగతిసేవనయో ర్యోగపద్యావగమేఽపివ ర్తమానసామిప్పేవ ర్తమానసద్భావేనసమృషన్ సేవిష్యమాణః ప్రజామిశరణంప్రపద్యే ఇత్యర్థోఽవగస్తస్యః. ఏతేనలక్ష్మీ సహితస్యారాధనము క్తమ్. ఇహ సద్భిహతః “శ్రీమాన్ గోష్ఠాశేషీ సమా ధికదరిద్రః శరణం సర్వశరీరప్రాప్య సేవ్య శ్చ సాధుభి ర్భాగ్య” ఇతి ప్రాచా మభియుక్తానా ముక్తిః. “అపో వా ఆప” ఇతి మస్త్రే వేద రూపత్వ ముక్తమ్. ఉపబృంహితం చైతత్ “వేదో నారాయణ స్సౌతౌ” దిత్యత్ర సకలవేదస్వరూపస్య తస్య నిఖిలవేదసారభూతాష్టాక్షరరూపత్వం కిము వక్తవ్యమ్. తథాఽపి,

యదస్తస్స మశేషేణ వాఙ్మయం వేద వైదికమ్

తస్మై వ్యాపకముఖ్యాయ మంత్రాయ మహతే నమః॥

వ్యక్తం హి భగవాన్దేవ స్సౌతౌ నారాయణ స్వయమ్

అష్టాక్షరేణ రూపేణ ముఖేషు పరివర్తతే॥ ఇతి.

“యం చిస్తయన్తో నిగమాన్తరూప” మితి మస్త్రే “సురతం భవా” యేతి భగవతో భోగ్యత్వ ముక్తమ్. “అజ్ఞోజుషన్తః” ఇతిమస్త్రేభగవన్త మనారాధయతాం పతన ముక్తమ్. తస్య నాభికమలా ద్భ్రహ్మజననంచ. “అం రాజమస్తం సకలస్య గుప్త్యై స్వాహా” ఇతిమస్త్రేణ లక్ష్మీవిశిష్టస్య నాధస్య సర్వరక్షకత్వ ముక్తమ్. “లక్ష్మ్యోసహ” ఇత్యత్ర తథాప్రతిపాది తత్త్వా ద్వేదాస్తేషు చ గీయత ఇత్యుక్తమ్.

నచ “అపో వై నరసూనవ” ఇతి “నరా జ్ఞాతా” సీత్యత్ర చ నరశబ్దో నారాయణా దస్యః ప్రతిపాదిత ఇతి శబ్ద్యమ్. “అపో నారాయణో

ద్యూతాః” ఇతివ్యాసవచసేన నరశబ్దస్య తదభిధాయకత్వావగమాత్. అతవప “జహ్ను ర్నారాయణో నర” ఇతి నామసు గృహ్యతే. ‘

నరసంబంధినో నారా నర స్స పురుషోత్తమః

నయ త్యఖిలవిజ్ఞానం నాశయ త్యఖిలం తమః॥

నరివ్యతి చ స్వస్మిత్ర నర స్తస్మా త్సనాతనః

నరసంబంధిన స్సర్వే చేతనాచేతనాత్మకాః॥

ఈశితవ్యతయా నారా ధార్యపోవ్యతయా తథా

నియామ్యత్వేన సృజ్యత్వప్రవేశభరణై స్తథా

అయతే నిఖిలా న్నారా న్న్యూపోఽతి క్రియయా తథా

నారా శ్చాప్యయనం తస్య తై స్తద్భావనిరూపణాత్ ॥

నారాణా మయనం వాస స్తే చ తస్యాఽయనం సదా

పరమా చ గతి స్తేషాం నారాణా మాత్మనాం సదా॥ ఇతి.

భగవతా విఖనసా సూత్రేఽర్చనా స్తే “ద్వాదశాష్టాక్షరాభ్యాం పుష్పాణి దదా” తీతి విహితమ్. తేనాత్మసమర్పణ మభిహిత మిత్యవ గమ్యతే.

వదన్తి హ్యభియుక్తాః : “మూలమస్త్రేణ స్వాత్మానం దేవాయ నివేద్య” ఇతి. ప్రణవతృతీయాక్షరమకారే “అమో లోపోఽవగమ్యః” తేన మా మితి ఫలతి. అకారవాచ్యాయ నారాయణాయ యైవ మాం నమః దదా మితి. సమశ్శబ్దః ప్రదానార్థ ఇతివచనాత్. పునస్తస్త్రేణ నమ ఇతి న మమేత్యర్థః. ఏతే నాఽన్యయోగవ్యవచ్ఛేదార్థక ఏవశ బ్దార్థ స్పష్ట ముక్తోభవతి. అపిచ, “ఓం నమ ఇతి” అహం భగవతో న మమ ఇతి స్వాత్మన స్తత్స్వత్వ, మన్యవీయత్వాభావ స్తత్పార త్రన్యం చాభిహితాని. తతో నారాయణాయే త్యతఃపరం తదాను

గుణ్యేన సేవతో భవేయ మితి క్రియాపద మధ్యాహృతమ్. యది జన్మ ఫలతయా తదారాధనాదికైజ్జగర్యం ప్రార్థితం భవతి “న విష్ణ్వారాధనా దన్య ద్విద్యతే జన్మనః ఫల ” మిత్యుక్తే, “నారాయణ మర్చయేత్ ” ఇతి, “ పరమం పదం గచ్ఛతి ” ఇతి చ శ్రీ వైఖానసానాం స్వసూత్రవిహిత స్యాఽరాధనస్య ఫలతయా, ముక్త్యుపాయతయా చ ప్రార్థనీయత్వం సిద్ధమ్. పరంతు, తత్రోపాయత్వానుసంధానం నకార్యమ్. తత్ర తథాత్వానుసంధానేఽపి తేనాతితరాం ప్రసన్నః పరమ పురుష స్సపదం ప్రాపయ తీత్యు క్తమ్.

నచ, “ పాతః పాదాయు పాదితే స్వాహా ” ఇతి మస్త్రే పాదపతన మాత్రస్య తత్పదప్రాపకత్వప్రతిపాదనాత్ కి మారాధనప్రార్థన యేతి వాచ్యమ్. “ రతయే యజన్తు తం బిమ్బవన్తం కకుదాయ భద్రే స్వాహా ” ఇతిమస్త్రే సర్వోత్కృష్టనిశ్చేయసరూపపరపదప్రాప్తయే యజనస్య విధానాత్. శ్రూయతేఽన్యత్ర చ యజనే రతస్య మోక్ష సాధనత్వనిషేధపూర్వకం తత్ర పరమధర్మత్వమ్. “నాన్యఃపథాలయ నాయవిద్యతే” ఇతి. ఉపబృంహితంచ “ఏష మేసర్వధర్మాణాం ధర్మోఽభి కతమో మతః | యద్భక్త్యా పుణ్డరీకాక్షం స్తవైరర్చే న్నరస్సదా ” ఇతి. తత్రహి పూర్వత్ర “స్తువన్తః క ” మితి, “ కిం జప స్మచ్యతే జన్తు ర్జన్మసంసారబన్ధనాత్ ” ఇతి ప్రశ్నః నకేవలం జపమాత్రవిషయః, పరం త్వర్చనాదిపరశ్చ. అతఏవ “త మేవ చార్చయ నిత్యమ్ ” ఇత్యాద్యుత్తరం సంగచ్ఛతే. కించ, “ సంజష స్వజామి ” ఇతి శరణాగతి మస్త్రే సజ్జమ నితి ప్రీణనం ప్రతిశ్రుతమ్. లక్ష్మీవిశిష్టం భగవన్త మారా తస్య స్వజా మీత్యర్థః.

నను మస్త్రేఽస్మిన్నారాధనం ప్రతిశ్రుతమ్. త చ్చక్రస్య సంపద్యేత, అత క్రస్య తదకరణాత్ ప్రతిజ్ఞాభజ్గ స్యాదితిచే ముచ్యతే. ఆరాధనం

నామ ఉపచారః. స ఉత్తమమధ్యమాధమభేదేన త్రివిధః. శ్రీశాస్త్రే
మరీచిః “ఆసనస్వాగతానుమానపాద్యాచమన” ఇత్యారభ్య “ఇతి
ద్వాత్రింశ దుపచారా ఏతే. సృత్తగీతసంయుక్త ముత్తమోత్తమమ్”
ఇత్యాదినా ఏకోనత్రింశదష్టావింశతితయోదశాష్ట షట్ త్రిద్వ్యేకభేదే
నోపచారభేద మాహ. ప్రణామమాత్ర మేకోఽచారః. ఏతేషు స్వశక్త్యను
గుణం ప్రపన్నే నాఽరాధనే నారాధనీయో జగదీశ్వరః ముఖ్యకల్పాధి
కారిణా. నాఽనుకల్ప ఆశ్రయణీయః.

అయనశబ్దస్య బహవోఽర్థా స్సన్తీతి కృత్వా భగవాన్విఖనా
సూక్త్రోపక్రమే ప్రాహ “నారాయణపరాయణో నిర్వన్ద్వో ముని” రితి
నారాయణః పరమయనం పరమా గతి ర్యస్యేతి. అన్యే పూర్వోక్తౌ
అర్థా స్సర్వేఽనుసన్ధయాః.

నను బ్రహ్మద్వై రప్యారాధనస్య నిరపరాధం కర్తు మశక్యతమాఽప
రాధసంభవా ద్భగవతః కథం ప్రీతి స్సంపద్యే తేతిచే త్సత్యమ్.

అజ్ఞానా దథవా జ్ఞానా దపరాధేషు సత్స్వపి
ప్రాయశ్చిత్తం ఊమ స్వేతి ప్రార్థనైకై వ కేవలమ్

ఇత్యుక్తే రారాధనే తాదృశశజ్ఞాన కార్యా. అపరాధశాన్తికరమన్త్రా
శ్రీశాస్త్రే ఉచ్యతే “ఊమామన్త్రం ప్రవక్ష్యామి” మిత్యారభ్య

ఉపచారాపదేశేన కృతా సహరహ ర్మయా

అపచారా నిమాన్ సర్వాన్ ఊమస్వ పురుషోత్తమ !

ఇత్యుక్తమ్. భగవాన్ ఊమావదగ్ర్య ఇతి బాదరాయణేన భగవతో
నామసు “ఊమిణాం వరః” ఇత్యుక్తమ్. “దోషో యద్యపి తస్య
స్యాత్ ” ఇతి నాధేన చాభిహితమ్. తథా దేవ్యాచ “న కశ్చి న్నాప

రాధ్య” తీర్థ్య క్తమ్. ఉచ్యతే చాభియుక్తైః “కి మసహ్యం తుమావ
తా” మితి. మన్మనా భవేత్సారభ్య భగవతా మద్యాః భవేత్సా
రాధనం విధాయ తత్రాపరాధసంభవశఙ్కాం కుర్వంతం పార్థం
ప్రత్యభిధీయతే “మాం నమస్కురు” ఇతి. అనేన సర్వా నపరాధా
న్నమనేన తుమే యేతి ప్రతిశ్రుత మితి ప్రత్యాయతే. భగవాన్విఖనా
అపి ఆరాధనం విధాయ తదస్తే “ప్రణామం కుర్యా” దిత్యాహ.
ఏవంచ యావచ్ఛక్య మారాధకే నాపరాధినా భావ్యమ్. యథాకథంచి
త్సంభూతానా మపరాధానాం ప్రాయశ్చిత్తం ప్రణామ ఏవ.

అకారార్థాయైవ స్వమహా మథ మహ్యం న నివహా
నరాణాం నిత్యానా మయన మితి నారాయణపదమ్
య మాహాఽస్మై కాలం సకల మపి సర్వత్ర సకలా

స్వస్థా స్వావిస్సుర్మమ సహజకైర్జుర్యవిధయః ॥ ఇతి

కైర్జుర్యం ప్రార్థ్యతే. భగవతాఽపి “మయ్యావేశ్య మనో యేమా”
మిత్యారభ్య “దదామి బుద్ధియోగం తం యేన మా ముపయాన్తి ఘే”
ఇతి, “తే మే యుక్తతమా మతా” ఇతిచ స్వారాధకానాం యుక్త
తమత్వ ముక్తమ్. స్వారాధనస్య సుశకత్వ మపి గీయతే. “ప్రతం
పుష్పం ఫలం తోయం యో మే భక్త్యా ప్రయచ్ఛతి” ఇతి

ప్రణవోదితతచ్ఛేషభావోహం నిజకర్మభిః
అహంకారమమత్వాభ్యా మభిభూతో వ్యతః పరమ్॥
తచ్ఛేషత్వానుసంధానపూర్వతచ్ఛేషవృత్తికః
భూయాంస మిత్యముం భావం వ్యనక్తి నమ ఇత్యదుః ॥ ఇతి.

“తస్మా దహం న మమ స్యాం” ఇతివా, న మమ కించిత్ స్యాత్
ఇతివా, వాక్యాన్వయవశాత్ ప్రకృతिसంబంధాదిరూప సర్వానిష్ఠనిష్ఠ

స్యా దితి ప్రార్థనాయాం సత్యాం కి మిష్టప్రాప్తిప్రార్థనయా “యథో దపానకరణా త్రియతే న జలామృరమ్|తథా హేయగుణధ్వంసా దవ బోధాదయో గుణాః” ఇతి వచనాత్. అయ మర్కః ఆత్మనః పాప రాహిత్యాదయో గుణా స్వతస్సిద్ధాః. తేత్వవిద్యాకర్మవాసనయా ప్రతి బద్ధాః. తాదృశప్రతిబంధనివృత్త్యా విమలా భవేయుః. యథా క్వచిజ్జలో త్వత్తయే ఖనిత్వా మృత్తికా ఉత్సాదనీయాః తేన జలావస్థితయే ఆకాశం స్వయ మేవ స్యాత్ యథావా మణిషు మృజయామలే వ్యపేతే ప్రభా స్వయం ప్రకాశతే.

తథాచ అస్య మస్త్రరాజస్య బహవోఽర్థా ఆచార్యైః సుప్రమాణం ప్రతిపాదితాః. తే విస్తరభయా న్న లిఖ్యంతే. శ్రీవిష్ణుబలికర్మణి “ఓం భూః పురుషాయ నమ” ఇతి ప్రణామో విహితః. అనేన “అథ పురుషో హ వై నారాయణ” ఇతి శ్రుతేః పురుషశబ్దేన నారాయణోఽభిహిత ఇత్యష్టాక్షర ముక్త మిత్యాహు రాచార్యాః. తథాయోహేతి “నారాయణపరం బ్రహ్మ” ఇతి శ్రుతేః పరబ్రహ్మశబ్దేన నారాయణః ప్రతి పాదితః. వేదాదిశబ్దేన ప్రణవో గృహీతః. స్వాహాశబ్దేన నమ ఉక్త మిత్యష్టాక్షరం నిష్పన్నం భవతీతిచ తత్ర,

ఓంకారో భగవా నిష్ణు స్త్రిధామా వచసాం పతిః

తదుచ్ఛగణత స్తే తు వినాశం యాన్తి రాక్షసాః

ఇత్యాది దృష్టవ్యమ్.

అష్టాక్షరమహామస్త్రేణోఽష్టవిధా న్యనేకాభీష్టాని సిధ్యన్తి.

మద్భక్తజనవాత్సల్యం పూజాయాం చానుమోదనమ్

మతః-థాశ్రవణే భక్తి స్వరసేత్రాజ్ఞ విక్రీయా

స్వయ మారాధనే యతో మమాథే ఉబ్బవర్జనమ్
మమానుస్మరణం నిత్యం యచ్చ మాం నోపజీవతి
భక్తి రప్టవిధా హ్యేషా

ఇత్యష్టా వహింసేంద్రియనిగ్రహదయాడమాజ్ఞానతపోధ్యానసత్త్వాని అణి
మాద్యష్టైశ్వర్యాణి, రసా అష్టై శృంగారాచయః, కేభ్యః పరశ్చాన్తిరస శ్చ
ఏవ మన్యా స్య పృష్టసజ్ఞానకా న్యష్టాని జ్ఞేయాని “య స్సూక్ష్మా”
నితి, “సహస్రం వా యస్య” ఇతిచ మస్త్రయో ర్ముక్తానాం పరమ
పదగమనప్రకార ఉక్తః. తద్భాష్యే కాపీతకశ్చుతిప్రకార శ్చ లిఖతః.
ఇతి మూలమన్తార్థనిరూపణమ్

అథ ద్వయమన్తార్థ ప్రకరణమ్

ఆక ర్ణితో వితసుతే కృతకృత్యకఙ్క్షా
మామేషితో దిశతి య శ్చ కృతార్థభావమ్
ప్రత్యూషతాం భజతి సంస్మృతికాశరాత్రేః
పద్మాసహాయశరణాగతిమస్త్ర ఏషః॥

అయంశ్లోకః “యో వా భూతే” రితి మస్త్ర భాష్యారమ్భే దృశ్యతే.
మన్తేఽస్మిన్ “సన్తుష ” నితి భగవదారాధనాధ్యవసాయపూర్వకం
ప్రజామితి శరణాగతిః ప్రతిపాదితా. యథా శ్రీ గీతాయాం “మద్యాజీ
మాం నమస్కురు ” ఇతి స్వారాధనవిధిపూర్వకం “మా మేకం శరణం
ప్రజ ” ఇతి భగవతా శరణాగతి ర్నిర్దిష్టా. “యోవా భూతే” రితి వైదిక
మన్తే యథా లక్ష్మీవిశిష్టస్య ప్రపత్తిః ప్రతిపాద్యతే తథా శ్రీమన్నా
రాయణచరణా వితి తాన్త్రికమన్తేషి.

అస్య మస్త్యైర్థాధారణసిద్ధత్వా త్తాన్త్రికత్వమ్. ఉద్ధారప్రకార స్తు
వక్ష్యతే. యద్యపి శ్రీవైఖానసానాం వైదికమస్త్రేణ ప్రపత్తిప్రతిపాదన
మస్తి, తథాపి “సర్వేషాం తాన్త్రికం తు వా” ఇతి బ్రాహ్మణానా
మపి తాన్త్రికవిధానా దుత్తరఖణ్డస్య లక్ష్మీవిజిష్టనారాయణనమస్సా
రూపవిశేషప్రతిపాదకత్వా చ్చ ద్వయమన్త్రోపాసశ్యకః.

శ్రీశాస్త్రే చానన్దసంహితాయాం,

వైఖానసం చ బ్రహ్మణ ముపాసీయ హరి స్వయమ్

విఖనోమునయే పూర్వం సావిత్రీ ముపదిష్టవాన్॥

ద్వయం చ మూలమస్త్రాదీన్ సాక్షాన్మోక్షప్రదాన్ శుభాన్

అధ్యాపయన్మునిశ్రేష్ఠమ్.

ఇత్యుక్తప్రకారేణ పూర్వాచార్యై రనుష్ఠితత్వా చ్చ భార్గవేకశ్చి
చ్ఛరణమస్త్ర ఉద్భృతః. యథా “ఆయాతు” ఇత్యస్య మూలమస్త్ర
స్యోద్ధార ఉచ్యతే.

ఆయాతుశబ్దః ప్రథమం భగవా నితి తత్పరమ్॥ ఇత్యారభ్య

త మజం పుణ్డరీకాక్షం భగవన్తం తతః పరమ్

తత స్తు శరణం శబ్దః ప్రపద్యేతి తతః పరమ్॥ ఇతి.

శ్రీమన్నారాయణేత్యారభ్య ప్రపద్యే ఇత్యన్తం ప్రథమఖణ్డః.
అనేన శరణవరణం క్రియతే శ్రీమతే ఇత్యారభ్య నమః ఇత్యన్త
ముత్తరఖణ్డః. అనేన సమర్పణం భవతి. ఏవం ద్వయో స్సంభవాత్
ద్వయ మిత్యస్య నామే త్యాహుః.

శ్రీవిష్ణుబలికర్మణి “తద్విష్ణో” రితిమస్త్రేణ హోమో విధీయతే. తే
నాత్మనివేదనం కృతం భవతి.

నివేదయిత్వా స్వాత్మానం విష్ణో వమలతేజసి

తదాత్మా తన్మనా శ్శాన్త స్తద్విష్ణో రితి మతన్త్రః

ఇతివ్యాసేన స్మర్యతే. విఖనస్సూత్రే తద్ధోమాస్తే అతోదేవాదినాఽఽ
హుతి ర్విధీయతే. తదన్తరత స్తద్విష్ణో రితి మన్త్రః “తద్విష్ణో రితి
మన్త్రేణ సూక్తేన పురుషేణవా” ఇత్యాదినా భగవదారాధనం విధీ
యతే. వ్యాసస్మృత్యాఽస్య మన్త్ర స్వాత్మానివేదనవినియోగావగ
మాత్ తత్పూర్వకభరన్యాస శ్చ కృతో భవతి. యత్రయత్ర విష్ణు
శబ్దేన భగవా నభిధీయతే తత్ర తత్ర లక్ష్యా శ్శాన్తభిధానం సిద్ధ
మిత్యవగమ్యతే. “అస్యేశానా జగతో విష్ణుపత్నీ” ఇతి “త్వయా చ
విష్ణునా చామ్బ జగ ద్వాప్త” మితి, “ప్రభా ప్రభావతో ర్యచ్ఛ దేకోక్తా
వితరాన్వయ” ఇతిచ శ్రుతిస్మృతిభ్యః, “అంరాజమన్తం” ఇతిమన్తే
చాకారవాచ్యస్య విష్ణో రాజశబ్దవాచ్యలక్ష్యా శ్చ నిత్యయోగ ఉక్తః
“తత్సత్త్వో వా విష్ణు” రితిమన్తేణ ప్రతిపాదితోర్థః ద్వయోత్తరఖణ్డార్థా
శ్చ సంవదతః. తత్ర సత్త్వశబ్దేన జీవజాత ముచ్యతే “యత్సత్త్వం స హరి
ర్దేవః” ఇతివచనా ద్విష్ణుః “ఇషఇచ్ఛాయాం విష్ణువ్యాప్తా విశప్రవేశే
వశకాన్తా” ఇతి ధాతుచతుష్టయం విష్ణుశబ్దప్రకృతి మాచక్షతే. ఉద్యోగ
స్సర్వోపాయభూత ఇత్యాది రర్థో భాష్యే ద్రవ్యవ్యః. నారాయణ
శబ్దార్థా స్సర్వేషి తస్మి సత్త్రే సన్తి. తతః ద్వయస్య పూర్వఖణ్డార్థః
“యోవాభూతే” రితిమన్తే ఉత్తరఖణ్డార్థః “తత్సత్త్వోవా”
ఇతిమన్తే చావగన్తవ్యః. “యోబ్రహ్మాణం విదధాతి” ఇత్యాది
శ్రుత్యా “తాం పద్మనేమీం శరణ మహం ప్రపద్యే” ఇతిశ్రుత్యాచ
లక్ష్మీనారాయణయోః ప్రసత్తిః ప్రతిపాద్యతే. “రాకా మహా”
మితి మన్తస్య రాకాఖ్యదేవతాపరతయా ప్రసిద్ధత్వేఽపి శ్రీపారమా
త్మీయమన్తాన్తర్లప్తత్వా ల్లక్ష్మీపరతయా భాషితమ్. “దదాతు

వీర” మిత్యత్ర వీరశబ్దో విష్ణుపరః. నృసింహతాపిన్యా “ముగం
 వీర” మితిమస్త్రే వీరశబ్దస్య భగవత్సరత్వా త్తత తన్నిర్వచనస్థలే
 “యతో వీరః కర్తవ్య” ఇత్యాదిశ్రుతి ర్ధృశ్యతే. పరమపురుష
 రజ్జానా ద్రాకా. యవ్వా సతా రజ్జానాత్. లక్ష్మీతస్త్రే “రాజ్ఞ్యహం
 రజ్జానా త్సతా” మితి “మా మాత్మగుప్తా” మితిమస్త్రే ప్రళయేషి
 భగవతా లోకైశ్వర్యాయ లక్ష్మ్యోవాహనం నిగద్యతే. “యం చింత
 యంతః” ఇతిమస్త్రే భగవత ఇన లక్ష్మ్యో శ్చింతనం కుర్వతు తస్య
 పరమాత్మనో భోగ్యతా కథ్యతే. ఏతన్మస్త్రైర్థప్రపఞ్చ స్తద్భాష్యే
 ద్రష్టవ్యః. ద్వయే మస్త్రే తథా ప్రాప్యప్రాపకవిశేష స్ఫుటం ప్రతి
 పాద్యతే. యథా, “యో వా భూతే” రితిమస్త్రే తథాపి “సావా
 నందం ప్రత్యానంద” మితిలక్ష్మ్యో ఆనందస్వరూపస్య భగవత ఆనందరూపత్వ
 ముక్త్వా వ్రజామీ త్యుక్తమ్. ఏతేన భగవతో లక్ష్మ్యో న్నింతత మవి
 నాభావ ఉచ్యతే. అతో ద్వయే శ్రీమచ్ఛబ్దో విశేషణతయా నారా
 యణ స్వాభిహితః. తతో వ్రజా మీతి వ్రజధాతో సుకర్మకతయా
 కర్మణోఽపేక్షితత్వాత్, పూర్వం యచ్ఛబ్దేన గృహీతస్య నారాయ
 ణస్య కర్మత్వం సిద్ధ్యతి. తేన లక్ష్మీవిశిష్టం నారాయణం వ్రజామీ
 త్యుక్తం భవతి. ఏవం వ్రజామీత్యుక్తోర్ధః “శరణం ప్రపద్యే”
 ఇత్యత్ర ప్రతిపాద్యతే. వ్రజధాతువత్ పదధాతు రపి గత్యర్థకః.
 గత్యర్థధాతునాం జ్ఞానార్థకత్వ మవగమ్యతే.

అథ “సత్యాయ స్వాహా” ఇతి స్వాహానమశ్శబ్దో వేకార్థకా విత్త్యు
 క్తమ్. సత్యశబ్దేన పరమాత్మా నారాయణ ఉచ్యతే. తత్రైవ పూర్వం
 లక్ష్మీవిశిష్టత్వం య దుక్తం త దత్రాఽప్యనుషజ్యతే. తేన “శ్రీమతే
 నారాయణాయ నమః” ఇతి సిద్ధ్యతి, “సచ్ఛ త్యచ్ఛాభవత్” ఇతి

శ్రుత్యా సత్యశబ్దేన తస్య చిదచిచ్ఛరీరత్వ మభిహితమ్. “నరా జ్ఞాతాని తత్త్వా” సీత్యాదినా నారాయణస్య తథాత్వ మేవ ప్రతిపాదితమ్.

నచ లక్ష్యా శ్లోపాయత్వే ఉపాయద్విత్యాపత్తి రితి శబ్ద్యమ్. లక్ష్యావిశేషణత్వాత్. తేన లక్ష్యవిశిష్టో నారాయణ శ్శరణ్య ఇత్యను సన్ధేయమ్. “వక్షో వస త్యస్య ” ఇతి మన్తే, వాకం దధా నేతి దేవ్యాః పురుషకారత్వ ముక్తమ్. శ్రీశబ్దశ్య బహుధా వ్యుత్పత్తి రుచ్యతే. యథా

శ్రయస్తీ శ్రయణీయాఽస్మి శ్రూణామి దురితం సతామ్
శ్రుణోమి కరుణాం వాచం శ్రీణోమి చ గుణై ర్లగత్
శ్రయేఽస్త స్సర్వభూతానాం రమేహం సర్వకర్మణామ్ ॥

ఇత్యాది దేవీవచనానుసారేణ య దుక్తం శ్రయస్తీతి భగవదాశ్రయణం దేవ్యా స్త దేవ “వక్షో వస త్యస్య ” ఇతి శ్రూయతే. శ్రావయ తీతి శ్రీ రితి క్వచిన్నిరూప్యతే. తథా నిరుక్తిః “వరిష్ఠాం వాకం దధానా” ఇతి శ్రుతత్వాత్ “శ్రీ రిత్యేవ చ నామ తే భగవతీ బ్రూమః కథం త్వాం వయ ” మితి, “శ్రీరసి యతః ” ఇతి చాభియుక్తై రభిధీయతే. అతః శ్రీశబ్దార్థా ఈశ్వర స్తోపాయభావోపయుక్తాః పూర్వఖణ్డేఽను సన్ధేయాః.

ఉత్తరఖణ్డే తు ప్రాప్యతోపయుక్తాః “ఆశా సుమస్తాః ప్రతరన్ ” ఇతి మన్తే దేవ్యా భక్తాభీష్టదాయీ భగవదనుసారేణ వాస ఉక్తః. ద్వయే నారశబ్దేన సర్వచేతనాఽచేతనానాం గ్రహణే సత్య పృథక్ శ్రీమచ్ఛబ్దగ్రహణేన దేవ్యా సుమస్తవ స్వస్థైరవ్యావృత్తి సిద్ధ్యతి. లక్ష్యతన్త్రే,

లక్షయామి జగ త్సర్వం పుణ్యాపుణ్యే కృతాకృతే
మహాసీయా చ సర్వత్ర మహాలక్షీః పృకిర్వతే॥ ఇతి.

శ్రీమన్నిత్యత్ర మతుపా దేవ్యా భగవన్నిత్యయోగః కథితః. శ్రూయ తేచ “వక్షోవసత్యస్య” ఇతిమస్త్రే నైరస్త్యేణాస్యాస్తద్వక్షో వాసః.

ఈశ్వరస్య గుణేషు బహుష్వపి విశిష్య శిరణాగత్యుపయుక్తాః వాత్సల్యస్వామిత్వసౌఖ్యే సౌలభ్యసారజ్ఞ్యసర్వశక్తిత్వ సత్యసంకల్పత్వ పరమకారుణికత్వ కృతజ్ఞత్వ సిరత్వ పరిపూర్ణత్వ పరమోదారత్వాదయ అనుసంధేయాః. వాత్సల్యం నామ “దోషో యద్యపి తస్య స్యా త్సతా మేత దగర్హిత” మిత్యుక్తరీత్యా ఆశ్రితాపరాధదృష్టిం వినాన్యకారా నుగుణాదవచ్ఛి త్తత్త్వమ్.

“స ఏకైకః” ఇతిమస్త్రే “పాతః పాదాయ పాదితే” ఇత్యుక్తమ్ ఇహచ “చరణౌ” ఇతి తత్ర పాదగ్రహణమ్. ఇహ చరణగ్రహణం చ భగవత్సర్వదివ్యమజ్గళవిగ్రహోపలక్షణమ్. సమస్తే వ్యనుసంధేయేషు తస్య పరత్వం దివ్యమజ్గళవిగ్రహవత్త్వం చ విశిష్టాననుసంధేయమ్. తస్మిన్నేన మస్త్రే “ఏకైకః” ఇతి తస్య పరత్వం చ ప్రతిపాదితమ్. భగవతా విఖనసాఽసి “సగుణే బ్రహ్మణి బుద్ధిం నివేశ్య” ఇతి సూత్రి తమ్. సగుణత్వం విగ్రహవత్త్వ మిత్యుక్తమ్. తేన ప్రతిపాదితా విగ్రహ లక్షణం చాభిహితమ్.

“నిత్యసిద్ధే తదాకారే తత్పరత్వేచ పౌష్కర | యస్యాఽస్తి సత్తా హృదయే తస్యాఽసౌ సన్నిధిం వ్రజేత్”. ఇత్యుచ్యతే “పద్మాఽస్య వక్షోః పరమ” ఇతిమస్త్రే వక్షోగ్రహణం నిఖిలవిగ్రహోపలక్షణమ్. అస్య భాష్యమ్, పద్మా లక్ష్మీతః అస్య పూర్వంప్రతిపాదితస్య శ్రీ వేంకటేశస్య వక్షోః వక్షసి విభక్తివ్యత్యయః. పరమః అర్చావతారే వరప్రదా నాదిషు సమాభ్యుధికరహితత్వాది. అస్మా న్మన్త్రాత్ పూర్వం “రయః

కకుద్దా” నిత్యాదిమన్తచతుష్టయం శ్రీవేంకటాచలవాసిభగవత్పర
తయా వ్యాఖ్యాతమ్. ఏవం “యో దోష శ్చతురః” ఇతిమన్తే చ
చతుర్భుజత్వప్రతిపాదన మస్తి. నారాయణస్య సర్వజ్ఞత్వాదికళ్యాణ
గుణేషు విశేషణేషు ప్రథమం లక్ష్మీత్రవత్త్వ మనుసంధేయమ్. య దుక్త
మన్తైః శ్రీమత్త్వ ముపలక్షణ మితి తస్మాద్దమ్. శ్రీవైఖానసే తర్కకాణ్డే
బ్రహ్మచిన్తాధ్యాయే,

తతో వ్యోమపదం విష్ణో స్థాన మానందపూరితమ్॥ ఇత్యారభ్య
తత షడ్గుణసంపూర్ణం లక్ష్మీత్రలక్షణసంయుతమ్
సత్యం జ్ఞాన మనంతాఖ్యం భగవచ్ఛబ్దశబ్దైతమ్॥ ఇతి

“పద్మా జనితీ” పరమస్య వాసః” ఇతిశ్రుతౌ పద్మాశబ్దేన లక్ష్మీ
గ్రహణా దయం మన్తస్య శ్రీనివాసపర ఇతి స్ఫుట మవగమ్యతే.
తస్య పద్మావతీనామకలక్ష్మీత్రవత్త్వప్రసిద్ధేః. మన్తకల్పే,

“కటిసుఖుటితఖడ్గం కాలమేఘాభిరామమ్
కమలపదకరాక్షం పద్మయా దీప్యమానమ్
ప్రణతజనసమూహప్రాప్య మప్రాప్య మన్తైః
శ్శరణ ముపగతోఽహం ప్రాణ్ణలి ర్వేంకటేశమ్

ఇత్యస్య పితృత్వ మివ తస్య మాతృత్వ మపీహోక్తమ్.

వైకుణ్ఠేతు పరే లోకే శ్రియా సార్థం జగత్పతిః
అస్తే విష్ణు రచిన్త్యాత్మా భక్తై ర్భాగవతైః ససహ॥

ఇత్యుక్తరీత్యా పరమపదనివాసిపరమాత్మాన ముపాయత్వేన నిర్దిశ్య
“శరణం ప్రపద్యే” ఇతి శరణవరణా పీఠయా శ్రీవేంకటాచలేఽర్చా
రూపదివ్యమగ్గళవిగ్రహవిభిష్టశ్రీమన్నారాయణస్య శరణవరణం సులభ

మిత్యవగస్తవ్యమ్. ఉచ్యతే చ “సులభో హ్యుత్తరోత్తర” ఇత్యర్చా
రూపస్య సర్వసులభత్వమ్.

అర్చాత్మనాఽఽతీర్ణం మాం జానంతోఽపి విమోహితాః
కృత్వా దారుశిలాబుద్ధిం గచ్ఛంతి సరకాయుతమ్

ఇత్యర్చావజ్ఞాయాం దోషోఽభిహితః.

న స్మర త్యపకారాణాం శత మప్యార్తవత్తయా
కథశ్చి దుపకారేణ కృతే నైకేన తుష్యతి || ఇతి,

ఋణం ప్రవృద్ధ మివ మే హృదయా న్నాపసర్పతి || ఇతి,
అన్య పృష్టకృతం భక్తైః ప్రేష్ణా భూర్యేవ మే భవేత్ || ఇతి,
పత్రం పుష్పం ఫలం తోయం యో మే భక్త్యా ప్రయచ్ఛతి
త దహం భక్త్యుపహృత మశ్వామి ప్రయతాత్మనః ||

ఇతి చోక్తినా మర్చావతారే సుతరా ముపపత్తిః. ఉక్తవిధోపకారస్య
పరవ్యాహోదివిషయే న తథోపపన్నతా. కించ,

చతుర్విధా భజన్తే మాం జనా స్సుకృతి నోర్జున !

ఆరో జిజ్ఞాసు రర్థార్థ జ్ఞానీ చ భరతరభ !

ఇతిభగవదుక్తవిధయా ర్చినివృత్తిచ్ఛాయా తం వేఙ్మ-టేశం ప్రపన్నానా
మనిష్టనివృత్తి రనుభవసిద్ధా. ఏతేన ముముక్షుతయా తం ప్రపన్నానాం
మోక్ష సిద్ధ్యేదితి విశ్వాసేనాపి మహతా భావ్య మితి చావగమ్యతే.
క్వచి దనిష్టనివృత్తివ్యభిచార స్వనుమతప్రారబ్ధకర్మవిషయతయా నేయః.
ప్రారమాత్మీయభాష్యే పాపస్య ప్రారబ్ధప్రారబ్ధత్వాదిభేదప్రపణ్ణోచ్చ
ద్రష్టవ్యః. “ఉపపన్న స్తల్లక్షణార్థోఽపలభ్యే ర్లోకవత్” ఇతి సాంపరా
యాధికరణసూత్రస్య “విష్ణూపాసనస్థితానా” మిత్యాదిభాష్యే భగ
వంతం ప్రపన్నానా మిహాభీష్టసిద్ధివ న్మోక్షసిద్ధి రిత్యాదికం ప్రపశ్యతమ్.

యదుచ్యతే “చరణా” వితి ద్వివచనం లక్ష్మీవైశిష్ట్యబాధక మితి తద్విమర్శాసహమ్. “సోనో భూతో య” ఇతిమస్త్రే లక్ష్మీపతిత్వముక్తమ్. “భగవద్యజ్ఞసంయోగా త్పత్నీ భగవతో హ్యహ” మితి పత్నీ విశిష్టస్య సర్వేశ్వరస్య సర్వస్వాత స్త్రేయీసతి తచ్చరణద్వయే శరణాగత్యా లక్ష్మీచరణశరణాగతి రపి సిద్ధ్యతి. సా హి నాథ స్వాఽపుథక్ సిద్ధవిశేషణీ భూతా “ఏకీభూతం వపు రవతు నః పుణ్డరీకాతులక్ష్యే” రితి శ్రీవైఖానసాభిజనోక్తిః ప్రసిద్ధా.

శరణశబ్దోఽత్రోపాయవాచకః. “ఉపాయే గృహరక్షితో శ్వరణ” మితి నిఘంటుః. ప్రపద్యే ప్రకర్షణే వేదీత్యర్థః. ఉపాయా స్తరస్థానే శ్రీమన్నారాయణ మేవ నివిష్టం జానా మిత్యాశయః.

భరన్యాసబలా దేవ స్వయత్సవినివృత్తయే

అత్రోపాయా స్తరస్థానే రక్షకో వినివేశితః॥ ఇత్యుక్తేః.

ఏవం “సంజష స్వీజా” మితి జషధాతో స్సేవార్థకత్వాత్ నమస్కుర్వన్ శరణం వ్రజా మితి. “నమస్కారాత్మకం యస్తై విధా యాత్మనివేదనం ప్రపత్తిం తాం ప్రయుజ్జీ” తేతి వచనాదిత్యాహుః. ఏవ మథే కృతే ద్వయోత్తరఖణ్డార్థభూతాత్మనిక్షేపశ్చుత్ర భవ తీత్యవగమ్యతే.

“సజ్జుష” నితి వ ర్తమానసామీప్యే లటశ్శుత్రాదేశః. సేవిష్యమాణ ఇత్యర్థః ఆరాత్స్యమాన ఇతి యావత్. వ్రజామి ఆరాధనే భగవంతం జ్ఞానాజ్ఞానభవాపరాధసహనపూర్వకం రక్షితారం జానా మిత్యర్థః. అనేనాఽత్ర ద్వయోత్తరఖణ్డః ఫలపర ఇతి పక్షోన్తరోక్తార్థ సిద్ధ్యతి. ఇతఃచ ద్వయే పూర్వోత్తరఖణ్డయోర్లక్ష ఉపాయః, ఫలంచ “యోవా భూతే” రితి మస్త్రే ప్రతిపాద్యత ఇత్యవగంతవ్యమ్. ఉపాయఫలయోర్ద్వయో రత్ర సత్త్వాత్ ద్వయ మితి నామే త్యాహుః.

“యోవా భూతే” రితి యచ్చబేదేన పూర్వేషు మన్తేషు పరబ్రహ్మ పరమాత్మాదిశబ్దైః ప్రతిపాదితో నారాయణో గృహీతః. “భూతే ర్భూతి” రితి ఐశ్వర్యరూపాయా లక్ష్యై ఐశ్వర్యరూపః “భర్తా నామ పరం నార్యా భూషణం భూషణా దపి” ఇతి పరమభూషణత్వాత్. అనేన తస్య శ్రియఃపతిత్వ ముక్తమ్. “సా వాఽనన్దం ప్రత్యానన్ద” మిత్యానన్దరూపస్య తస్య సా లక్ష్యే రానన్దరూ పేత్యర్థః. తేన తయో ర్నిత్యయోగః ప్రతిపాదితః. యత్తదో ర్నిత్యసంబన్ధాత్ తమిత్యధ్యా హర్తవ్యమ్. ఏవంచ శ్రీమన్నారాయణ మితి పర్యవస్యతి. “సంక్షుషన్” సేవివ్యమాణః “వ్రజామి” “సత్యాం” పూరోక్తవిశేషణవిశిష్టాయ “సత్సం జ్ఞాన మన త్తం బ్రహ్మ” ఇతి “నారాయణపరంబ్రహ్మ” ఇతిచ శ్రుతే ర్నారాయణాయ స్వాహా నమ ఇత్యర్థః. యద్వా పాత్రకమా దర్థ క్రమస్య బలీయస్త్వాత్ “సత్యాం స్వాహా” ఇతి స్వాత్మసమర్పణం కృతమ్. ఇతి “వ్రజా” మీతి ప్రపత్తి రిత్యనుసంధేయమ్. “సంక్షుషన్” ఇత్యత్రైవ ద్వయో త్తరఖణ్డార్థ స్థిత ఇతి పక్షోన్తరాపేక్షయా తదర్థస్య “సత్యాం స్వాహా” ఇత్యత్ర ప్రతిపాదన మస్తీతి పక్ష శ్చేయాన్. “నారాయణాయ నమ” ఇతి, “సత్యాం స్వాహా” ఇతిచ ద్వయో స్వరూపత్వాత్ తదా “సంక్షుషన్” సమ్యగారాధనేన ప్రీణయిష్య న్న్రజా మీతి శ్రీవైఖానసానాం స్వసూత్రే ఆరాధనస్యముఖ్యతయావిహితత్వాత్ స్వాత్మసమర్పణప్రపత్తిపూర్వక మారాధన ముపాయతా బుద్ధిం వినా భగవత్ప్రీతయేత్వత్ప్రీయరూపం కార్య మిత్యనేనాఽవ గమ్యతే. వదన్తి చాఽభియుక్తాః,

ఆరాధయ స్థురిం భక్త్యా గమయిష్యామి వాసరాన్॥ ఇతి.

అత్రాఽనుక్తం శ్రీపారమార్తీయభాష్యే ప్రవక్తవ్య మితి.
ద్వయమప్తార్థనిరూపణమ్

చరమశ్లోకార్థప్రకరణమ్

శ్రీసహస్రనామ స్తోత్రే “ వైఖాన స్సామగాయనః దేవకీనందనః ” ఇతి క్రమేణ నామత్రయంపఠితమ్. తత్ర పూర్వపూర్వనామానుసారేణోత్తరోత్తరనామగ్రహణం ప్రాయో దృశ్యతే. “ వైఖానః ” విఖనస్సూత్రప్రతిపాద్యః. “ సామగాయనః ” వైఖానససామనా గీయత ఇతి తథోక్తః. “ వైఖానసం పూర్వేహన్ సామ భవతి ” ఇతిప్రతితిః. విఖనసా దృష్టం సామ వైఖానస మితి వ్యాఖ్యాతమ్. “ దేవకీనందనః ” తాదృశ వైఖానససామగీతః పరమాత్మా దేవక్యాం జాత ఇతి వ్యాఖ్యముతుం తదవ్యవధానేన గృహీతమ్. హరివంశే అక్రూరాగమనే నందగోపవనతివర్ణనే “వన్యై ర్వైఖానసై ర్మన్త్రై ర్హయమానే హుతాశనే” ఇతి దృశ్యతే. వైఖానసమన్త్రానామశ్రీపారమాత్మీయోఽనిషదానయః. మేషాంవిఖనసా దృష్టత్వాత్. తే విశిష్య భగవతః ప్రియా ఇతి తదధిస్థితస్థలే తైర్హోమ ఉక్తః. “ వైఖానసా వా ఆర్షేయా ఇన్ద్రస్య ప్రియా ఆస ” నితి పరమేశ్వరస్య ప్రియత్వ మేషాం శ్రూయతే. స సర్వేశ్వరః శ్రీభాగవతే “విఖనసాఽర్థితో విశ్వగుప్తయే” ఇత్యుక్తత్వాత్ విఖనఃప్రార్థితః.

ఏష నారాయణ శ్రీమూన్ క్షీరార్ణవనికేతనః

నాగపర్యజుః ముత్సృజ్య హ్యేగతో మధురాం పురీమ్॥

ఇత్యుక్తమ్. నాగపర్యజుఃవిసర్జనప్రతిపాదనాత్ పూర్ణావతార ఇత్యవసీయతే.

శ్రీవసుదేవస్య సుతః సాధూనాం పరిత్రాతా దుష్టానాం హన్తాఽఽసీత్. సర్వకారుణికః పాణ్డవదాతేన భక్తపాలభ్యం, వస్త్రాపహరణరూపాపదో ద్రావదీరక్షణేన శరణాగతజనవాత్సల్యం చ ప్రాచీకశత్. తత స్సఖ్య ర్విజయస్య సారథ్యకర్మణాఽఽశ్రితవిధేయత్వం ప్రకటి

కుర్వన్యద్యోన్ముఖేష్వసి బన్ధుషు సేహేన స్వధర్మవిముఖాయ సఖ్యే
శరీరాత్మభేదాద్యుపదేశేన యుద్ధప్రవర్తనం వ్యాజీకృత్య సంసారార్ణవ
నిమగ్నచేతనసముద్ధరణాయ సర్వవేదాంతసార ముపాదిక్షత్.

తత్ర కర్మయోగజ్ఞానయోగభక్తియోగే షూ. దిప్తేషు “యోగినా
మసి సర్వేషాం మద్గతే నాన్తరాత్మనా| శ్రద్ధావా నృజతే యో మాం
స మే యుక్తతమో మత ” ఇతి భక్తియోగస్య శ్రేష్ఠ్యం ప్రతిపాద్య,
భక్తే రచుష్మేయత్వం విధత్తే. “మన్మనా భవ ” ఇత్యత్ర “మద్యాజీ
భవ ” ఇతి స్వారాధనం విధాయ “నమస్కరు ” ఇతి నమస్కారాత్మక
మాత్మనికేదన మపరాధక్షమాపణం వా విధత్త ఇతిబోధ్యమ్. భగవా
న్విఖినాశ్చ అర్చనాన్తే “ప్రణామం కుర్యా ” దిత్వాహ. అథాఽరాధ
నస్య యథావిధి కర్తు మశక్యతాం స్వస్య తదారాధనార్హతాసంశయం
చ కుర్వత స్తస్యాశయం విజ్ఞాయ సర్వజ్ఞః ప్రాహః—“సర్వధర్మా ”
నితి. “సఖే అర్జున మద్యజనం యథావిధి కర్తుం శక్యాపాదకాయే ధర్మా
స్తాన్ ప్రథమ మనుష్ఠాయ తదనన్తర మహంయజనీయఇతి మామంస్థాః.
తే హి చిరసాధ్యాః. అత స్తాన్ సర్వాన్ పఠిత్వజ్య ఇతి. అథ
మద్యజనాధికారప్రతిబన్ధకీభూతాని యాని పాపాని శజ్కసే తేషాం
ప్రాయశ్చిత్తరూపా యే ధర్మా విహితా స్తాం శ్చ సర్వా స్పరితజ్య
మా మేకం శరణం వ్రజ ఇతి.

నను, ప్రపత్తివిధి రయం సర్వవర్ణసాధారణః. తథా సతి సర్వధర్మా
నిత్య స్తోక్తీర్థో న సంగచ్ఛతే. “ద్విజాతి రతద్వితో నిత్యం గృహ ”
ఇత్యాదినా ద్విజానా మేవాఽరాధనవిధానేన శూద్రాణా మారాధ
నాధికార ప్రతిబన్ధకపాపప్రాయశ్చిత్తరూపధర్మప్రసక్త్యభావా దితిచే
దుచ్యతే.

బ్రాహ్మణైః క్షత్రియై ర్వైశ్యైశ్చ శూద్రైశ్చ కృతలక్షణైః

• అర్చనీయ శ్చ సేవ్య శ్చ పూజనీయ శ్చ మాధవః॥ ఇతి.

అస్యాయ మర్కః. బ్రాహ్మణైః పూజనీయః హవిరన్త మారాధ్యః. క్షత్రియై ర్వైశ్యైశ్చాచార్యనీయః అర్హాన్త మారాధ్యః. “అర్హాన్త మర్చనం ప్రోక్తం హవిరన్తం చ పూజన” మితి వచనాత్. శూద్రైః సేవ్య ఇతి యథార్హం యోజనీయమ్. ఏవం శూద్రాణాం భగవత్సేవారూపారాధనాధికార ప్రతిపాదనా తత్ప్రతిబద్ధకపాపప్రాయశ్చిత్త రూపధర్మా స్సంభవంతీతి తత్పరిత్యాగోక్తి రుపపద్యతే.

కేచిత్ సర్వధర్మా నితి సర్వేషా మాశ్రమధర్మాణాం స్వరూప త్యాగోఽభీధీయత ఇతి మన్వతే. త దసత్. తాన్ పుచ్చాచమః సర్వ శబ్దేన శక్యాయా మశక్యాయాం చ ధర్మాణాం గ్రహణం మన్వధ్యే, ఉతాశక్యాయాం కేవల మితి. అశక్యాయా త్యాగ స్యాఽభిధానం వినాఽపి కార్యత్వాసంభవా త్తదభిధానం వ్యర్థం స్యాత్. అథశక్యాయాం మశక్యాయాం చేతి మన్వధ్యే తర్హి,

వేదోదితం స్వకం కర్మ నిత్యం కుర్యా దతద్వితః

తద్ధి కుర్య న్యథాశక్తి ప్రాప్నోతి పరమాం గతిమ్ ॥

ఇతిస్మృతివిరోధః. శ్రీశాస్త్రే సూత్రే “ఆశ్రమధర్మసంయుక్తో భగవదారాధనం కరో” తీతి.

వర్ణాశ్రమాచారవతా పురుషేణ విపశ్చితా

విష్ణు రారాధ్యతే హ్నా నాన్య స్తత్రోషకారకః ॥ ఇతిచ,

నచ పౌషన్న స్యోపాయాన్తరానుష్ఠానస్య భగవదోపాయతాయాం విశ్వాసన్యూనతాదోషాపాదకత్వా త్సర్వధర్మస్వరూపత్యాగః కార్య

ఇతి వాచ్యమ్. తేషాపాయత్వబుద్ధిం వినా భగవదారాధనబుద్ధ్యాను
ష్ఠానే తాదృశదోషాసంభవాత్, ఉచ్యతే చాభియుక్తైః,

శుభిస్త్రిత్యుదితం కర్మ యావచ్ఛక్తి పరాత్మనః

ఆరాధనం త్వనాసాద్య సోర్ధ్వపుణ్ణ శ్చ తర్వయేత్ || ఇతి.

అథ యది సర్వధర్మశబ్దేన భగవదారాధనరూపపరమధర్మస్యాపి
గ్రహణ ముచ్యతే, తర్హి పూర్వ మవ్యవధానేన స్వపదప్రాప్తిముఖ్యో
పాయతయా భగవతాభిహితం స్వయజనవిధాన మనుపపన్నంస్యాత్.
కించ, “క్రియావా నేష బ్రహ్మవిదాం వరిష్ఠ” ఇతిశ్రుతేశ్చ ప్రకోప
స్స్యాత్.

నచ, “శరణం మాం ప్రపన్నాయే” ఇతి ధ్యానయోగవివర్జితానా
మపి ప్రపన్నానాం భగవత్సదప్రాప్తికథనా దారాధనధర్మోత్పాదిత్యాజ్య
ఇతి వాచ్యమ్. తేషా త్యజితేన ధ్యానారాధనాదికంకుర్వతాంకైముతిక
న్యాయతః పరమపదప్రాప్తిసిద్ధేః ప్రత్యాయితత్వాత్. “అనారాధిత
గోవిందై స్థానం నావాప్యతే పర” మితి, “యాన్తి మద్యాజినోపి
మా”మితి, “మత్కర్మకృత్ మత్పరమో మద్భక్త స్సజ్జవర్జితః|యస్సమా
మేతి పాణ్డవ” ఇత్యత్ర మత్కర్మకృచ్ఛబ్దేన మా ముద్దిశ్య య స్వా
శ్రమవిహితకర్మాణి కరోతి స మత్కర్మకృ దిత్యర్థకేన సద్వారకారాధ
నకృ దుక్తః. తే నైవ మదీమూర్ఛనాధికారీత్యర్థకే నాద్వారకారాధ
నకృ దభిహితః. ఏవ ముభయవిధారాధనకారిణ స్స్వపదప్రాప్తి ర్నిర్దిష్టా.
అత సర్వధర్మాన్ పరిత్యజ్యేతి స్వరూపత్యాగో న విహితః.

అపితు, “సజ్గం త్యక్త్వా ఫలం చైవ స త్యాగ స్సాన్తివ్యకో మతీ”
ఇత్యుక్త స్సాన్తివ్యకత్యాగ ఉక్తః. సహి భగవతః ప్రసాదాయ కల్పతే
“ధాతుః ప్రసాదా న్మహిమాన మిశ” మితి శ్రుతేః.

ప్రపత్తిర్హి సాపరాధేఽపి చేతనే సర్వేశ్వరస్య నిగ్రహ్యాత్వబుద్ధిం నివృత్త్య రక్ష్యత్వబుద్ధిం జనయతి. తతః కైజ్జుర్య మేన తం ప్రసాదయతి. “నధార్హ మసి కాకుత్స్థః కృపయా పర్యపాలయ” దితి నిగ్రహనివృత్తి పూర్వకం రక్షణమాత్ర ముక్తమ్.

నచ త త్సాపరాధవిషయం, నిరపరాధే ప్రపత్తిమూలేణ స ప్రసన్న స్వాస్తి దితి వాచ్యమ్. “న కశ్చి న్నాపరాధ్య ” తీతి సర్వేషా మపి సాపరాధత్వాత్.

ఏవ మేవ లభూనాం చ గురూణాం చాఽపి చాగసామ్

సకృత్ప్రపత్తి రేకైవ సద్యః ప్రశమకారణమ్॥

ఇతి ప్రపత్తే రపరాధశాస్త్ర్యా కరణత్వ ముక్తమ్.

సత్కర్మనిరతా శ్శుద్ధా స్సాంఖ్యయోగవిద స్తథా

నార్హన్తి శరణస్థస్య కలాం కోటితమా మపి॥

ఇతి వచనం ప్రపత్తే రవశ్యక ర్తవ్యతాయై తత్ప్రశంసాపరమ్. అతః ప్రపత్తిం వినాఽరాధితో భగవా న్న ప్రసీద తీతి జ్ఞేయమ్.

ప్రపత్తి ర్యథాఽపరాధా నివలమ్బం వినా క్షపయతి, న తథాఽన్యో పాయః. అత ఏవ భగవతా విఖనసా ప్రపన్న స్త్యేవాఽరాధనేఽధికార ఇతి గర్భే మాస్యష్టమే విష్ణుబలిరూపవైదికప్రపత్తి ర్విధీయతే. శారీ రకశాస్త్రేచ “అపి సంరాధనే ప్రత్యక్షానుమానాభ్యా ” మితి సూత్రి తమ్. శ్రీశాస్త్రేచ “ప్రపత్త్వాదిమార్గరతో జీవ ” ఇతి, “తదారాధ నేన...పరమాత్మానం నారాయణం పశ్య ” తీతి, “ మాం వసుదేవ గృహేఽవతీర్య వర్తమానం సర్వసులభం శరణం పరమోపాయం ప్రతిజానీహి ”, “ కృష్ణం ధర్మం సనాతన ” మితి, అహ మేవ పరమ ధర్మభూతః. అతో మదితరాన్ సర్వాన్ ధర్మాన్ పరిత్యజ్య మా మేకం

మా మేవ పరం శరణం వ్రజ, యథాహం శరణీకృత స్సర్వశక్తిమత్త్వా
త్సద్య ఏవ మదారాధనాధికారపతిబంధకపాపాని వ్యపోహ్య తవ శోక
మపనేష్యామి, న తథాహ్యే ధర్మాః. తత్పాపప్రాయశ్చిత్తతయా
కృతానా మపి కృత్రాచరణావీనాం ఫలం మదధీన మేవ. తస్మా త్తదా
చరణా దపి మత్స్పృశ్తి రేవ సుక" రేత్సర్థః.

నను, తర్హి పాపప్రాయశ్చిత్తతయా కృత్రాదివిధానం విఫలం
స్యాత్, ప్రపత్తిమాత్రేణ సర్వపాపక్షయసంభవా దితిచే దుచ్యతే.
“ జన్మాంతరసహస్రేషు తపోధ్యానసమాధిభిః | సరాణాం క్షీణపాపానాం
కృష్ణే భక్తిః ప్రజాయత ” ఇతి, “ బహూనాం జన్మనా మస్తే జ్ఞానవా
న్మాం ప్రపద్యత ” ఇతి చోక్తవిధయానేకజన్మసిద్ధసుకృతానా మేవ
భగవద్విషయజ్ఞానసమ్భవాత్. తాదృశసుకృతరహితజనవిషయే తథా
విధప్రాయశ్చిత్తవిధానం సాఫల్య మశ్ను తే. శూర్యతే హి, “ తేన
పవిత్రేణ శుద్ధేన పూతాః | అతిపాపాన మరాతిం తరేమ ” ఇతి.
“ యంయజ్ఞ ” రితి మస్తే “ పరమం పవిత్ర ” మితి పవిత్రయతీతి పవిత్రః.
అన్యోఽయ మర్థః ప్రతీయతే: “ మాం ప్రతి ఏకం ముఖ్యం శరణం
మదధిష్ఠితం స్థానం వేంకటగిరిం వ్రజ. యద్వా మాం మదభిన్నం
శరణం తం గిరిం వ్రజ ” ఇతి. పాద్యే,

అయం కదాచి ద్వేవానాం శ్రీనివాస ఇవాబభౌ
శ్రీనివాసగిరిం ప్రాహు స్తస్మా ద్వేవా దివౌకసః ॥

ఇతి వేంకటాచలస్య భగవద్రూపత్వ ముక్తమ్. తత్రైవ,

కలిదోషపరీతానాం సరాణాం పాపచక్షుషామ్

• వేంకటేశా త్పరో దేవో నాస్త్యన్య శ్శరణం భువి ॥ ఇతి.

అహం శ్రీవేంకటాచార్య వర్ణనామేన వర్తమాన స్త్వాం సర్వ
పాపేభ్యో మోక్షయిష్యామి. పాద్యే,

సర్వపాపాని వేం ప్రాహుః కట స్తద్దాహ ఉచ్యతే
సర్వపాపదహో యస్మా ద్వేంకటాచల ఇత్యభూత్ ॥ ఇతి.

సర్వపాపక్షయాయ శ్రీమత్సేతుదర్శన మివ శ్రీశైలగమన మపి. బృహ
ద్విష్ణుస్మృతివచనం వీరసింహావలోకనాఖ్యప్రాయశ్చిత్తగ్రంథే తూదా
హృతం దృష్టవ్యమ్. యథా “జపేత్ స్తోత్రాదిమంత్రాం శ్చ సేతురామే
శ్వరేక్షణాత్ శ్రీవర్వతేక్షణాచ్చాపి గౌతమీసానతోఽపివా ముక్త
భవతి” ఇత్యాది. పాద్యే,

శ్రీప్రదత్వా చ్ఛ్రియావాసా చ్ఛబ్ధశక్త్యా చ యోగతః
రూఢ్యా శ్రీశైల ఇత్యేత న్నామ చాఽస్య గిరే ర్భవేత్ ॥ ఇతి.

శ్రీసారమాతృయోపనిషది “రయః కకుడూన్” ఇతి మస్త్ర
మారభ్య తదనువాకాంతం మంత్రాప్తకం శ్రీవేంకటేశ్వర మితి భాష్యే
భిహితమ్. తత్ర “వికటాయ పిత్రే” ఇతి వికటశబ్దేన వేంకట
ఉక్తః. అత్ర ప్రమాణతయా “అరాయితాణే” ఇతి శ్రుత్యంతర మపి
దర్శితమ్. అత్ర రయి రితి ఐశ్వర్యరూపత్వ ముక్తమ్. తత్ర అరాయాతి
ఐశ్వర్యహీనం ప్రతి సంబుద్ధ్య, వికటగిరిం గచ్ఛ ఇత్యుపదిశ్యతే.
ఐశ్వర్యహీనేన హ్యైశ్వర్యస్థానం గంతవ్య మిత్యుపదేశ స్సజ్జచ్ఛతే. అత్ర
“విదధద్వింష్ట” మితి నష్టస్య భూయః కర్తృత్వ మభిహితమ్. తత్ర
“కాణే” ఇత్యేకనేత్రవస్తం సంబోధ్య గచ్ఛే త్యుచ్యతే. ఏతేన నష్టం
చక్షుస్స విదధ్యా దిత్యుపదేశ సిద్ధ్యతి. ఇదం నష్టానాం సర్వేషాం పున
ర్విధాన స్తోపలక్షణమ్. అత్ర కకుడూ నితి తత్ర గిరిమితి.

ఇతఃపరం “రాకా మహా” మిత్యేకో మస్త్రః పద్మాఖ్యులక్ష్మీపరః. అగ్రే “పద్మాఽస్యవత్సా” ఇతి పద్మాశబ్దేన దేవీగహణాత్. తతః “వేదాఽహ మేత” మితి మస్త్రః శ్రీవేంకటేశం పురుషనూక్త ప్రతిపాద్యం ప్రకాశయతి. తద్భాష్యే,

స్వామిపుష్కరిణీతీరే సర్వాస్తర్యా మృధోక్షజః
సహస్రశీర్షా పురుష స్సహస్రాక్ష స్సహస్రపాత్॥

ఇతి పురాణవచన ముపబృంహణతయా దర్శితమ్.

అథ “దిగ్దోహ” ఇతి మస్త్రః. అత్ర “వరత్రే వరదాయ కస్తై” ఇత్యస్తి. తద్భాష్యే “యై నైవ దంష్ట్రాగ్రసముద్భృతా ధరా” ఇత్యారభ్య “నతాస్మి తస్మై వరదాయ పుంసే” ఇతి పాద్యస్థవేంకటగిరి మాహాత్మ్యప్రకరణవచనం దర్శితమ్. తతః “పద్మాఽస్య వత్సా” ఇతి దేవ్యా నామ గృహీతమ్.

కీడ్చ “రయిః కకుద్మా” నితి మస్త్రే దేవస్య పితృత్వవ దిహ దేవ్యా మాతృత్వ మభిహితమ్. తతః “యః పుణ్డరీక” ఇతి మస్త్రే “కప్రమాజ్ఞరూప” మితి భగవతో మహాసాందర్య మభిహితమ్. అస్యోపబృంహణం “స్వామిపుష్కరిణీతీరే కోటికన్దర్పరూపవాన్” ఇత్యాది. అథ “రయీణాం పతి” మిత్యారభ్య “గురు” మితి భగవతో వేంకటేశస్య శ్రీవైఖానసగురుత్వం దర్శితమ్. “అహ మేవగురు స్తేషా” మిత్యాది భగవద్వచనే తథాఽవగమాత్.

తతః “రాయాం పత్రత్రే” ఇతి మస్త్రః. అత్ర శ్రీవేంకటేశస్యాఽర్చారూపత్వ మావిష్ఫుతమ్. యద్వా “మా మేకం శరణం వ్రజ” ఇతి శ్రీవేంకటాదా “వేంకటేశా త్పరో దేవో నాస్త్యన్య శ్శరణం భువి” ఇతి వచనా దేకం శరణతయా వసంతం మాం వ్రజప్రపద్య స్వేత్వర్థః. యథా “సజ్జుష

న్వహమి” ఇత్యత్ర శరణశబ్దం వినాఽపి ప్రపద్య ఇత్యర్థః. (యద్వా)
తద్వత్ “నరాణాం పాపచక్షుమాం నాస్త్యన్య శ్శృణం భువి” ఇతి
భూమా వేఙ్మటాద్రా వర్చాయాపేణ వర్తమానం మాం వినా సర్వ
పాపనివృత్తయే ఉపాయాస్తరాభావా త్తథావిధం మా మేకం ప్రపద్య
స్వేత్యభిప్రాయః. మస్త్రకల్పవిదోఽపి “శరణ మపగతోఽహం ప్రాణ్ణలి
ర్వేఙ్మటేశ” మిత్యాహుః. శ్రీవరాహే,

వేఙ్మటాదే ర్విశేషేణ దర్శనం య చ్చ వర్తతే

నిత్యం నైమిత్తికం కామ్యం ప్రాయశ్చిత్తం చ తద్భవేత్ ||

ఇతి తద్దర్శనస్య పాపప్రాయశ్చిత్తత్వ ముక్తమ్. “శ్రీష్వతేక్షణాచ్చాపి”
ఇతి పూర్వం దర్శితయా స్మృత్యాఽనేన వచనేన చ వికటే గిరి మితి
ప్రతవికటశబ్దప్రతిపాదితవేఙ్మటస్య సర్వపాపనివారకత్వ ముపబృం
హితమ్. కించ “అరాయికాణే” ఇతిశుతో కాణే ఇత్యాదినోక్తం య
త్తచ్చ “కాణః ఖిజ్జః కృశః కుజ్జో మూఠో బధిర ఏవ చ” ఇత్యా
రభ్య “మయి చానుత్తమాం భక్తిం కృత్వా మద్దర్శనోత్సుకః |
ఆయాతి చే ద్యధాకామః ప్రాప్నోతి హి న సంశయః” ఇత్యుపబృం
హితమ్. ఇత్యేవం బహుభిః ప్రమాణై శ్శ్రీవేఙ్మటస్య సర్వపాపనివార
కతయా తదర్థః. ప్రాయశ్చిత్తధర్మాన్ పరిత్యజ్య మాం తత్ర సన్నిహితం
శరణం వ్రజేతి. ఏవ ముపదిశత స్తస్య స్వరూపేణ చ తత్ర సాన్నిధ్య
ముచ్యతే.

తత్తీరే భగవా నాస్తే శుకస్య వరదో హరిః

బలభద్రేణ సంయుక్తః కృష్ణో భక్తార్తినాశనః

వైఖానసై ర్మునిగణై ర్నిత్య మారాధితోఽమృతైః || ఇతి

ఏవం చార్జనం వ్యాజీకృత్య శ్రీవైఖానసానాం భగవతా గీతాచార్యేణ
శ్రీవేంకటాద్వా శ్రీశ్రీనివాసనామమాత్రభిన్నో నివస న్నహం ప్రవత్తవ్య
ఇత్యుపదిష్టం వేద్యమ్.

నన్వత్ప్రేవం ప్రతిపాదితే_౪రే కిం నిరూమక మితిచే దుచ్యతే. భవి
ష్యోత్తరపురాణే శ్రీవేంకటాచలమాహాత్మ్యే త్రయోదశాధ్యాయే
తోణ్డమానంప్రతి శ్రీనివాసవచనమ్.

పురా వైఖానసో నామ ఋషి రత్యన్తనిష్ఠధీః
భావికృష్ణావతారస్య కథాం శ్రుత్వా పురాతనీమ్॥
కాఞానాం కర్మణాం చైవ శరీరాణాం చ న స్థితిః
జనానా మితి నిశ్చిత్త్య తప స్తప్తం ప్రచక్రమే ॥
ద్రావిడే చోళదేశే తు ప్రకృష్టే కుశవిస్తృతే
కృష్ణరూపం ప్రపశ్యామి నిరాహారో జితేంద్రియః॥
తపసా దుష్కరేణేతి సుదృఢం కృతనిశ్చయః
తపసా తప్యమానస్య తస్య వై భక్తవత్సలః॥
ప్రాదుర్భూతా భగవాన్ పురా గోపాలవేషభాక్
ప్రాదుర్భూతం హరిం దృష్ట్వా తుష్టావ స ముని స్తదా ॥

శ్రీవైఖానస ఉవాచ.

పూజాం కరోమి పురుషోత్తమ! పుణ్యమూర్తే!

గోపాలవేష ! కరుణాకర ! దేవదేవ !

ఇత్యం సమీరిత ఉవాచ మునీశ్వరం తమ్

తస్యోచితం వచన మేష మహానుభావః॥

శ్రీకృష్ణ ఉవాచ.

త్వయా ధ్యేయ శ్రీనివాసో నాహం ధ్యేయో మునీశ్వర !

గచ్ఛ శేషగిరిం తత్ర వత్మికే వర్తతే శుభే ||

ప్రతిమా శ్రీనివాసస్య తత్పూజాం కురు సంతతమ్||

ఇత్యాది భగవద్వచనేన శ్రీవైఖానసమహర్షి స్తత శ్చేషాదిం గచ్ఛన్ మధ్యేమార్గం శ్రీరజ్జదాసేన సజ్జతో యథాభగవన్నిదేశం శ్రీశ్రీనివాసప్రతిమా మారాధయన్ శ్రీరజ్జదాసాహృతైః పుష్పైః కదా చిత్ పుష్పాహరణసమయే గన్ధర్వసుందరీదర్శనేన రేతఃస్థలనా దశుద్ధి శఙ్కాయా తాని పుష్పాణి విసృజ్య సాత్త్వా పునః పుష్పాణ్యాహృత్యాఽగతం రజ్జదాస మాహ శ్రీవైఖానసః.

పూజాకాలో హ్యతిక్రాంత శ్చక్రపాణే రక్తహస్తనః

కిమర్థం కృతవా న్బాల ! విలమ్బం శూద్రనన్దన !

నిన్దిత్వా మునిశార్దూలే శూద్రపూజావిలోపనమ్

ఏవం వదతి విప్రేంద్రే స్థితే తూష్ణీం చ పాదజే

శఙ్ఖచక్రధర శ్శూద్ర మువాచ పరయా గిరా|| ఇతి.

అనేన సకలలోకశరణ్యోఽపి శ్రీనివాసః పరమాత్మా శ్రీవైఖానసానాం పరమా గతి రహ మితి స్వయ మేవ వదతి శ్రీభగవా నిత్యవగమ్యతే.

నచ భగవతా “నాహం ధ్యేయ” ఇత్యుక్తత్వాత్ వైఖానసానాం గోపాలరూపీ నారాధ్య ఇతి శఙ్క్యమ్.

తత్తీరే భగవా నాస్తే శుకస్య వరదో హరిః

బలభద్రదేణ సంయుక్తః కృష్ణో భక్తార్చినాశనః

వైఖానసై ర్మునిగణై ర్నిత్య మారాధితోఽ మృతైః|| ఇతి.

వేఙ్కటేశమాహాత్మ్యప్రతిపాదకపురాణవచనేన శ్రీకృష్ణస్య వైఖానసా
రాధ్యత్వప్రతిపాదనాత్. ఇహ గోపాలరూపేణ భగవతా వైఖానసమ
హర్షిం ప్రతి వైఖానసానాం శ్రీనివాసో ముఖ్యతయాఽఽరాధనీయ
ఇత్యుపదేశ స్తేషాం శ్రీనివాసప్రియత్వ ముద్భావయతి. అన్యత్ర చ
తస్య తస్మిన్ప్రియత్వ ముద్భావ్యతే. వారాహేశ్రీవేఙ్కటాచలమాహాత్మ్యే

విధివ త్సావయామానుః పూర్ణకుమ్భా న్మనోహరాన్
దిగ్బలిం విధివ చ్చక్ర రైఖానసతపోధనాః॥ ఇతి,

స్వామిపుష్కరిణీతీరే పశ్చిమే లోకపూజితే
తదాధ్యాస్తే శ్రీవరాహో మునీంద్రై రభిపూజితః
వైఖానసై ర్మహాభాగై ర్బ్రహ్మతుల్యై ర్మహాత్మభిః॥ ఇతి.

పాద్యే,

ఏతద్రూపం ప్రతిష్ఠాప్య శుద్ధయా శిలయా నృప !
తస్మై దేవ్యాఖిలా నోభగాన్ పూర్ణో భూత్వా సుపుష్కలాన్
వైఖానసై ర్మహాభాగై రరాచపయ నరాధిప॥ ఇతి.

బ్రహ్మపురాణే శ్రీవేఙ్కటాచలమాహాత్మ్యే సప్తమాధ్యాయే దిలీప
ఉవాచ.

తేన నామా ప్రసిద్ధోఽసౌ భగవాన్ స్వరి రీశ్వరః
కింలతా శ్చ త్ర తాస్తే తస్మై బ్రూహి తపోధన ॥

దుర్వాసా ఉవాచ.

శ్రీనివాసాహ్వయో దేవ శృంభచక్రధరో విభుః
కాంతభావం సమాపన్నో మృగయోద్దామలోచనః ॥

కటిం స్పృశన్ వామకరా ద్వరముద్రాం చ దక్షిణాత్
 తిరోహితః మాభూభ్యాం దృశ్యతే మృగయు ర్యథా
 నీలజీమూతసజ్జాశః పీతకౌశేయశోభితః॥ ఇత్యారభ్య
 పురా కశ్చి ద్విజవర ఆసీ ద్వైఖానసో నృప !
 కృష్ణక్షేత్రే చాశదేశే యా హరిదానదీ శుభా
 తత్తీరే వర్తతే ప్రీత్యా హరి ర్గోపాలవేషవాన్
 తప్తే తపసి చోశేన ధృతవర్మాభిధేస చ
 గోపాలకృష్ణరూపస్య దర్శనార్థం కతా యుగే
 పశ్యుమింశే తు యో భూమా పురా వైవస్వతాస్తరే
 భావికృష్ణావతారస్య కథాం శ్రుత్వాతికౌతుకాత్
 తదానీ మేవ తద్రూపదర్శనాహ్లాదకామతః
 నిత్యత్వా తీన్ద్రయరూపాణాం తథా ప్రత్యక్షతాం గతః
 వైఖానసో ద్విజ స్తత తపసా త మతోషయత్
 ముక్త్యర్థం ప్రీతిమా నిష్క్రమ్య స్తస్య స్వపే హరి స్వయమ్
 త్వయా ధ్యేయ శ్రీనివాసో నాహం ధ్యేయో ద్విజోత్తమ!
 యో యోగ్యో యస్య జీవస్య తేన ధ్యేయ స్స ఏవ హి
 యోగ్యోపాసనయా తే తు ముక్తిం యాన్తి న సంశయః
 అభిధ్యా శ్రీనివాసస్య తవ యోగ్యా ద్విజోత్తమ!
 వేంకటాద్రిం తతో గచ్ఛ శ్రీనివాస స్వయం హరిః
 న్యామిపుష్కరణీతీరే రమయా సహ మోదతే॥

ఇత్యాదిభగవద్వచనమ్. తత స్వపాక్షస్తరే తస్మై భగవతా వేంకటాద్రి
 భూమా జానుమాత్రే శ్రీనివాసప్రతిమాస్థిత్యాదికం, తత్ర
 తదారాధనోపదేశాదికం చ ప్రతిపాద్యతే. అనేన చ శ్రీవైఖానసేభ్య
 శ్రీనివాసప్రపదనవిషయభగవదుపదేశ స్సజ్జచ్ఛతే. “ మా మేక ” మితి

“ఏక మేవాద్వితీయంబ్రహ్మ” ఇతి శ్రుత్యుక్తవిధయాపృథగ్భూతయా
 దేవ్యా విశిష్టత్వా దేకం శ్రీనివాసరూపిణం మాం శరణం వ్రజేతి.
 “పద్మాస్యవత్” ఇతి మస్తే దేవస్య శ్రీనివాసత్వ మభిధీయతే. అస్య
 పరమపురుషస్య వత్సాః ఉరసీత్యర్థః. పద్మా వస తీతి శేషః సుపుణ్యః
 పరమః పురుషః పద్మేతి జనితీతి చ వ్యవ్యర్థే ప్రథమా అస్య జగతో
 జనితా పద్మాయా వాసః వాసస్థాన మిత్యర్థః. ఏతేన వేఙ్కటాద్రివాసీ
 పరమాత్మా అన్వర్థ శ్రీనివాసనామే త్యుక్తం భవతి. పరమస్యేతి పద
 ద్వయమస్త్రపర ముత్కృప్తం వాసః స్థానం, సహస్రనామాధ్యాయేపి
 “శ్రీవత్సవత్ శ్రీవాస” ఇత్యాది. శ్రీశాస్త్రే “శ్రీవత్సాజ్ఞో హం
 స్తస్మా ద్యస్మా చ్ఛ్చి ర్వక్షసి స్థితా” ఇతి, “మా మాత్మగుప్తా”
 మితి చరమమస్త్రస్య భాష్యే “వరదాయ పితే స్వాహా” ఇతి వరద
 శబ్దేన శ్రీనివాస ఉక్తః. పితృశబ్దేన తస్య సర్వరక్షకత్వ ముక్త మిత్యాది
 ప్రపఞ్చో దృష్టవ్యః. భగవతా సీతాచార్యేణ “తమేన చాద్యం
 పురుషం ప్రాద్య” ఇతి శ్రీనివాసరూపస్య స్వస్య ప్రపత్తి రుచిశ్యతే.
 శ్రీపారమాత్మీయోపనిషది సప్తమానువాకే శ్రీనివాసపరతయాభి
 హితే “వేదాహ మేత” మితి మస్తే పురుషం మహాస్త్ర మితి తస్య
 పరమపురుషత్వ ముక్తం “యతః ప్రసృత్తిః ప్రసృతా పురాణే” ఇతి.
 శ్రీవామనపురాణే వేఙ్కటేశమాహాత్మ్యే విశ్వరూపం పశ్యతా వాయునా
 న్నూయతే.

ఏక స్త్వం పురుష స్సాత్మా దాదా మాయాసమన్వితః॥ ఇత్యారభ్య
 సహస్రశిరసే తుభ్యం పురుషాయ నమో నమః॥

పృథివీ పూరితా ద్భి రాకాశం మూర్ధభి స్తన
 బాహుభి శ్చ దిశోవ్యాసాః॥ ఇత్యాదినా

పశ్యామి దేవేశ త్వజైనదేహి చరాచరాణిహ గతాగతాని॥

బ్రహ్మత్రినేత్రీప్రముఖాం శ్చ దేవాన్

ఇత్యాదినా చ శ్రీనివాసా జ్జగత్ప్రవృత్తి రుక్తా.

తస్య విశ్వరూపత్వంవదతి “ద్విగ్లోమా యస్య” ఇతి మన్వః. అత్ర “వరదాయ కస్తైత్ స్వాహా” ఇతి కస్తైత్ పరబ్రహ్మణే ఇత్యర్థః. కం బ్రహ్మ ఖం బ్రహ్మ ఇతి శ్రుత్యన్తరాత్. పాదే “నతా స్మై తస్మై వరదాయ పుంస” ఇతి “అహం త్వాం సర్వపాపేభ్యః” ఇతి, “కృష్ణం ధర్మం సనాతన” మితి, “ధర్మో ధర్మవిదుత్తమః” ఇతిచ నిత్యసిద్ధ ధర్మభూతః “ఫలో వా ఏష లోకానా మజరో మహాత్మా” ఇతి మన్వోక్తప్రకారేణ సర్వధర్మఫలభూతో ధర్మపర్యాయవృషాహ్వాయగిరి వాసీ చ.

గిరా వస్త్రిం స్తప స్తేపే ధర్మోఽపి స్వాభివృద్ధయే

తస్మా దాశు ర్యృషామిం తం మునయో వేదపారగాః॥

ఇత్యుక్తే. అహం సర్వశక్తిమాన్ “సరాస్య శక్తి ర్వివిధైవ శ్రూయతే” ఇతి సర్వపాపేభ్యః మదారాధనాగ్నతాం ప్రతిబద్ధస్థ్య సుశ్చేభ్యః కృతేభ్యః క్రియమాణేభ్యః కరిష్యమాణేభ్య శ్చ పాపేభ్యః “మోక్ష యిష్యామి”, “సకృత్ప్రపత్తి రేకైవ సన్యః ప్రహమకారణమ్” ఇతి కృతక్రియమాణపాపేభ్యః ప్రపత్త్యా “ప్రాయశ్చిత్తం త్నమ స్యేతి ప్రార్థ నైకైవ కేవల” మిత్యపరాధక్షమాపణ పార్థనయా చ కరిష్య మాణేభ్యః శ్చ పాపేభ్యో మోక్షయిష్యా మిత్యర్థః. “మా శుదః” కథం మే భగవదారాధనయోగ్యతా స్యాత్. కథంవాఽసరాధం వినా త మారాత్స్యా మితి చిన్తయా శోకం చూకురు. మాం ప్రపన్న స్సన్ మదారాధనాధికారం లభ్యా “మద్యాజీ మాం నమస్కురు” ఇత్యుపదిష్టవిధయా మా మారాధయ మాం ప్రాప్స్యసి త్యభిప్రాయః

“వైదికం బ్రాహ్మణానాం న్తు రాజ్ఞాం వైదికతాన్త్రిక ” మిత్యుక్తేః
మిశ్రేణ విధినా మా మారాధయ. తేనాఽహం ప్రీత స్త్వపరాధాన్
సోధ్వా శుభ్యం పరం పదం దాస్యామి మా శుచ ఇతి.

నను “మద్యాజీ” ఇతి యజనం విధీయతే. తత్ కింరూప మితిచే
దుచ్యతే. ప్రతిమారాధనరూప మేవ “యాన్తి మద్యాజినోఽపి మా”
మిత్యుక్త్వా తదవ్యవధానేన “పత్రం పుష్ప” మితి ప్రత్రాద్యుపహరణ
ప్రతిపాదనాత్.

శ్రీవేంకటేశ్వరప్రతిమానిర్మాణం శ్రుత్వా చ ప్రతిపాద్యతే. “అదభ్య
స్సంభూతః పృథివ్యైరసా చ్చ” ఇతి గూఢం శిలాసంభవత్వ ముక్తమ్.
విశ్వకర్మణః ఇతి త్వష్టా బిమ్బనిర్మాణ మభిహితమ్. ఏతదుప బృంహణం
శ్రీపాదే శ్రీవేంకటాచలమాహాత్మ్యే,

ఏత ద్రూపం ప్రతిష్ఠాప్య శుద్ధయా శిలయా నృప!

తస్మై దేహ్యఖిలా నోభీగాన్ పూర్ణో భూత్వా సుపుష్కలాన్ ||

అప్రాకృతాజ్ఞో విరజా స్సాత్త్వికోఽయ మితి స్మరన్

వైఖానసై ర్మహాభాగై రరాచుపయ నరాధిప! || ఇతి.

తత్రైవ

తతః పూర్ణమనా రాజా దివ్యం త్వష్టార మాహ్వాయత్

దేవం నిర్మాపయామాస మనసా విశ్వకర్మణా || ఇతి.

శ్రీవరాహే

అహం స్త్వాం సగుణం కేచిన్నిర్గుణం జ్ఞానమాత్రకమ్

కింఞ్చి దిత్యేవ కేచిత్తు స దిత్యేవచ కేచన

దివ్యావయవసౌందర్యం నిత్యవిగ్రహయోగినమ్

వదన్తి కేచి దస్మాక మపి తస్మత్ ముత్తమమ్

హృద్యం ప్రమాణభూయిష్ఠం తన్నతాః స్త జగద్గురుమ్ || ఇతి

శ్రుతిభి స్తదుపబృంహణవచనైశ్చ శ్రీనివాసస్య ఆదిమూర్తిత్వపీతి
పాదనాత్ తదారాధనం నైదికమన్తైః కార్య మితి కృత్వా సర్వత
పరమవైదికై ర్వైఖానసవిధినా తద్విధీయతే. తథాహి పాదే,

విధివ త్థాపయామానుః పూర్ణకుంభా న్మనోరమాన్

దిగ్బలిం విధివ చ్ఛక్రైర్వైఖానసతపోజనాః || ఇతి.

బ్రహ్మాణ్డపురాణే అష్టమాధ్యాయే,

వైఖానసే ద్విజవరే దత్వా పాకం విధాయచ

దాపయిత్వాచ నైవేద్యం స్వయం భుక్తు తదేవ చ || ఇతి

పరాహే

ఏవం దేవవచ శ్రుత్వా కృత్వా ప్రాకార మేవ చ

పూజయామాస మునిభి ర్వైఖానసకులోద్భవైః || ఇతి.

వైఖానససూత్రిభి శ్చాన్తై రానారాయణపరై ర్విప్రై రపూజయ
దిత్యర్థః. “నారాయణపరాయణో నిర్వద్వి ముని” రిత్యాహభగవా
న్విఖానాః. తత్రైవ భగవద్వచనమ్ “కారయిత్వా పీతిష్ఠాప్య విప్రైర్వైఖా
నసై శ్చ మామ్ పూజయేద్వివిధైర్భోగై స్తోణమా న్రాజస త్తమః” ఇతి.

విప్రశబ్దో వానప్రిస్థాదీన్ వ్యావర్త్య శ్రీవైఖానససూత్రిణో నిగమ
యతి. ఏవ మన్యతాఽపి దృష్టవ్యమ్. శ్రీరామాద్యవతారాణాం చ
మూలభూత శ్రీవేంకటేశ ఇత్యవగమ్యతే. శ్రీవారాహే సప్తదశా
ధ్యాయే, శ్రీవేంకటమాహాత్మ్యే భగవద్వచనమ్. “హత ఏవ దురాత్మా

చ రావణో లోకకణ్ఠకః | అచిరా త్తం వధిష్యామి సత్య మిత్యవధార్య
తా”మితి మూలభూతా ద్వేజ్జుశా ద్దీపా ద్దీపా ఇవ శ్రీరామకృష్ణాద్య
వతారాః. అత ఏవ “తమేవ శరణం గచ్ఛ”, “ఈశ్వర స్సర్వభూ
తానాం హృద్దేశేఽర్జున తిష్ఠతి” ఇతి, “తమేవ చాద్యం పురుషం
ప్రపద్య” ఇత్యాదినా చ స్వేతరస్య కస్యచిత్ ప్రతిపాదనం, “ఉత్తమః
పురుష స్త్వన్యః” ఇతి ప్రతిపాద్య “యస్మా త్స్థితః మతీతోఽహ”
మిత్యాదిప్రతిపాదనం చ సజ్గచ్ఛతే.

కైజ్జుర్య స్యాఽవశ్యక ర్తవ్యత్వ ముచ్యతే వారాహే
యేనయేన ప్రకారేణ కృత్వా దేహం దృఢం బుధః
కైజ్జుర్య మేవ కుర్వీత నిత్యం నైమిత్తికం బుధః||
కైజ్జుర్య మేవ కుర్వీత వేజ్జుశేషస్య సర్వదా
స్వరూప మాత్మనో యస్మా త్కైజ్జుర్యం శేషిణో హః||ఇతి.

శ్రీశాస్త్రీ ఆనందసంహితాయాం భగవద్దంతం పృతి విఖనోవచనమ్,
సదా త్వదనుజీవిత్యా త్సదా త్వత్పన్నిధిస్థితేః
అపచారా హ్యనన్తా శ్చ భవ స్త్యేవ న సంశయః||
ఆరాధనానాం సర్వేషాం విష్ణో రారాధనం పరమ్
తథాఽ ప్యారాధనం కర్తుం భీతోఽస్మి కరుణానిధే || ఇతి.

అథ భగవద్వచనమ్,

వైఖానస! త్వ మేవాత్ర మదారాధనకృ ద్భవ
త్వచ్ఛిష్యా శ్చ ప్రశిష్యా శ్చ పూజాం కుర్వన్తు మామికామ్||
వైఖానస! మునిశ్రేష్ఠ మదారాధనకర్మణా
స్యకర్మలోపసంక్రాంతాసంఘా కురు త్వం మహామునే ! ||
న్యూనాతిరేకతో యాని కాలభేదేన వా క్వచిత్

సంపూర్ణా న్యేవ కర్మాణి సదా మత్కృతకర్మణః॥

కేవలం భక్తిమాత్రేణ సంతుష్టోఽహం సదా మునే॥ ఇతిచ.

శ్రీసహస్రనామాధ్యాయే “శ్రీనివాస స్మతాం గతి” రితిసచ్ఛబ్దేన శ్రీవైఖానసా ఉచ్యతే. ఇద మభిప్రేత్యైవాభిజనేన శ్రీవైఖానససంభవ ప్రతిపాదకగ్రన్థారమ్భ ఏవ మభిదీయతే.

సర్వాధీశ్వరలక్ష్మీశసపర్యానిరతాత్మనామ్

సతాం వైఖానసాఖ్యానాం సంభవోఽత్ర నిరూప్యతే॥ఇతి.

శ్రీశాస్త్రే “స్వత స్సార్వం యథాభాగం పుత్రః పితౄ రపేక్షతే. సాపరాధ స్తథా దాసః కైజుర్యం పరమాత్మన” ఇతి సాపరాధ స్యాపి కైజుర్యం కార్యత్వే నోచ్యతే.

భగవతా విఖనసా “విష్ణో రారాధనం సర్వదేవతార్చనం భవతి” ఇత్యుక్తమ్. అనేన శ్రీవైఖానసానా మిహాముత్ర చ సర్వార్థసిద్ధి శ్రీని వాసారాధనా దేవే త్యవగమ్యతే.

త్వయాఽపి ప్రాప్త మైశ్వర్యం యత స్తం తోషయా మ్యహమ్

నాఽహ మారాధయామి త్వాం తవ బద్ధోఽయ మజ్జలిః॥

స త్వం ప్రహర వా మా వా మయి వ్రజం పురస్తర !

నాఽహ ముత్సృజ్య గోవింద మన్య మారాధయామి భో॥

ఇత్యుక్తవిధయా సర్వా స్వవస్థాసు శ్రీమనామైరాయణైకపరత్వం శ్రీవిఖన స్సూత్రిణాం స్వత స్సిద్ధమ్. “నారాయణం పరిత్యజ్య హృద్భీతిం పర మేశ్వరమ్ | యోఽన్యమర్చయతే దేవం పరబుద్ధ్యా స పాపకృత్” ఇతి సామాన్యేన సర్వేషాం నారాయణేతరార్చనం నిషిద్ధతే. కింపున

స్వసూత్రవిహితభగవదారాధనం వినా దేవతాస్తరసమర్చనపరాణాం
వైఖానసానాం “యథా సముద్రసంభోదై స్సన్నప్త మేత్యుపభోగ్య
తామ్॥ తథైవ హి మనుష్యాణాం భక్తై స్సంభావితో హరి” రిత్యత్ర భక్త
శబ్దేన శ్రీశాస్త్రవిదో వైఖానసా ఉచ్యంతే. తై స్సంభావిత స్సకలీకరణపూ
ర్వక మావాహిత ఇత్యర్థః. “యథా హ్యరణ్యాం వ్యాప్తో వహ్ని ర్మధనా
త్సన్నిహితో భవతి తథైవ ధ్యానమథనేన భక్తస్య హృది విష్ణు స్సన్ని
హితో భవతి” ఇత్యుక్తవిధయా సకలీకృత్య క్వచి ద్భావన మావాహ
నమ్. భక్తభావనయా దయాళు స్సర్వశక్తిమాన్ క్వచి త్సన్నిహితో
మనుష్యోపభోగ్యో భవతీత్యర్థః. “సర్వాతిశాయి షాడ్గుణ్యం సంసృతం
మస్త్రబిమ్బయో” రితి బిమ్బే సంపూర్ణతయా సాన్నిధ్య ముచ్యతే.

ఆరాధకానాం భగవద్వివ్యమజ్గళవిగ్రహే వర్తనప్రకారోఽభిధీయతే.

సతీవ ప్రియభర్తారం జనసేవ స్తనన్దయమ్
ఆచార్యం శిష్యవ స్మిత్రం మిత్రవ ల్లాలయే ధరిమ్ ॥
స్వామిత్యేన సుహృత్త్యేన గురుత్యేన చ సర్వదా
పితృత్యేన తథా భావ్యో మాతృత్యేన చ మాధవః॥
యథా యువానం రాజానం యథా చ మదహస్తినమ్
యథా ప్రియాతిథిం యోగ్యం భగవంతం తథాఽర్చయేత్ ॥ ఇతి,
యథా చ పుత్రం దుితం తథైవోపచరే ధరిమ్॥ ఇతిచ,
ప్రారబ్ధేతరపూర్వపాప మఖిలం ప్రామాదికం చోత్తరమ్
న్యాసేన క్షపయ న్ననభ్యుపగతప్రారబ్ధఖణ్డం చ నః

ధీపూర్వోత్తరపాపనా మజననా జ్ఞాతేఽపి తన్నిష్కృతేః

కాటిల్వే సతి శిక్షయా ప్యనఘయన్ క్రోడీకరోతి ప్రభుః॥ ఇతి.

నిష్కృతి రాక్షసు భగవదపరాధశాస్త్రయే ననుతాపేన పాపానుగుణ్యేన
కృత్యాచరణాదికమ్. తదశక్తస్య గాయత్ర్యాదిజపః. తత్రాఽప్య
శక్తస్య భగవన్నామకీర్తనమ్. ఇదం భగవతా ప్యుపదిశ్యతే “సతతం
కీర్తయన్తో మా” మిత్యాదినా. శ్రూయతేచ “ఆస్య జానన్తో నామ
చిద్వివక్తనబృహతే విష్ణోసుమతిం భజామహే” ఇతి ముక్తికోపనిషది
“దురాచారతతో వాఽపి మన్నామభజనా త్కపే సాలోక్యముక్తి
మాప్నోతి నతు లోకాంతరాదిక”మితి. “భద్రం కర్ణేభి స్స్పృణయాశు
దేవాః” ఇత్యాదిశ్రుత్యా భద్రశబ్దవాచ్యభగవచ్ఛ్రవణాదిక ప్రార్థనాఽ
భిధీయతే “ఉగ్రం వీర” మిత్యాదిమస్త్రే “నృసింహం భీషణం
భద్ర” మితి, అవ్యక్తోపనిషది “భీషణ మిత్యాహ భీషా
అస్మా దాదిత్య ఉదేతి” ఇత్యారభ్య “భద్ర మిత్యాహ భద్రః ఖల్వయో
శ్రియా జుప్త” ఇతి శ్రియానిత్యం జుప్తత్వా ద్భగవతో భద్రశబ్ద
చ్యుత్వం స్వతస్సిద్ధ మిత్యర్థః. అత ఏవ రామభద్రః, బలభద్ర ఇత్య
వ్యపదేశ ఉపపద్యతే. అయం శ్రుత్యర్థః “శ్రవణం కీర్తనం వి
రత్యాది నోపబృంహితః. “యజత్రాః పూజకా స్సంతః”, “భ
పశ్యేమ” ఇత్యనేన పూజనం దర్శనం చ భగవద్విగ్రహవిషయ
భగవ్యుతే. “ఆశీశాన్మోళిపర్యంతం పశ్యతః పురుషోత్తమమ్ । పాతకా
న్యాశు పశ్యన్తి కింపున శ్చోపపాతకమ్” ఇతి “స్థితై ర్జై స్తుష్టువాగ్
సస్తనూభిః” ఇత్యనేన భగవత్స్థితప్రవణతా ప్రార్థ్యతే. ఇద ముపబృం
హితం చ “ఏష మే సర్వధర్మాణాం ధర్మోఽధికతమో మతః। యద్భక్తా
పుణ్ధరీకాక్షం స్తతై ర్భే న్నర సదా” ఇతి.

నచాత్ర స్తవస్య పరమధర్మత్వప్రతిపాదనా దర్శనస్య భగవద్ధర్మే
 యముఖ్యత్వం శబ్దమ్. “స్తవైః” ఇతి తదర్చనే స్తోత్రబాహుళ్యమా
 తస్య వివక్షితత్వాత్. అత ఏవ శ్రీభాగవతే “యజ్ఞైః సంకీర్తనప్రాయైః
 స్మృజన్తి హి సుమేధసః” ఇతి స్తోత్రబహుళై రర్చనై రితి వ్యాఖ్యాతమ్.
 శ్రితచ పూర్వం తమేవ చార్చయన్నిత్యమర్చనస్య ప్రథమగ్రహణం
 కనుక్యత్వ మవగమయతి. “ధ్యాయన్ స్తువన్” ఇతి ధ్యానాదేః
 సత్పాద్యగ్రహణం తదజ్ఞత్వం బోధయతి.

నను “ధ్యాయన్మృతే యజన్ యజ్ఞైః” రిత్యాదినా కృతే
 స్మృతనస్య, త్రేతాయాం యజనస్య, ద్వాపరేఽర్చనస్య, కల్యాణీర్తనస్య చ
 ప్రశస్తత్వం ప్రతిపాద్యతే. తత్ కుతోఽర్చనస్య కల్యాణీర్తనస్య మితి చే
 మభ్యతే. కల్యాణీర్తనాభిభావావశిష్టే పాపభూయస్వతయా సర్వే వర్ణా
 షుద్ధర్ణా హియేరన్. తదానీం తే ర్చనాపథికారణస్యైః. తేషాం కీర్తనం
 అముత్తారక మితి కృత్వా తథోక్తమ్. తత్పూర్వం తు యథాశక్య
 నం తదజ్ఞతయా కీర్తనం ఛాపశ్యకార్యమ్. అన్యథా “స్తువన్తః
 శ్చ మర్చన్తః” ఇతి ప్రశ్నః “తమేవ చార్చయన్నిత్య” మిత్యా
 క్తం చ న సజ్గచ్ఛేతే. భగవదాఽరాధనకరణకరణయోః ఫలప్రత్య
 ణా వ్రచ్యేతే శ్రీహరిభక్తిసుధోదయే.

ఆరాధనం దుష్కర మిత్యుదాస్తే

యః క్షీణచిత్త స్స వినష్ట ఏవ

అవిఘ్నసిద్ధ్యై శరణం త మేవ

గత్వాఽర్చయేద్యస్స విముక్తఏవ॥ ఇతి

శ్లో॥ తేన భగవన్తం ప్రపన్నస్య పరం నిరస్తరాయం నిరస్తరం తద
 ం సిద్ధ్యతీ త్యుక్తం భవతి. అతః “సర్వపాపేభ్యః మదారాధన

